

FRANCESC CASAS I FONT

morí en la pau del Senyor el dia 5 del corrent
havent rebut els Auxilis Espirituals i la Benedicció Apostòlica
(A. C. S.)

La seva desconsolada esposa Matilde Presas i Carcereny, fills Matilde (absent), sor Francesc de Paula religiosa del Nen Jesús (Dames Negres) i Montserrat, fills polítics Carles Viloca (absent), Manuel de Gomis i Enric Vila, néts, germana, germans polítics, nebots, cosins i parents tots i la raó social «Francisco Casas Font», preguen als amics i coneguts que se serveixin assistir als funerals que, pel bé etern de l'ànima del difunt, se celebraran avui, dissabte, dia 8, a dos quarts d'onze del matí, en l'església parroquial de Sant Francesc de Paula, pel qual favor els quedaran agraïts.

Les misses després de l'ofici i de seguida la del perdó

El dol es dona per despatit

No es convida particularment

Banca Marsans, S. A.

Valors - Cupons - Girs - Canvi - Cotons - Viatges

Rambla de Canaletes, 2-4

BARCELONA

Direcció telegràfica:

MARSANSBANK

Apartat de Correus núm. 1.

Telèfons números... (4539 A.
4531 A.
4532 A.)

SUCURSAL A MADRID

Avinguda del Conde de Peñalver, núm. 18

MOSAICS - ESCULTURES
Ronda Uni-
versitat, 20

LA DOCTORA CUADRAS BORDES

participa a la seva clientela que durant el pròxim
agost suspendrà la seva consulta per absentar-se
en viatge d'estudis a l'estranger

Notícies

Observatori Meteorològic de la
Universitat de Barcelona. - Dia 7
de juliol de 1922.

Hores d'observació: A les set, a les
tretze i a les divuit.

Baròmetre a 0° i al p. de la mar:
765.3, 765.9, 765.4.

Termòmetre sec: 24.1, 22.7, 22.0.

Termòmetre humit: 18.3, 19.0, 19.2.

Humitat (centèsimes de saturació):
54, 68, 75.

Direcció del vent: ESE., S., S.

Velocitat del vent en metres per se-
gon: 2, 6, 3.

Estat del cel: Quasi tapat, Nuvolós,
Quasi tapat.

Classes de núvols: St.K., K.N., C.N.

Temperatures extremes a l'ombra:
màxima, 26.6; mínima, 21.1; mínima prop
del sol, 19.5.

Oscil·lació termomètrica: 5.5.

Temperatura mitja: 23.8.

Precipitació acosa, des de les set

del matí del dia anterior a les set del
dia de la data, 0.0 mm.

Recorregut del vent en igual perio-
de, 175 km.

Observacions particulars: Calitja.
El director, E. Alcobé.

Una parella de seguretat detingué
a Antoni Torra, analler, de 22 anys,
per haver-se apoderat de sis parells
de calçat d'una sabateria de la Ron-
da de Sant Antoni.

- Fosfo-Gilco-Kola-Lecitinat, cura
neurastènia. B. Domènech, Ronda de
Sant Pau, 71.

S'ha conferit el comandament de
l'Escorta Reial al coronel de cava-
lleria don Angel García Benítez, nebot
del secretari d'aquest Govern, don
Manuel Luengo Prieto. Ultimament
mahava el regiment de llancers del
Príncep.

Ahí al matí s'inicià un incendi a
una sastreria del carrer de Verdi,

número 155, degut a haver-se inflammat
una ampolla de benzina.

Es cremaren algunes peces de roba
feta, essent apagat el foc pel perso-
nal de la casa.

Vaixelles PORCELLANA
J. Llorens. Rbla. Flors, 30.

Un paleta que és de València, de-
nuncià que el dia 4 tornà de França,
on ha estat treballant, i, que no te-
nint domini fix, s'adormí a l'estació
de Vilanova, deixant ben aprop
seu una maleta amb roba. Quan es
va despertar la maleta havia desapare-
gut.

Cristalleries J. Llorens, R. Flors, 30

Un minyó de 17 anys, dependent de
comerc, requirí dos guardies de se-
guretat perquè detinguessin un sub-
jecte que en dies anteriors, estant a
la muntanya de Montjuich, li va ti-
mar 70 pessetes pel procediment del
sobre ple de retalls de diaris.

-Males digestions. Amb freqüència
noten els malalts la llengua bruta,
mala olor de la pell, algues de boca,
estat billós, inapetència, abatiment,
tristesa després dels menjars, erup-
tes agres, gasos, pirosis, basqueig, do-
lor. Tots aquests símptomes es curen
amb l'Elisir Estomacal de Sàiz de
Carlos.

JOIES VILANOVA Unió, 6

L'Orfeó Pirenenc del Circol Barce-
loní d'Obrers de Sant Josep celebra-
rà demà, dia 9, a la tarda, una festa
d'homenatge a la infantesa als jar-
dins del seu local del carrer de Du-
ran i Bas.

Heu's aquí el programa:

Matí, a les deu, i tarda, a les tres.

Passada pels carrers del districte
dels gegants i nans, repartint-se ban-
deretes catalanes i programes anun-
ciant l'ordre de la festa.

Tarda a les quatre.

I Obertura de l'acte amb un breu
parlament pel secretari de l'Orfeó.

II Putxinells els IV Gats que diri-
geix el titellaire En Julià Pl. repre-
sentant-se el disbarat comic en un
acte «Per una dona» i el sainet en un
acte «El memorialista».

III Interessant funció de màgica
per Sentí Serri.

IV Sorteig de llibres i de quatre
valuosos joguines per a la mainada.

V Putxinells, representant-se els
passatemps «No val a Badar» i «Ball
i domini o bé cop d'estaca».

S'acabarà la festa amb aixecament
d'aerostats.

A l'encreuament de la Rambla de
Catalunya i Ronda de la Universitat,
un cotxe va atropellar a Francesc

Fernández de Velasco, de 33 anys,
vet del carrer de Sadurn, i li va
causar fortes contusions al ventre.

Va ser curat al dispensari de la Ron-
da de Sant Pere.

- En època de malalties infeccio-
ses molts metges recomanen beure
l'aigua mineral natural VICHY CA-
TALA que surt del manantial a 60
graus de temperatura i està lliure
dels microbis.

Sangrà Pelayo, 11. Aixetes
T. 1478 A. porcellana

Va bolcar ahir tarda, al carrer de
Sant Andreu, una tartana, en la qual
hi anava la seva propietària Ramona
Sanz Garcia, de 43 anys, sofrint
aquesta una ferida contusa de pro-
nòstic reservat al front, que li va ser
curada al dispensari de Sant Andreu.

- Articles per a camp
Vaixelles porcellana i pisa baratissim.
Cristalleria Esteve, R. Catalunya, 95.

Dues veïnes d'unes barraques del
Bogatell, que sobre ésser veïnes són
parentes, van tenir ahir tarda que-
stions i van liquidar-les per la tremen-
da. Una d'elles, Rosa Jarque Cata-
lán, de 53 anys, armada d'un ganiv-
et que quasi bé s'havia d'agafar amb
dues mans, va inferir a la seva adver-
sària Dolores Badenes Catalán, de 28
anys, una ferida d'alguna gravetat al
braç esquerre.

La Dolores va ser auxiliada al dis-
pensari del Taulat, i l'altra va ser
detinguda i conduïda a la delegació,
juntament amb el ganivet.

La colònia italiana i les seves am-
istats, són invitats a la festa del repa-
riment de premis als alumnes de l'Es-
cola de la Casa Degli Italiani, pas-
satge Méndez Vigo, 8, el qual acte
tindrà lloc el vinent diumenge, a les
cinc de la tarda.

Pendran part en el concert, ultra
el cor d'alumnes dirigit per la mes-
tressa senyoreta Júlia Cerdà, la vio-
linista senyoreta Aurèlia Sanristó-
fol, el tenor Alvar Burcet Mota i el
baix senyor Elvino Campani, acom-
panyats al piano per les senyoretes
Anna Aymat i Anna del Río de Elias.

- Gran Hotel Rigat - Camprodon

Comuniquen de Palma que l'hidro-
avió correu «Colomer» que havia d'a-
rribar abans d'ahir a la dita po-
blació, no ho ha fet per haver-se vist
obligat a amarrissar a la badia de
Sóller, a causa d'una avaria. Segui-
dament sortiren cap a l'esmentada
població els pilots senyors Onte i
Duro, de la Companyia Aèrea Mallor-
quina, podent aparar l'avaria i arri-

bant a Palma, el dit aparell, a un
quart de set d'ahir tarda.

La Secció d'Esports i Excursions
de la Joventut Nacionalista, Pau Cla-
ris, farà demà, diumenge, una visita
al Laberint d'Horta.

Lloc de reunió, a les nou del matí,
a la plaça d'Urquinaona, davant la
parada dels tranvies d'Horta.

Germanor Catalanista ha traslladat
el seu estatge social al carrer de
Santa Agata, 2.

El Pomell de Joventut «Nostres
Amors», farà demà, al matí, una vi-
sita a les Escoles de Vil·la Joana, on
la secretària de l'esmentat Pomell,
senyoreta Eulàlia Torras, llegirà una
interessant conferència del mestre En
Joan Llongueras, sobre el tema: «La
rímica i els ceguets».

El lloc i hora de reunió, serà a la
Plaça de Catalunya, a tres quarts
de sis del matí. Sortida cap a Vall-
vidrera, on s'esmorzará; visita a Vil-
la Joana; anada al Tibidabo; i torna-
da cap a casa.

Popular de la Dona posa a coneixe-
ment de les associacions que demà,
tindrà lloc l'acte de clausura del curs
1921-22.

A les deu del matí, missa resada.
A les onze, sessió de clausura, fent-
se remesa de les Matricules i Diplo-
mes d'Honor a les alumnes que els
hauran obtingut, les quals tenen obli-
gació d'assistir-hi, col·locant-se en
les galeries laterals.

Les famílies de les alumnes poden
assistir a l'esmentat acte.

A les cinc de la tarda, al pati del
propi Institut, audició de sardanes
per la cobla «La Principal del Val-
lès», exclusivament per a les sòcies.

A la Secció Permanent d'Educació,
i Instrucció queda oberta la inscrip-
ció per a les classes de Gramàtica
castellana, Aritmètica, Reforma de
lletra i Coneixement de la moneda,
que funcionaran durant l'estiu.

Des del dilluns, dia 10, a l'esmen-
tada Secció es proporcionarà a les
alumnes antigues la sol·licitud per a
l'ingrés a les classes del curs 1922-23.
El termini de presentació de sol·li-
cituds serà dels dies 18 al 24 de ju-
liol, ambdós inclusius.

L'Habilitat de les classes passives
del Magisteri oficial primari pagarà,
en el local de costum, els havers
corresponents al segon trimestre i
mes de juliol del corrent any, els dies
8 i 10 de l'actual, de dos quarts de
quatre a les set de la tarda.

En els successius dies feiners, fins
el 29 inclusiu, solament es pagarà de
cinc a set.

El Centre d'Estudis Americanistes
ha organitzat per al diumenge, a les

cino de la tarda, a l'Ateneu Barcelonès, l'acte de presentació oficial de la dita entitat, amb assistència de les autoritats, cos consular i corporacions econòmiques i literàries.

L'entrada serà per invitació, però no obstant, les persones que vulguin assistir-hi podran fer-ho sense necessitat de tenir-ne.

Els dies 9 i 10, de quatre a set de la tarda, es podrà visitar l'exposició de treballs realitzats en el present curs per les alumnes de l'Escola oficial de nenes i municipal d'adultes del carrer de Borrell, 123, principal.

Ha estat detingut Domènec Lluçà Subirats, amic dels que feren el robatori de les 24.000 pessetes destinades a la setmanada dels obrers del Palau Reial.

Encara que no prengué part al robatori, diuen que en va rebre 3.000 pessetes en fer-se el repartiment a la seva barraca del carrer d'Entença.

Havia estat detingut al principi, i alliberat per no haver-se sabut fins ara la seva complicitat.

També ha estat detinguda Francisca Bautista, amant de Germà Mil·lan, el primer que fou detingut per aquest afer.

Vida religiosa

Avui, Sant Procopi i Santa Isabel reina de Portugal.—Demà, Nostra Dona de la Pau; Sant Zenon, màrtir, i Santa Anatólia.

Quaranta hores: Avui, a l'església de Nostra Dona del Pi. Hores d'exposició: De dos quarts de vuit del matí a dos quarts de vuit de la tarda.—Demà, a la mateixa església.

La missa d'avui: Santa Isabel, reina, color blanc.—La de demà: Dominica cinquena després de Pentecostès, color morat.

Cort de Maria: Avui, Nostra Dona de la Concepció, a Sant Francesc, o a Santa Clara, o a l'Ensenyança (Eixample), o a la seva església (Eixample), privilegiada.—Demà, Imatge del Puríssim Cor de Maria, a Sant Just.

Adoració nocturna: Avui, Torn de Sant Josep Oriol.—Demà, Torn de Nostra Dona dels Dolors.

Vetlla en sufragi de les Animes del Purgatori: Avui, Torn de la Immaculada Concepció, a la seva capella, Escorial, 155, Gràcia.—Demà, Torn dels Sants Àngels i Sant Vicens de Paul, a la mateixa capella.

—Demà, diumenge, la Congregació de Filles de Maria de Nostra Dona de la Mercè celebrarà la seva funció mensual amb missa de Comunió general, i a les vuit del matí, amb plàtica preparatòria pel reverend doctor don Jaume Martorell, prevere.

—Solemne commemoració i devot Novenari que a la sobirana Verge del Carme consagra la seva Venerable Orde Tercera i Contraria, establertes al convent de PP. Carmelites Calçats i ara canònicament, a la parròquia de Santa Anna.—Avui, dissabte, dia 8 de juliol: Tots els dies de la Novena, missa matinal a dos quarts de vuit. A la tarda, a dos quarts de set, serà el Rosari cantat amb orgue, l'exercici de la Novena i sermó que predicarà el reverend P. don Josep Maria Pijoan, S. J., donant fi amb els goigs.

Diumenge, dia 16, festa de Nostra Santíssima Mare, a dos quarts de vuit, missa matinal cantada, i en ella es distribuirà la Sagrada Comunió. A les deu, missa major per la capella de música d'aquesta parròquia, amb sermó pel doctor don Joaquim Sendra, prevere, canonge d'aquesta Catedral Basílica. Acabada la missa major, la benedicció Papal.

A la tarda, a dos quarts de set, la dita capella cantarà el Santíssim Rosari, l'exercici i sermons de la Novena, acabant amb la processó.

—L'Apostolat de l'Oració de la parròquia de Sant Vicens de Sarrià ob-

sequerà el Sagrat Cor de Jesús, demà, amb els següents cultes:

Al matí, a dos quarts de set, missa de Comunió general amb plàtica preparatòria que dirà el reverend senyor rector don Joan Bassany, prevere. A tots els que compareguin se'ls farà ofrena d'un bonic llibret de propaganda eucarística. A les deu, exposat el Santíssim, ofici solemne que cantarà el cor que dirigeix el mestre reverend Angel Obiols, prevere. Quedarà durant tot el dia, el Santíssim, exposat, fent vetlla cada mitja hora els associats i devots del Cor Sagratíssim.

A la tarda, a les cinc, després de resat el Sant Rosari, exercicis propis del dia, sermó que farà el reverend P. Manuel Trullàs, prevere, S. J., organitzant-se seguidament la processó, havent estat ofert el penó principal al senyor alcalde, el qual enviarà un delegat, i, com tots els anys, seguirà el curs següent:

Sortida de l'església, plaça d'En Prat de la Ribera, carrers de Catalunya, Fernando, Santa Madrona, Rectoria, Sant Francesc, Creu, Major i entrada a l'església, on el poble cantarà l'Himne Eucarístic, acabant-se la festa amb solemne benedicció i reserva.

L'Apostolat de l'Oració convida a tots els fidels devots del Sagrat Cor de Jesús perquè acompanyin el Santíssim a la processó, i a tots els veïns, amb el fi que adornin llurs cases i balconcs amb domassos i banderes, com a senyal de respecte i acte d'adoració a Jesús Sagratíssim.

—Parròquia de Santa Maria del Pi.—Demà, diumenge, la primera missa serà a les quatre; la segona, a les sis i lesaltres, cada mitja hora, i la darrera a dos quarts d'una.

A les set, missa parroquial amb explicació del Sant Evangeli del dia, pel reverend ecònom. A dos quarts de deu, res de Prima i Tèrta, i Ofici convencional cantat per la reverenda Comunió. A dos quarts de dotze, missa amb lliçó de Catecisme.

Tarda, a les tres, ensenyança de Catecisme a nois i noies. A dos quarts de vuit, reserva del Santíssim per ésser les Quaranta Hores, cantant abans la reverenda Comunió solemne Completes.

Banca Tusquets, S.A.
CANVI — VALORS — CUPONS
Rambla del Centre, número 9

SORPRENENT OPORTUNITAT

A tot aquell que encara necessiti un corte de vestit per a senyor li recomanem que visiti els GRANS MAGATZEMS

La Tèxtil Catalana

on trobarà tot el que necessiti en panyeria

Al que el compri, la casa li farà un PRESENT d'un altre corte de vestit de diferent qualitat, o, si ho prefeix, li farà un 15 per 100 de DESCOMpte. Resultant així la seva compra quasi

DE FRANC

Proveu-ho: No s'enganya a ningú; és simplement un veritable PRESENT que es fa al públic per ser final de temporada.

Vestit xeviot i melton de llana anglesa a 40 i 45 ptes. corte de 3 metres
Vestit d'estam de pura llana a 45 ptes. corte de 3 metres.
Vestit estam a dos caps, classe superior, a 55, 60 i 65 ptes. corte de 3 metres
Vestit estam llana Austràlia, classe garantida, a 75 i 85 ptes. corte de 3 metres
ESPECIALITAT de la casa: Vestit «fresc» de tres caps, tot estam, rentable, a 55, 65 i 75 ptes. corte de 3 metres

Pantaloneria selecta de totes classes
Articles negres i blaus, immensos assortits
Franel·les blanques llises i llistades per a platges

Gabardines superiors de pura llana, varietat en colors i en chesters, de 55 a 75 pessetes corte de 3 metres

Articles propis per a senyora en negre i blau, de pura llana, en diferents amplàries a prems mai vistos

En aquesta secció sols concedim el 15 % de descompte

Preu fix - Venda al comptat - Vendes exclusivament al comptat

Plaça de l'Angel, 1 Tapineria, 2 i 4 Granvia Layetana, 29

Bisbat

MISSIO ACADEMICA

Segons una nota oficial francesa, sota la protecció del Govern i per delegació de l'Acadèmia, el seu membre Mons. Baudrillard, bisbe d'Himeria i rector de la Universitat catòlica, portant com a adjunts M. Le Goffic, president de la «Société des Gens de Lettres» i el Rvnd. Joan Tarré, preve, d'aquesta diòcesi, agregat a l'Institut d'Estudis Catalans i deixeble de l'Escola de Cartes de París, sortiran el diumenge de Marsella cap a l'Argentina, i Uruguai, amb la missió diplomàtica d'expansió d'alta cultura religiosa francesa. La sèrie de conferències versarà sobre l'actuació de França en la Història religiosa universal i l'esperit de les Institucions esdevinidores. Mossen Tarré ha estat breus moments entre nosaltres, per tal de pendre comiat de les autoritats i de la família, sortint cap a València, on aconseguirà el vaixell «Plata», de la expedició.

—El doctor Guillaumet ha donat per finalitzada la Santa Visita Pastoral que ha practicat a Les Corts.

—Demà, diumenge, dia 9, predicarà a la Catedral el canonge doctor Ribó.

—El Prelat ha delegat el canonge doctor Faura perquè el representi en l'acte inaugural dels edificis escolars de Palreja.

Obituari

FUNERALS

N'Enric Noblat i Villarrubia. Morí el 23 de juny, a l'edat de 70 anys. Avui, dissabte, a les deu, funerals a l'església dels PP. Carmelites.

El P. Emili Marrugat i Quera, S. J. Morí el 2 de juny últim a Karachi. Avui, misses a la Reial Capella del Palau.

Na Josepa Jordana i Ratés. Morí el dia 23 de juny últim. Avui, de les deu a les dotze, misses a l'altar del Carme, de la parròquia de Santa Anna.

El jove Manuel Colomer i Llopi. Morí el 8 d'abril últim, als 24 anys d'edat. Avui, a les deu, funerals a la parròquia de Sant Cugat.

En Francesc Casas i Font. Morí el 5 del corrent. Avui, a dos quarts d'onze, funerals a la parròquia de Sant Francesc de Paula.

ANIVERSARIS

El reverend doctor don Ramon Garriga i Molins, rector de Nostra Senyora de Bellem. Morí el dia 9 de juliol de 1921. Funerals avui, dissabte, a les deu, a la seva església parroquial.

PARTICIPACIONS DE DEFUNCIO

Na Amèlia Abad i Sines. Enterrada ahir al matí, al Cementiri Nou.
Na Ramona Sansó i Calopa, vídua d'En Delfi Sanmartí. Ha mort a l'edat de 68 anys. Enterrada ahir al matí al Cementiri Vell.

En Joan Monsoms i Matas. Ha mort a l'edat de 23 anys. Enterrat la tarda d'ahir al Cementiri de Sant Gervasi.

Publicacions rebudes

—«El propagador de la devoció a San José». Número 13, corresponent al present any.

—«Lecturas». Número 13.

—«El Iris de Paz». Darrer número d'aquesta publicació, amb un notable sumari.

—«Orthodoxon Biblión». Butlletí bibliogràfic de la llibreria religiosa Subirana.

Es molt interessant.

—«Tota Puichra». Número 20 d'aquesta bella revista mariana, que es publica a Vil·la. El present número és dedicat per complet a Sant Felip Neri.

—«Butlletí de la Societat Arqueològica Luliana». Número de juny.

—«Revista de Economía y Hacienda». Número 26.

—«Revista de los Tribunales». Número 26.

—«Regeneración». Revista fisiatrica. Número 7.

—«Mercurio». Revista comercial ibero-americana. Número 411.

—«Boletín de la Cámara de Comercio de Sabadell». Número 130.

—«La Reconstrucción». Revista d'economia mundial. Número 4.

—«La Actualidad Financiera». Número 1025.

—«El Financiero». Número 1109.

—«La Veu de Sant Martí». Número 28.

—«Iberica». Revista dedicada al progrés de les ciències. En el seu número 434 publica el següent sumari: «V Feria Muestrario de Valencia».

J. García, S. J. — Fiesta de Agricultura. — La arqueología centroandina y precolombiana y sus restos en la Colección J. Rodrigo Botet, de Valencia. — La expedición al Everest. — El islote «Gago Coutinho» i «Sacadura Cabral». Ernesto Solvay. — La expedición ártica Rasmussen. — El petróleo en 1921. — Dirigibles semirrigidos. A. Margarit. — Origen de las estrellas dobles. P. Trullàs. — Los «Super-Hood». M. Mille. — Un extraño meteorito del siglo X. P. Ballestero. — Bibliografía. — Suplemento Comercial, F. Palencia.

L'homenatge al marquès de Comillas

En Josep Moncal i Nogués, tesorero de la Sots-comissió d'Homenatge al senyor marquès de Comillas, ha rebut del comte d'Aybar la quantitat de mil pessetes, donatiu del Rei.

El festival de l'Associació Catalana de la Premsa

Un dels números més brillants i de major interès del Festival Benèfic que organitza aquesta Associació per al dia 13 a la nit, al Turó Park, el consistirà, sens dubte, el grandios quadre plàstic, al·legoria vivent de la Premsa de Barcelona, projectat i dirigit per l'eminent escenògraf Salvador Alarma.

Aquest grup al·legòric serà combinat amb esplèndid castell de focs artificials, formant un quadre de sorprenent novetat i meravellós efecte.

Ultra les bandes de música, cobla de sardanes, balls populars executats per l'Esbart Dansaire del Casal Nacionalista de la Barceloneta i altres valuosos elements que han ofert llur col·laboració desinteressada, i el concurs d'anuncis ambulants ja anunciat, l'Associació organitzarà un abundant sorteig d'objectes, entre els quals, corrents al Festival.

Per al dit sorteig, l'Associació compta amb nombrosos i bonics objectes cedits per diverses entitats de Barcelona, importants despeses comercials, personals i industrials.

El sorteig dels dits objectes no dubtem que despertarà viu interès entre el nombre públic que assistirà al Festival del Turó Park, els jardins del qual estaran esplèndidament engalanats.

La campanya del Marroc

INICIATIVA MAR-IOEL

En el vapor «Navarra», que salpà del nostre port el dia 29 de l'actual, han estat embarcats els següents buïos:

Per a soldats determinats de guarnició a Melilla: Núms. 8495, 8517 i 8520, al Regiment d'Infanteria Sant Ferran, 11; núms. 8397, 8505, 8512, 8515, 8519, 8528, 8532, al Regiment d'Infanteria de Vergara, 57; núms. 8496, 8501, 8521, 8525, 8526, 8529 i 8531, al Regiment d'Infanteria d'Alcantara, 58; núms. 8500, al regiment d'Infanteria d'Almansa, 18; núms. 8502 i 8511, al regiment d'Infanteria d'Asia, 55; núms. 8503, la regiment d'Infanteria de Galicia, 19; núms. 8504 i 8522, a la segona bandera del Tercer Estranger; núms. 8508, a la cinquena bandera del Tercer Estranger; núms. 8506, al Parc d'Artilleria; núms. 8514, al regiment mixt d'Artilleria; núms. 8516, al regiment d'Infanteria de Còrdova, 10; núms. 8518, al regiment d'Infanteria de Garelano, 13; núms. 8523, a la Comandància d'enginyers, secció tallers; núms. 8524, al regiment d'Infanteria Cerifola, 42; núms. 8527, al regiment d'Infanteria d'Àfrica, 68.

Per a soldats determinats de guarnició a Ceuta: núms. 8496, 8533 i 8501 bis, al regiment d'Infanteria de Ceuta, 60; núms. 8492, a la Comandància d'Intendència; núms. 1529, al regiment d'Infanteria del Serrallo, 69; núms. 8474, a la tercera bandera ametralladores; núms. 8494, a la cinquena bandera, ametralladores.

Per a soldats determinats de guarnició a Tetuan: núms. 8478, al regiment d'Infanteria del Serrallo, 69; núms. 8493, al regiment d'Artilleria de muntanya; núms. 8469, al regiment d'Infanteria de Badajoz, 73.

Se segueixen rebent donatius als llocs de coctum i es passa a recollir-los a domicili, telefonant al número 1696 G, carrer Gomis, 26, Villamagda

NOTÍCIES DE LA PENÍNSULA

(Telegrames i conferències de LA VEU)

EL PRESSUPOST DE PORTUGAL

Lisboa, 7. — El «Diari Oficial» del Govern publica la llei de pressupostos.

Ha marxat al seu país, després d'acomodar-se del president de la República i del Govern, el ministre d'Alemanya.—Havas.

MANIFESTACIONS DEL PRESIDENT

Madrid, 7, 2 tarda. El cap del Govern ha manifestat avui als periodistes que el Rei no havia pogut rebre els ministres de torn per haver assistit a la inauguració de les obres de l'edifici que serà destinat a l'Institut Geogràfic i Estadístic.

Sols despatxà amb el president del Consell, qui ha sotmès a la firma dels de Presidència, Foment, Instrucció, Treball, Finances, Marina i Esport.

Entre els decrets d'Estat en figura un concedint plenipotència al nostre ambaixador a París per a ratificar el tractat comercial amb França.

Un altre decret de Foment afecta a la dimissió del vocal del Consell superior ferroviari vescomte de Eza, nomenant per a substituir-lo al comte de Montornès.

Un altre decret de Finances autoritza al ministre per a presentar a les Corts un projecte de proposició de concessió de crèdit extraordinari.

El decret de Marina disposa que segons la prorroga de la llei d'esquadra, la construcció de tres caps de quadrada, avisos i dos creuers petits.

Ha confirmat el president que els reis empenyran demà, dissabte, a dos cars de nou llur anunciament viatge al nord.

De Madrid sortiran junts, però en camí es separaran, seguint la reina amb els seus fills el viatge a Santandria i marxant el rei a Sant Sebastià i Biarritz.

DE GOVERNACIO

En rebre el ministre de la Governació els periodistes aquests li han preguntat sobre el telegrama de Vigo que anuncia la detenció, en el moment de desembarcar, de dos suposats complicats de l'assassinat de Rathenau.

El ministre ha contestat que no tenia notícies sobre aquesta detenció, i que sospita que no es tractava de tals subjectes.

Ha repetit que està ultimant el decret sobre les Hurdas.

Sobre el debat del joc ha repetit els monaments fets al Congrés sobre la dificultat d'extirpar d'arrel aquest mal social, sense que previament arribi a formar-se una consciència nacional, en contra d'aquest vici.

DISCURS DEL REI

Durant tot el dia ha estat molt comentat, especialment a les Corts, el discurs que el rei ha pronunciat aquest matí en la inauguració de les obres de l'Institut Geogràfic.

El rei, després de dir que no comprenia com no es refonen en l'Institut Geogràfic i Estadístic totes les rames de la Geodesia, coincidint els vèrtexs dels triangles dels diferents enginyers, ha afegit:

«El meu desig és que es refonguin en aquest edifici els diferents enginyers que pertanyen a un mateix triangle».

No diu més, i no sé si he dit massa, perquè cada vegada que parlo creient interpretar el sentir nacional, em plenen que procedeix anticonstitucionalment.

Però per sort aquí està present el ministre d'Instrucció pública per a refrenar els despit.

L'EXPEDIENT PICASSO

«El Imparcial» publica una interessant informació sobre la tramitació de l'expedient del general Picasso en el Consell Suprem de Guerra i Marina.

Encara que amb les degudes reserves, diu que pot assegurar que ahir acabà el Suprem l'examen i tots els consellers acordaren que passés l'assumpte sense dilació a la Sala de Justícia, per a deduir les oportunitats molt greus responsabilitats penals que apareixen notòries.

Aquestes atnyen el personal de totes les armes i cossos i a individus de totes les categories, puix comencen en un caporal i acaben en el general Berenguer.

«Els fets que considera greus el Suprem corresponen a tots els aspectes

del desastre, en son origen, desenrotllament i conseqüències, són molt variats donada la magnitud de la catàstrofe, i tant es refereixen a abandon de llocs, davant de l'enemic com a deficiències en el compliment de deures sagrats o a coses que fou possible prevenir i evitar, i, com pot col·legir-se, es basen en declaracions múltiples, en la marxa dels esdeveniments, i a causes d'indole molt especial, pel que es ve dient en documents oficials que no són del tot desconeguts per al públic; puix se'ls ha volgut repatre en la premsa.

Perquè no falti res a aquest lleuger resum, podem indicar que el Consell Suprem ha ampliat en bon nombre el d'aquells contra els quals havia deduït culpes el general Picasso, i que sens dubte per atendibles raons presentí i exigí la responsabilitat en que segons sembla havia incorregut un ministre de la Guerra que no és militar.

Aviat s'haurà d'incoar el procediment contra les persones a les quals s'estima incurses en delictes.

«El Imparcial» pregunta en quina situació queda des d'avui l'Alt Comissari, puix la Sala de Justícia ha d'obrir sumari contra el general Berenguer.

DETENCIONS A VIGO

Vigo. — En les primeres hores de la nit atracà al port un vaixell alemany que procedia d'Hamburg.

Del dit vaixell desembarcà el contrasmetre, el qual tornà al davant d'un destacament de marins armats.

Moments després foren desembarcats dos joves ben vestits, dels quals es van fer càrrec els marins i els conduïren a la presó.

Encara que les autoritats han guardat una impenetrable reserva, es diu que els dos individus detinguts són els autors de l'assassinat de Rathenau que aconseguiren embarcar al port d'Hamburg, fugint de les autoritats alemanyes.

COMBOI COPAT?

«El Sol» publica el següent telegrama: Saragossa. — «Deu dies fa que es va registrar un succés al qual el temps transcorregut no lleva actualitat, sinó que n'hi dona més, perquè es tracta de quelcom greu i estrany, ocorregut el dia 27 de juny últim, al front de la posició de Buharrax (Tetuán), i del qual no s'ha dit ni una sola paraula».

Hi havia necessitat imperiosa de portar un comboi indígena de la posició de Buharrax a la de Zefere.

El comboi es va preparar sense oblidar els mitjans reglamentaris i les mesures de prudència que exigeix un terreny pròdig en agressions i emboscades.

Formaren el comboi 50 muls amb llurs corresponents acèmiles.

Les acèmiles anaven carregades de municions i subsistències.

Com sigui que la distància entre ambdues posicions no és gran, l'operació plantejada amb prou feines comprenia més de cinc hores entre anar i tornar.

Sortí el comboi a les deu del matí, aproximadament, i sols es pot dir que no arribà a la seva destinació.

Fou copat? Això és el probable, però, de no haver ocorregut així, s'hauria de pensar en quelcom pitjor.

El més estrany, el que desorienta i produeix veritable estupefacció és que no se senti un sol dispar, la qual cosa permet presumir que no hi ha cap lluita ni foc, puix d'altra manera s'hauria sentit en una o altra posició.

En quant a l'autenticitat d'aquest informe ens limitarem a dir que recents informacions comunicades per nosaltres no foren rectificades i les rebérem pel mateix conducte que la present.

COMUNICAT OFICIAL DEL MARROO

Madrid, 7, 415 tarda. Nota oficial de Guerra.

L'Alt Comissari participa al ministre de la Guerra que en traslladar-se el dia 3 algunes forces del campament del zoco el Jemis a Bu-Harrax, hi hagueren un lleuger tiroteig, en el qual resultaren ferits lleus els soldats del regiment de Ceuta Alfons González Serano i Joan Cortés Comona.

FIRMA DE GUERRA

Disposant que l'inspector dels es-

tabliments mèdics centrals de sanitat i de la instrucció tècnica de les tropes del dit cos, don Pere León Gil-ménez, oest en la comissió que se li conferí per Decret de primer de novembre de 1921.

Conferint el comandament del regiment de llancers del Príncep, tercer de cavalleria, al coronel don Josep Giraldo Gallego.

COMBOI ALS PRESONERS

Melilla. — S'ha efectuat un comboi per als presoners d'Ajdix, en el vapor «Gandia».

Aquest s'apropà fins a una milla de la platja, enarborant la bandera de la Creu Roja.

A bord hi anaven el coronel de la policia senyor Lasqueti, el comandant d'Estat Major senyor Suárez Llano i el capità i tinent de la policia indígena, don Candid López i don Josep Solanes.

A les deu del matí han començat els treballs del desembarc de robes i queviures que foren transportats a la platja per la llanxa «Cachavera» de la companyia de mar.

Quan es fela el desembarc arribà a bord del «Gandia» el moro Marien, el qual conversà extensament amb el coronel Lasqueti.

Se sap que el coronel confia al moro de 3.000 pessetes que la baronesa de Casa Lavallios enviava al seu marit.

També se sap que el moro Marien digué al coronel, per encàrrec de Abd-el-Krim, que si ho desitjaven les famílies dels presoners poden anar a Ajdix a visitar-los, i afegí que poden fer-ho en el comboi que es farà el dia 25.

ABD-EL-KRIM I LES CABILES

Melilla. — Es tenen notícies que Abd-el-Krim, que vol seguir el procediment del Roghi, tracta d'imposar la seva autoritat a les cabiles de l'interior.

Amb aquest fi es traslladà dies passats a aquelles cabiles les qual no acataren les seves ordres i soltingueren noït tiroteig que obligà a fugir a Abd-el-Krim.

UN PROJECTE DE LLEI

Madrid, 7, 515 tarda. El ministre de la Guerra ha llegit aquesta tarda al Congrés el següent projecte de llei:

«Article únic. — En atenció als brillants serveis de campanya prestats pel tinent coronel don Jaume González Tablas i García-Herrera, a la nostra zona de protectorat a l'Àfrica, fins al 31 de gener del corrent any, se li concedeix l'empleu de coronel d'infanteria amb l'antiguitat de la indicada data».

LA BANCA DI SCONTO

Els senyors Segura i Ullé, als quals acompanyava el diputat senyor Serradell, en nom de l'Associació d'accionistes i compte-correntistes de la Banca di Sconto, han visitat el ministre d'Estat per a protestar enèrgicament que un titulat representant de la dita Banca, sense el control necessari de la comissió parlamentària nomenada pel Govern italià, com única liquidadora dels negocis de la dita Banca, proposés, d'acord amb alguns banquers de Barcelona, una proposició de conveni als creditors, sense cap garantia i per la qual es preten una «quita» del 15 per cent del capital que acreditin els perjudicats en crèdits superiors a 5.000 pessetes.

El senyor Fernández Prada s'ha mostrat extranyat per no coincidir amb aquestes referències les notícies transmeses oficialment pel nostre ambaixador a Roma, senyor marqués de Villaurrutia.

Seguidament han visitat al ministre de Gràcia i Justícia a l'objecte que exciti el zel de les autoritats judicials per a millor evitar possibles enganys.

El ministre ha promès a llurs visitants complaure'ls adoptant les mesures necessàries.

EN CASANELLAS A RUSSIA

Madrid, 7, 615 tarda. Notícies particulars rebudes de Rússia asseguren que quan Casanellas arribà a Moscou, protegit per un grup d'emigrants espanyols, la majoria catalans, fou presentat a Trotski.

Aquest li preguntà si guava la motocicleta quan l'atemptat al senyor Dato, o si fou l'autor directe.

Contestà que totes dues coses.

Se li preguntà a què es dedicaria, i digué que era un bon mecànic i volia ingressar a les files de l'exèrcit.

Per ordre de Trotski ingressà a l'escola militar, on va romandre quatre mesos, passant després al regiment de guarnició a les proximitats de la frontera polonesa.

Amb ocasió d'un viatge de Trotski li digué que volia ésser aviador i el feu oficial i es troba actualment a Sebastopol.

Casanellas contà als seus compatriotes que un barceloní disfressat de capità de l'exèrcit intentà assassinar el senyor Martínez Anido.

Arribà fins al seu despatx però el van veure Arlequí i dos caps de policia i un d'ells el va reconèixer.

D'aquest individu no se n'ha tornat a saber res.

SENAT

Madrid, 7, 415 tarda.

A les 340 comença la sessió, presidint el senyor Sánchez de Toca, i trobant-se al banc blau els ministres de Finances i Foment.

Precs i preguntes:

El ministre de FOMENT prega a la Comissió permanent d'Obres públiques que emeti, com més aviat millor, dictamen sobre determinats projectes de llei.

El marqués de SANTA MARIA, pertanyent a la citada Comissió, diu que aquesta no ha pogut reunir-se per circumstàncies de tots conegudes.

El ministre de FOMENT manifesta que en les seves paraules no hi ha hagut censura per a la Comissió.

Els senyors IZQUIERDO VELEZ i marqués de CAMPS, també de la Comissió, diuen que ells estan sempre disposats a facilitar les iniciatives del Govern.

El PRESIDENT manifesta que a la Comissió permanent d'Obres públiques hi ha nombre suficient per a reunir-se, puix sols estan absents quatre senyors pertanyents a la dita Comissió.

El duc de SAN PEDRO DE GALATI-NO prega al ministre de Foment que es donin les facilitats necessàries per a la construcció dels ferrocarrils secundaris, puix a part d'altres raons, s'han constituït societats per a la seva explotació i per diverses dificultats tenen que estar paralitzades.

El ministre de FOMENT estima que mentre no s'augmenti en la forma necessària la construcció de la xarxa primària no s'ha de fomentar la construcció de ferrocarrils de via estreta.

El duc de SAN PEDRO DE GALATI-NO rectifica i diu que les societats abans al·ludides es constituïren a l'empar de la llei de ferrocarrils secundaris, i protesta que a aquestes construccions no se'ls apliqui la revisió de preus concedida a totes les altres obres públiques.

Li produeix astorament la declaració del ministre, que mentre no estigui acabada la xarxa primària no s'han de construir ferrocarrils secundaris.

Madrid, 7, 615 tarda. El ministre de FOMENT replica que sols ha dit que no era convenient fomentar la construcció de ferrocarrils secundaris mentre la xarxa actual no estigui en condicions de rebre un considerable augment de tràfic.

Ordre del dia.

S'aprova l'acta de la sessió anterior.

Continua el debat del dictamen i vots particulars sobre el projecte de llei sobre la contribució territorial.

El marqués de CAMPS protesta de l'augment de contribució que per aquells projectes s'estableix a les finques rústiques i urbanes que no es troben cadastrades.

Enten que aquest augment és injust i als propietaris no els serà possible suportar-lo.

Madrid, 7, 830 nit.

El ministre de FINANCES diu que a aquesta llei se li dona prou flexibilitat per a no perjudicar injustament ni a les finques rústiques ni a les urbanes, ni fins a aquelles altres, dedicades a la producció natural sempre que hi concorrin determinades circumstàncies.

El marqués de CAMPS rectifica.

El senyor MORAL (don Jeroni), defensa un vot particular a l'article tercer.

El vot és rebutjat, i en contra de l'article parla el senyor Aguilar.

Se suspèn aquest debat. Pressupost de Foment.

Posat a debat aquest dictamen, s'aprova sense discussió la totalitat.

A l'article primer, el marqués de CAMPS defensa un vot particular a favor de la repoblació forestal, i demanant que s'assenyali més consignació per a l'extinció de les plagues del camp.

Li contesta breument per la comissió el senyor SAENZ DE QUEJANA.

El ministre de FOMENT considera el vot del marqués de Camps ben orientat, però la necessitat de fer economies el priva d'acceptar-lo.

El vot particular queda rebutjat.

El senyor PALACIO consumeix un torn contra la totalitat, ocupant-se principalment de la deficiència amb què s'atenen els serveis agrícoles.

La major part del seu discurs va encaminada a assenyalar els avenços que podrien reportar les estacions i granges agrícoles degudament instal·lades, a les quals cal donar la major propulsió possible.

S'ocupa de la Junta superior de serveis agrícoles i diu que gairebé no té intervenció en les qüestions de les granges agrícoles.

Elogia la consignació de 10.000 pessetes per a assistir al Congrés forestal gal·lec, però es plany que es presti tan poca atenció als Congressos vitícoles, on poden trobar-se solucions per a diverses malalties que vénen patint les vinyes.

La quantitat que es consignés per a aquestes atencions seria un diner molt ben emprat, i seria convenient que la comissió ho tingues en compte.

També cal que no se sigui escàs en concedir les subvencions que siguin necessàries perquè es puguin realitzar les obres que necessiten els ports, per a posar-los en les condicions que exigeixen els fins per als quals foren creats.

El marqués de HOYOS li contesta per la comissió.

El senyor PALACIO rectifica, insistint en el mal aates que estan els serveis de les granges agrícoles, especialment la de Sevilla.

Cita el cas de la instal·lació d'una estació sericícola en llocs on no hi havia moreres.

El marqués d'ALONSO MARTINEZ. — Això que diu S. S. no pot aplicar-se a totes les granges.

El senyor PALACIO. — Jo no conec totes les granges d'Espanya, però dic el que sé de les que conec.

Creu que els enginyers que presten servei a les granges compleixen llur comesa amb negligència.

També rectifica el marqués de HOYOS.

El marqués d'ALONSO MARTINEZ parla per al·lusions.

Es creu en el cas de defensar els enginyers agrònoms dels atacs dirigits pel senyor Palacio.

La Junta superior agronòmica també compleix amb la seva obligació, i per a demostrar-ho enumera diferents dades.

Tracta de la creació del ministeri d'Agricultura, i diu que això reportaria avantatges positius.

Acaba dient que el que manca és una organització agrícola que no estigui subjecta a les mudances que la política ocasiona.

Se suspèn aquesta discussió. Sense discussió s'aprova el dictamen de la comissió permanent de Gràcia i Justícia, referent al projecte de llei modificat el paràgraf segon de l'article 52 de la llei addicional a l'orgànica del Poder judicial, referent a les oposicions a places de vice-secretari d'Audiències provincials.

A tres quarts de vuit s'aixeca la sessió.

CONGRES

Madrid, 7, 415 tarda.

Comença la sessió a les 330 sota la presidència del senyor Bugallà.

Al banc blau hi ha els ministres d'Estat, Marina i Governació.

S'aprova l'acta de la sessió anterior.

Precs i preguntes.

El senyor RODRIGUEZ JURADO demana que es publiqui el més aviat possible el Reglament per a l'aplicació de la llei de Cases Barates i que

al mateix temps s'acceleri la constitució de les Juntes locals per al foment de les cases barates.

Continua la interpel·lació sobre el joc.

El senyor GUERRA DEL RIO rectifica.

A requeriment del senyor Barcia formula un pre al ministre de Gràcia i Justícia.

Recorda que el senyor Barcia s'ocupà de la condemna a dos mesos de presó a Josep Altos Rodríguez, per haver fixat un pasquí contra la guerra del Marroc. Aquest individu havia estat onze mesos en presó preventiva, i per això se'l posà en llibertat en dictar-se la sentència. L'autoritat governativa el feu tornar a la presó de Madrid i se'l retingué durant diversos dies, i un cop alliberat se'l tornà a detenir, i per aquest procediment se'l reté indegudament a la presó com si no regissin les garanties constitucionals.

Demana que cessi la persecució contra aquest individu.

Passa a tractar del joc i diu que d'ençà que és ministre el senyor Pineda s'han cursat ordres a provincies autoritzant el joc, i l'última ha estat a Sant Sebastià.

Com que el ministre digué ahir que ell no havia donat cap permís, seria curiós saber qui ha donat els que últimament s'han concedit.

El PRESIDENT. — Prego a S. S. que no particularitzi, perquè les coses particulars pertorben la serenitat que ha de tenir el debat.

El senyor GUERRA DEL RIO. — Sobretot el de Sant Sebastià.

El PRESIDENT. — Tots.

El senyor GUERRA DEL RIO segueix referint-se a ço que passa a Barcelona, repetint les seves manifestacions anteriors.

Madrid, 7, 5'15 tarda.

Diu el senyor Guerra del Rio que últimament s'ha obert una altra casa de joc a Saragossa, i per cert sagnantment.

Repeteix gran part del que manifestà en el seu discurs anterior.

El ministre de la GUERRA puja a la tribuna de secretaris i llegeix un projecte de llei.

El senyor CRESPO DE LARA també rectifica.

Insisteix en els seus arguments sobre els perjudicis del joc als cicles militars.

El ministre de la GUERRA contesta al senyor Crespo de Lara dient que ell no pot posar un policia al costat de cada cap o oficial per a impedir que juguin.

No sap que hi hagi joc als cicles militars, a part d'aquests jocs que són lícits i permesos en tots els casins.

De totes maneres, promet excitar el zel dels capitans generals que són la suprema autoritat militar de la regió, perquè evitin en el que d'ells depengui que es jugui.

El ministre de la GOVERNACIO també rectifica.

Diu que ell no necessita requeriments de cap mena per a complir amb el seu deure i imposar als altres el compliment de la llei; però que quan es topa amb el pes aclaparador del costum davant la llei, i amb una tolerància oficial que porta tants anys, el governant que intenci una rectificació poc pot fer si no compta amb l'assistència pública.

Si comptés amb l'assistència del Parlament, tindria també una gran força per a imposar les seves disposicions.

El senyor GUERRA DEL RIO torna a rectificar i diu que hi ha presentada una proposició incidental i ella pot servir de base per a tot això que el ministre indicava en les seves últimes paraules.

Aquesta proposició podria anar a la Comissió de Gràcia i Justícia o a una d'especial.

El PRESIDENT diu que el millor és que passi a una comissió que estudiï l'assumpte i proposi una solució sobre aquest tema, a fi que com altres vegades ha ocorregut, no s'obtingui sinó un efecte transitori.

El ministre de la GOVERNACIO diu que l'assumpte està al marge de la política i obeeix a un estat social que pot donar lloc a solucions de Govern.

Si la proposició té el menor interès polític, encara que coincideixi amb d'esperit d'ella, aconsellarà que es voti en contra.

El senyor SERRADELL s'oposa que la proposició passi a la comissió especial.

El senyor NACHER es creu ofès per les paraules que el ministre de la Governació pronuncià ahir.

El ministre de la GOVERNACIO afirma que no hi pogué haver ofensa en les seves paraules, perquè amb elles no es va referir a cap diputat.

El PRESIDENT pregunta a la Cambra si acorda que la proposició passi a la comissió especial, i com que els senyors Serradell i Nacher s'hi oposen, se suspèn el debat.

El senyor SERRADELL. — Però, no es vota la proposició?

El senyor GUERRA DEL RIO. — Ja es votarà.

Ordre del dia:

Continua discutint-se el projecte d'artículat de la llei de pressupostos.

Madrid, 7, 9'15 nit

El senyor BESTEIRO combat l'article reformat per l'esmena que ahir li fou acceptada al senyor Villanueva.

Aproposa l'ocasió per a comentar la llei d'Eixample, i explica el que passa a Madrid i a Barcelona, especialment a Madrid.

Censura que a la zona d'Eixample de Madrid, al costat d'edificis sumptuosos, s'aixequen casotes anti-higieniques i repugnants.

No creu que sigui suficient reformar la llei d'Eixample com proposa aquest article que s'està discutint. Es necessari atendre més a les comissions d'Eixample i aportar recursos, perquè amb els actuals, és impossible fer res pràctic.

Parla també de la crisi de treball que hi ha a Madrid, i diu que aquest fenomen no es registra ja a cap capital del món de la importància de Madrid.

Invita al Govern a que adopti mesures per a acabar amb aquesta crisi, puix no s'aconseguirà res mentre es mantingui el statu quo.

Madrid no és una població industrial, però té molta aglomeració obrera.

Madrid és una gran capital en un petit tros, però a la resta no hi ha res més que corralis.

Urgeix, doncs, modificar la llei d'Eixample.

Diu que l'Ajuntament de Madrid, que és una fabrica d'encariment de la vida, és el que té la culpa que les gentes se'n vagin a l'extra-radi a afanar-se als pobles veïns, fugint de la capital.

El ministre de la GOVERNACIO li contesta breument per a expressar que en tesi general està conforme amb les orientacions del senyor Besteiro, però la realitat té exigències que no es poden desatendre.

El senyor BESTEIRO rectifica breument.

El senyor RUANO, per la Comissió, formula algunes observacions.

El senyor RAHOLA intervé per a explicar la gestió de l'Ajuntament de Barcelona en tot el que es relaciona amb la llei d'Eixample.

Fa avinent que aquell municipi no es deixa influir pels grans propietaris. Allí hi ha molts expedients en sol·licitud d'obriments de carrers, i a tots se'ls sotmet al torn degut, amb l'objecte que en les resolucions presideixi sempre la justícia i la igualtat.

Està conforme amb algunes de les manifestacions del senyor Besteiro.

El senyor VILLANUEVA, com a autor de l'esmena, explica el seu abast, i diu que la crisi de treball que es nota a la capital, és deguda a la gran desorganització que hi ha en tots els serveis.

El senyor BESTEIRO, en rectificar, diu que no vol discutir si Barcelona ho fa més bé o més malament que Madrid.

Ha cregut veure en les paraules del senyor Rahola una cosa que ell no sabia, i és que els regidors de l'Ajuntament de Barcelona es negaven al pagament de les indemnitzacions als propietaris per no incórrer en responsabilitats.

Creu que portant de vigència trenta anys la llei d'Eixample, hi havia temps de sobres perquè estessin acabats els eixamples de Madrid i Barcelona.

El senyor RAHOLA replica que ell no ha dit això, sinó que ha explicat l'actitud dels regidors de Barcelona, d'acord amb la llei de 1892 i respecte als propietaris que obren carrers amb posterioritat i exigiren indemnitzacions contra la llei.

Fa avinent que no depèn de la voluntat dels ajuntaments el que s'edifiqui més o menys ràpidament, puix això està subjecte a una sèrie de causes de molt diversos aspectes. El que depèn de la voluntat dels municipis és la urbanització i la vigència de la llei assolida fins que la urbanització termini.

Formula altres observacions encaminades a demostrar aquesta tesi.

El senyor BESTEIRO invita al senyor Rahola a que es discuteixi l'assumpte entre tots dos en una altra ocasió.

El senyor RAHOLA accepta la invitació.

El marquès d'Olerdola també combat l'article.

Es refereix concretament a la supressió de les despeses carcelàries, i diu que per a aquesta supressió era

necessari que l'Estat tingués altres compensacions, i entre elles hi hauria d'haver la d'exigir la desgravació de l'impost de consums.

Examina àmpliament el projecte de l'anterior ministre, i diu que en el dit projecte s'envestia el problema de les hisendes locals, en relació amb la llei d'Eixample, i el compara amb ço que ara es va a fer.

Dedueix que és una equivocació venir amb un article de l'artículat de la llei de pressupostos i resoldre fragmentàriament un problema que requereix solució meditada i deguda.

La llei d'Eixample fou deguda a dos punts, que l'orador explica, així com també l'origen que tingué el pla d'Eixample de Barcelona.

Es refereix a alguns casos concrets a la zona d'Eixample i en l'interior i diu que en l'expropiació d'uns quant metres de terreny davant del palau del marquès de Marianao, al Passeig de Gràcia, encreuament amb la Gantia, s'abonaran 90.000 duros.

Demana a la Comissió que aclareixi quina és la situació en què va a quedar la llei d'Eixample després de què passarà amb relació amb la contribució territorial i amb la prorroga de la llei d'Eixample.

El senyor RUANO li contesta per la Comissió.

Celebra que per a combatre aquesta esmena, el marquès d'Olerdola s'hagi hagut d'apolar en els grans avantatges que troba en el projecte del senyor Cambó, puix creu que aquesta és una coincidència simpàtica (Rialles).

Exposa el just que és que es lliuri als municipis del pressupost carcelari.

Diu que els propietaris de l'Eixample no han de sofrir un gran gravamen en abonar el 4 per 100 que se'ls demana sobre la contribució territorial, si bé ja se sap que quan es prorroga una llei, en la qual s'autoritza als municipis per a imposar gravaments, hi ha algun interès lesionat.

El marquès d'OLERDOLA. — Legítim.

El senyor RUANO. — Tots els interessos són legítims, però aquest 4 per 100 resulta insuficient comparat amb els grans beneficis que han de percebre els propietaris en facilitar-se als municipis els mitjans d'atendre a l'Eixample de llurs poblacions.

El marquès d'OLERDOLA rectifica, i diu que es van a prorrogar per dos anys els recàrrecs sobre la contribució territorial.

Llegeix els articles 13 i 14 de la llei d'Eixample, i expressa l'estranyesa de què es prorroguin els efectes del 13 i no es faci el mateix amb l'altre.

El senyor RUANO també rectifica, i promet fer que es dugui taxativament en l'article, que la prorroga no es refereix al tancament del 4 per 100.

El marquès d'OLERDOLA mostra la seva conformitat.

El senyor GASCON i MARIN intervé, i diu que aquest article de la llei, sembla una recopilació de solucions fragmentàries d'assumptes urgents que estan pendents a Espanya en gran nombre.

Quan els problemes importants, com el de l'Eixample i altres estan sense resoldre, es ve amb aquest artículat de la llei a establir prorrugas de determinats preceptes que deixen en suspens les lleis. Amb aquest article es porta a solució els problemes de Madrid i Barcelona en llur Eixample, i es fa cosa de tal transcendència, obligant als diputats a votar coses que no coneixen.

Tractant les coses fragmentàries, s'abandonen els problemes. Així ha passat amb la municipalització dels serveis que està relacionat amb el problema d'Eixample.

Creu pertinent al punt que ha arribat el debat deixar consignada la seva protesta per la prorroga d'un sistema poc recomanable i per no considerar que és el moment oportú, no s'esten en consideracions.

El senyor RUANO li contesta breument, deixant també per a un altre moment més oportú tractar a fons aquestes qüestions.

El senyor GASCON i MARIN pregunta concretament a la Comissió, a quant arriben les xifres del recàrrec que a Madrid i a Barcelona s'estableix per a aquest article.

El senyor RUANO diu que no passarà d'unes 400.000 pessetes.

El senyor ALBA. — És enorme el que passa: el menys que es podia fer, és explicar al Parlament ço que passarà amb el que s'intenta.

El ministre de FINANCES diu que en aquest moment no és possible calcular el que l'Estat deixarà de percebre per la prorroga dels dos anys que en aquest article s'estableix.

La supressió del pressupost carcelari beneficia més les hisendes provincials que a les municipals. Beneficiaria a aquestes l'impost d'aviram i ço que únicament beneficia les po-

ASSOCIACIÓ PROTECTORA DE L'ENSENYANÇA CATALANA EDITORIAL PEDAGÒGICA

ACABEN DE POSAR-SE A LA VENDA

Manual d'Història Crítica de la Literatura Catalana Moderna, per Manuel de Montoliu	5'00
Mapa de Catalunya, telat	20'00
Mapa de Catalunya, paper	12'00
Sèrie de set mapes esquemàtics, per a ús de les escoles ..	0'70
Postals de propaganda, reproduint el cartell de l'Obiols ..	0'10
Segells de propaganda, reproduint el cartell de l'Obiols ..	0'05

ALTRES OBRES EN VENDA

Infants i Flors, llibret de poesies per a infants	1'00
Cartipàs Català, per Pau Romeva, amb dibuixos d'En Josep Obiols, sèrie de cinc exemplars	1'25
Notes Biogràfiques i Crítiques d'En Manuel Milà i Fontanals, per N'Antoni Rubió i Lluch	1'50
Vida abreujada del Beat Ramon Lull, per mossèn Llorenç Riber	1'50
Francesc Pi i Margall, esboç biogràfic	1'50
Gramàtica Catalana, per Pompeu Fabra	2'00
Aritmètica i Geometria, per Josep Galí i Fabra	2'25
Geografia Elemental de Catalunya, per Pere Blasi	3'00
Mapa terres de llengua catalana, paper	12'00
Mapa terres de llengua catalana, tela	20'00
Questionari sobre Història de Catalunya, primer i segon grau	0'50
Questionari sobre Història de Catalunya, tercer grau ..	0'75
Catalunya Artística, postals amb vistes de la nostra terra ..	2'00

Pròximament es posaran a la venda una Història de Catalunya, pels senyors En Ferran Valls i Taberner i En Ferran Soldevila; un Sil·labari català, per En Pau Romeva; Biografia Pau Claris, per N'Antoni Rovira i Virgili.

Totes aquestes obres es troben a la venda a les principals llibreries de Catalunya i a les oficines socials

Arcs, 1, principal. - Telèfon 5199 A.

blacions acollides a la llei d'Eixample és la prorroga d'aquesta, puix la l'aviram afecta més a les poblacions petites. Abans es beneficiava més a les hisendes provincials, però en virtut de l'esmena acceptada, es beneficia més a les hisendes locals.

El senyor GASCON i MARIN diu que quan alguns han oblidat la prorroga de la llei d'Eixample, deuen haver fet al centim el càlcul dels beneficis, però no són aquestes les dades que té l'Estat.

S'aprova l'article.

El senyor ROMEO sol·licita que es compti el nombre de diputats per a veure si és vàlid l'acord.

Els secretaris fan el recompte, i resulta que hi ha nombre suficient.

Es prorroga la sessió per menys de dues hores.

El senyor ROMEO defensa una esmena a l'article següent, i diu que va a ser molt extens, perquè es necessita examinar quasi tot el dictamen.

En efecte, l'orador pronuncia un extensíssim discurs, en el qual parla d'una porció de coses relacionades amb els pressupostos i amb la reforma tributària.

El PRESIDENT li fa avinent que no s'imposa als diputats el sacrifici de la prorroga de la sessió i de les sessions extraordinàries per a invertir més de mitja hora en la simple defensa d'una esmena.

El senyor ROMEO segueix parlant, amb freqüents crides a l'ordre de la Presidència.

Per fi acaba el seu discurs demanant que es publiquin tots els Relats ordres que es dirigeixen als Ajuntaments sobre matèria recapitatòria.

El senyor RUANO li contesta per la Comissió.

Es rebutjada l'esmena, i el senyor Romeu demana que es compti el nombre de diputats per a veure si és vàlid l'acord.

Com que no hi ha nombre suficient per a pendre acord, aquest ha quedat anul·lat, i es repetirà la votació.

El senyor ALVARADO defensa una altra esmena, en la qual es sol·licita que es posin d'acord els ministeris de Finances i Guerra per a reorganitzar la intervenció civil de Guerra i Marina.

Aprofita l'ocasió per a manifestar que en les seves paraules de l'altre dia no hi hagué cap inolestia per als funcionaris d'aquest organisme, puix

no s'tracta de funcionaris, sinó de funcions.

El senyor WAIS li contesta per la Comissió.

Diu que en el fons està d'acord amb el senyor Alvarado, i anuncia que el Govern té el propòsit de presentar un projecte de llei reorganitzant l'esmentat organisme.

Accepta l'esmena en aquest sentit, que, mentre no vingui una llei per a reorganitzar la intervenció de Guerra i Marina, s'autoritza al Govern per a adoptar mesures que facin eficaç la funció d'aquest organisme, especialment en la seva intervenció en les operacions del pressupost del Marroc i que els comptes vagin al Tribunal de Comptes del Regne per a llur fiscalització.

S'accepta l'esmena en aquest sentit.

El senyor ROMEO renuncia a què es compti el nombre per a l'aprovació de l'esmena anterior i s'aprova aquest article i els següents fins el viute, després de rebutjar-se algunes esmenes.

Queda per al dilluns el debat d'un vot particular del senyor Rodríguez Pérez a l'article novè, i, per tant, es passa a l'adiscussió del desè, el qual queda aprovat, així com els dos següents.

El senyor GASCON i MARIN formula observacions al tretzè, que diu que no podrà cobrir-se cap desitj que no sigui de plantilla, exceptuant les comissions informatives.

Es la primera que es citen aquestes comissions en l'artículat de la llei de Pressupostos, i fa avinent que accepta l'article amb una senzill relació de fet, no acceptant l'organització creada pel decret al qual s'alludeix, en l'excepció que es fa de les plantilles oficials.

El senyor RODRÍGUEZ DE VIGIER li contesta, dient que amb aquest criteri ha redactat d'article la comissió.

S'aprova l'article tretzè.

A petició del senyor ROMEO es retira el catorzè, que es refereix al contracte d'aprenentatge d'aviació als aeròdroms particulars.

T'atbé es retira el quinze, a petició del senyor SERRADELL, el qual tracta de la profilaxi de les malalties evitables.

Se suspèn el debat i s'aixeca la sessió a les deu.

El curiós article del senyor Amós Salvador

Una supervivència típica de la política estepària

Retallam de «El Imparcial»:

«Separatisme disfrazado. — Hay que acabar con la mascarada. — ¿Cuándo vamos a ser buenos españoles?»

«Nunca con más propiedad podrá emplearse la palabra mascarada. «Se forma con personas enmascaradas, que se han vestido de máscara, que se han disfrazado de máscara. Y con los nombres de nacionalistas, regionalistas, descentralizadores, etc., se disfrazan los que, desenmascaradamente en Cataluña y fuera de allí enmascarados, son indudables separatistas».

No los vamos a matar los liberales porque piensen así los que lo son, pues para todas las opiniones, en todo linaje de materias, tenemos el más arraigado respeto; pero cuando esas opiniones son causa de delito, cuando van contra la Constitución y las leyes del Reino, que la nación se ha dado en uso de su soberanía, tenemos el deber de aplicar las sanciones impuestas por los Códigos y no transigir con su desobediencia, por nada ni por nadie, so pena de ser, como estamos siendo, encubridores, cómplices y correos. Por otra parte, los que pensamos radicalmente lo contrario, estamos en el deber de defender nuestras creencias, como cualquiera otras, combatiendo las del adversario de una manera resuelta y decidida, no transigiendo con ellas unas veces, otras dejándolas expedito el camino para que prosperen, aguantándoles a realizar sus propios proyectos y aguantando siempre intolerables e inabarcables amenazas, como hembras asustadizas de quienes no podrían realizar esas amenazas ni salir de ellas como no fuera para entrar en el más espantoso e indudable ridículo.

Apenas se inició este movimiento en Cataluña, le dije a mi queridísimo amigo el señor Moret:

«Este asunto va a ser en España una inmensa perturbación, nos va a dar mucho que sentir, y, si no lo cortamos rápida y energicamente, cuando queramos recordar el problema se habrá agravado en términos inimaginables. Tome usted la bandera de la unidad intangible de la patria, la bandera de 45 provincias y las tres cuartas partes de las cuatro catalanas, y con su talento y su palabra será facilísimo el acabar con este antipático movimiento.

«Parece mentira — me dijo — que usted se preocupe con una cosa como esta, que morirá rápidamente y por su propia maldad.

«Lo que a mí me parece mentira es que usted lo tome con tanta frialdad, siendo cosa tan grave.

«Yo le fio — terminó diciendo — que no hay más que dejarlos, sin darles importancia, y dentro de muy poco tiempo nadie se acordará de ese movimiento.

Ya se ha visto que, por desgracia, yo he tenido razón; pero nadie me lo dio entonces. Todos pensaron como Moret: «No hacerles caso, no darles importancia, no exacerbarlos con la contradicción, no darles motivo para que se proclamen perseguidos y muchísimo menos para que lleguen a tenerse por mártires; eso sería favorecerlos cuando los tenemos vencidos».

Las intenciones fueron razonables; pero los resultados, ¡desastrosos! «Si esa sola hubiera sido nuestra conducta, me habría parecido muy mal, porque esos problemas deben resolverse sin pérdida de momento; pero lejos de hacer eso, les hemos ayudado con nuestra pasividad inconcebible, con nuestra timidez inconcebible y con nuestros actos, de justificable y con nuestros actos, de una complicidad fuera de toda duda.

Unas veces hemos tolerado que, contra la ley, abominen de la lengua nacional y pongan en catalán los rótulos de las tiendas, de las calles, de los objetos en los Museos públicos; que se hable en los Ayuntamientos y en las Diputaciones, que extiendan en ese idioma las actas y otros muchos documentos de uso público; que se enseñen en las escuelas públicas del Estado, etc., etc. Otras veces hemos sufrido con calma, y no sé si hasta con satisfacción, que se dirijan amenazas y discursos en catalán al Rey,

que no debe hablar más lengua que la oficial de la nación española; de suerte que no sé si, en este concepto, queda más que proclamar como lengua de los españoles el catalán, desterrando oficialmente la de Cervantes. Otras veces hemos tolerado el uso indecente de las banderas regionales, rebajando el que es debido a la que representa nuestra patria única. Otras veces hemos aguantado programas intolerables y amenazas inconcebibles si no les dábamos la autonomía integral, que es la separación de España y la proclamación de Cataluña independiente, que ellos solos quieren y no Cataluña que es más sensata y más patriota que ellos. Otras veces hemos visto con resignación que bien merece otro nombre más duro, los insultos a nuestro Ejército y las predicciones explícitas contra España, abominando de ser españoles y buscando apoyos extranjeros para manifestar más locamente sus inauditas estridencias. ¡Ahora dicen que están en guerra con España!

Les hemos dado, «por decreto», la Mancomunidad provincial, permitiendo después que renuncien las Diputaciones a créditos que no podían renunciar, para formar el presupuesto de ese organismo regional; no nos ha importado el saber que se administraba de un modo muy censurable, y no sólo no examinamos esa administración, sino que toleramos que no envíen las cuentas al Tribunal que examina las del Reino, contra la Constitución del país.

Y como si todo esto, que es inconcebible, fuera poco, todavía los llamamos para formar parte de Gobiernos que tienen la misión de gobernar a España y que deben ser, ante todo, buenos españoles, permitiendo que se sienten en el banco azul, en vez de hacerles salir de él sin vacilaciones a quienes se han proclamado separatistas en Cataluña, aunque aquí se pongan otra careta.

Y aun cuando sólo debían gobernar en España los partidos nacionales y no regionales, es bien extraño que entre los separatistas y los de la Unión Monárquica, que no lo son, prefiramos los primeros, para llevarlos nada menos que a gobernar, y no se le haya ocurrido a nadie hacer que se sentaran en el banco azul los segundos, apoyándose en ellos y apoyándolos a la vez en Cataluña, como aconseja el patriotismo, para debilitar primero, y aniquilar al fin, lo que propiamente califica de mascarada regionalista.

Basta con lo dicho, porque sería interminable la relación de nuestras inconcebibles complicidades, para que quede bien demostrado que el problema separatista lo hemos creado nosotros, dejándole nacer, no habiéndolo combatido, habiendo, ayudado a su desarrollo de todos los modos imaginables, sometiendo a sus ridículas amenazas, concediéndoles lo que jamás hemos debido concederles los españoles, tolerando lo intolerable, alimentando, agrandando y robusteciendo el movimiento con insensatez manifiesta, hasta el punto de que ya no hay más que dos caminos: o quitarles toda esperanza de realizar esas locuras, invitándoles a hacer efectivas las amenazas, y, en su caso, sometiendo, si fuere preciso, a cañonazos, lo cual sería una inmensa desgracia, o dejarles el paso franco para que hagan alarde de la patria única, que es la patria española, la que siempre es grande, la que únicamente puede ser grande y la que queremos los españoles que lo sea, piensen y hagan lo que quieran unos cuantos elementos, ensobrecidos y enlodados por nuestro abandono de deberes elementales e inexcusables y por nuestra delictiva complicidad. ¡Eso no puede ser y se tiene forzosamente que acabar!

Bien está la descentralización administrativa, tan amplia como sea imaginable, y no serán los liberales los que se opongan a cosa que tan de lleno entra en sus convicciones. Por mi parte, ya he dicho, muy por extenso, en otros escritos, que llegaría a la supresión de las Diputaciones, quitando ese organismo intermedio entre los dos fundamentales, que son el Municipio y el Estado, en vez de

añadir uno más y tener Ayuntamientos, Diputaciones, Mancomunidades y Estado. Esto, en vez de descentralizar, es complicar la administración desmesuradamente, y a eso le llaman descentralizar los descentralizadores, porque ésta fue la primera careta que se pusieron los separatistas; pero sucesivamente se ha ido variando de caretas, hasta llegar aquí a la autonomía integral, que es la máscara más descarada del separatismo que en Cataluña se proclama.

Entre las insensateces que estamos cometiendo, es una, importantísima, la que llamamos «autonomía universitaria». Si no fuera cosa esencialmente reaccionaria, como he demostrado en otros escritos destinados a ello exclusivamente; si no fuera una burla el establecerla como se pretende, que no la quieren ni los que pudieran tenerse por beneficiados; si no fuera totalmente inadmisibile el querer implantarla por decreto, cuando se ha proclamado siempre la necesidad de que lo hagan las Cortes; si no fuera inaudito el ver que las Cortes no la quieren y que, mientras el proyecto de ley sigue estancado en el Senado, los ministros, creando situaciones censurables, siguen legislando por decreto y Reales órdenes, desenvolviendo el primer decreto de autonomía; si todo esto, repetimos, no aconsejara el abandono de esa patochada, bastaría el peligro que encierra de favorecer, y esto sería lo único que conseguiría, el problema separatista, haciendo un organismo regionalista más de lo que debe ser función únicamente del Estado, el cual no debe abandonar «a nadie», llámese región, Diputación, Mancomunidad, Ayuntamiento, Asociación, Comunidades religiosas, particulares, «a nadie», en fin, lo que no debe salir de sus manos, porque la educación y la enseñanza proporcionan el modo más eficaz de hacer hombres sanos y robustos, ciudadanos y patriotas; que si otros que el los hacen a su gusto será tanto como disponer del instrumento de destrucción del mismo Estado, más atroz y más impropio de contrarrestar por ningún medio. ¡Eso no lo pueden hacer más que estadistas imbéciles, que así se desprenden de su función más fundamental!

Ahora bien; si les entregamos la educación y la enseñanza, que es el fundamento de las sociedades; si les permitimos saber el idioma castellano, rebajándolo tanto como lo ensalzan todas las naciones del mundo, que lo estudian con predilección sobre las demás extranjeras; si toleramos que usen el catalán en usos de carácter oficial; si consentimos que insulten al Ejército y desprecien la bandera y prediquen el odio contra los españoles; si los declaramos soberanos, igualándolos a los que lo son, o sea las Cortes y al Rey, en lo de ser excepción para la presentación de las cuentas al Tribunal de este nombre, ¿qué más podrían hacer ellos mismos, a sus anchas y con la libertad de desobedecer contra lo que en España debía ser, para ellos como para todos, sacratísimo?

Volviendo a la Mancomunidad, malamente, con la mejor intención del mundo, pero equivocadamente concedida por decreto por los mismos que antes habían declarado que era misión de las Cortes, ¿le importa lo mismo a este deseculado Estado español que se emplee en administrar bien que en hacerlo mal? Y si las noticias que llegan a nosotros son que esa administración es pésima, ¿por qué no se inspecciona, y, en su caso, se suspende y se desface? ¿Por qué no le obliga, por lo menos, a que el Tribunal de Cuentas las examine? Y aun cuando se administrara admirablemente, ¿se puede conservar, se debe conservar un organismo que hace política separatista y que enseña a odiar a los españoles? Bastaría para que, aun tratándose de un organismo constitucional, se suprimiera; pero si además se puede derogar por otro decreto, y esto no está recomendado ni previsto en la Constitución, el no derogarlo, el consentirlo, es convertirse en separatistas, igualmente enmascarados, y tomando por máscara nada menos que

el españolismo, para el que no debe ser tolerable nada que no consagre la augusta unidad de la patria.

Es ya indudable que, no sólo no hemos conseguido nada con nuestra descendencia, sino que nosotros mismos hemos agravado el problema, y por si alguno lo dudara, vea la disidencia que ha estallado entre los regionalistas porque ya les parece poco a los exaltados lo que hace la Lliga y quieren a toda costa proclamar la independencia de la nación catalana, y acentuando las amenazas si nos oponemos a sus designios, unas y otras inaguantables y ridículas, porque no serán capaces ni de intentar el poner por obra las amenazas, y lo único que saben hacer bien, por lo mucho que lo llevan ensayado, es el cantar, tocar y bailar «Los Segadores». Como no podrán pensar seriamente que unos cuantos miles de catalanistas, que es cosa bien distinta de catalanes (¡como que los primeros no merecen consideración ninguna, mientras que para los otros tenemos todo nuestro respeto y todo nuestro cariño!), han de cortar los cuellos de veintidos millones de españoles, es claro que las cabezas que caerán serán las suyas, en primer término, y no las odiadas castellanas. ¡Toquen, pues, y canten y bailen cuanto quieran, porque, aun siendo delito las amenazas de muerte, en este caso es una labor inofensiva, inocente y pueril!

En suma: tenemos que arrepentirnos, y mucho, de haber hecho, con la mejor intención, una campaña antipatriótica y perjudicial para España, tanto como beneficiosa para los separatistas; pero no será yo quien aconseje que se les maltrate, que se les combata desmesuradamente, y menos aun que se les deje guardar todas las consideraciones personales imaginables. Entre estos dos extremos hay el término medio razonable, obligado por el convencimiento, al cual deben sumisión todos los hombres honrados, y que debe consistir, primero, en limitarse a tratar de descentralizaciones administrativas, renunciando a oír hablar de autonomía integral ni de cosa que a cien

leguas se parezca; segundo, a dejarles, como hasta aquí, haciendo la vista gorda los Juzgados, que canten, toquen y bailen «Los Segadores»; pero no las campañas de odios, mantenidas con injurias y calumnias contra los españoles, y singularmente contra los castellanos; tercero, a dejarles hablar y estudiar libremente el catalán, creando Academias, Ateneos y cuanto pueda contribuir a su conocimiento, hasta subvencionando esos Centros el Estado; pero no tolerando que en los usos públicos ni en los actos oficiales se emplee otra lengua que la oficial, que es el castellano, y dando en este idioma, forzadamente, la enseñanza; cuarto, dedicando el mayor respeto a las tradiciones históricas de esa raza, que ya es la nuestra, y a la bandera que la representa; pero no permitiendo que en los actos oficiales se use otra que la española, sin que ninguna se le ponga, no ya en posición más eminente, ni siquiera a la par; quinto, obligar a los Ayuntamientos y Diputaciones a no excederse de sus atribuciones, a la Mancomunidad a rendir cuentas al Tribunal de este nombre, imponiendo las debidas sanciones y derogando, en su caso, el decreto de su creación; sexto, apoyarse, en Cataluña, en la Unión Monárquica, y ayudarle, en todo lo que sea gracia, que sólo ha de ser para los no separatistas, aunque la justicia deba ser y sea igual para todos; séptimo, llevar al banco azul a éstos y nunca más a los separatistas, porque el Gobierno de los españoles es para los españoles y por los españoles; y, finalmente, no dar ni la más mínima señal de incertidumbre ni de resignación ante las amenazas, invitándoles a cumplirlas, suelta lo que quiera, porque la inmensa desgracia de una guerra civil es preferible a ser cómplices del desgarramiento de la patria perdiendo su unidad.

Y termino como empecé, diciendo: Cuando vamos a ser buenos españoles? ¿Cuándo va a acabar, o vamos a acabar, con la mascarada regionalista? — Amós Salvador.

Dels Mossos d'Esquadra

Els de Cornellà han posat a disposició del governador civil els veïns Jaume Armengol, Josep Aguado, Vicens Pastor i Andreu Santamaria, mecànics, per haver escampat pels carrers d'aquella localitat gran nombre de fulles clandestines atacant durament al governador i al cap superior de policia.

Els de Castellersol denunciaren al veí Ignasi Roca Serrador, per haver promouent un fort escàndol intentant agredir un conveí.

Els de Peral posaren a disposició del jutjat el subjecte Pere Hijosa Torres, de 21 anys, solter, carreter, de Barcelona, per haver desaparegut de la casa del veí de Masquefa Joan Bonastre, on treballava, emportant-se'n alguns peces de roba i una quantitat en metàl·lic.

Els de Sant Vicens dels Horts han posat a disposició del Jutjat Municipal de Papiol que el reclamava per mairactes de paraula i obra a la seva muller, el veí del dit poble, Francesc Corduba Martínez.

Els de Salient auxiliaren al Jutjat Municipal de la localitat, en les diligències amb motiu de recollir el cadàver del veí Valentí Dosta Mactà, qui, havent begut excessivament, es va tirar de cap al riu Llobregat des del pont d'aquella població, de 30 metres d'alçada, essent emportat per la corrent uns 400 metres, morint-se.

Els de Montcada denunciaren al Jutjat respectiu un veí per pastureig abusiu.

Els del Maenou posaren a disposició del Jutjat de la localitat el veí Baldomer Castany, per insults i amenaces al seu conveí Joan Comellas.

Els de Sant Genís de Vilassar, detingueren el veí Jaume Manet Artigas, per haver maltractat de paraula i obra i amenaçat de mort a la seva conveia Afortunada Matamoros.

També han denunciat al Jutjat el

subjecte Emili Burrull Pujolà, de 24 anys, veí de Barcelona, el qual està a la casa denominada «Cure», de la barriada «Quarter del Nord», d'aquell terme, tirà alguns trets amb una escopeta que li fou ocupada, produint gran alarma entre el veïnat.

Els de Súria denunciaren al Jutjat dos veïns per infringir la llei de caça, ocupant-los una perdiu i un conill morts.

Els de Vilassar de Mar denunciaren quatre carreters per infringir el reglament de policia de carreteres.

Els serveis prestats per la força del Cos durant el mes anterior, són: Per infringir el reglament de policia de carreteres, 12 denúncies; reclamacions judicialment, 1; per baralla, agressió i lesions, 3 retencions; reclamacions governamentals, 3; per infringir les ordres governamentals, 15; per furt, 17; per robatori, 12; per danys a la propietat, 14; per insults i amenaces, 12; per ús indegut d'armes, 1; per amenaces de mort i ús indegut d'armes, 3. Total, 93.

D'espectacles

TEATRE D'ART

Avui tindrà lloc la segona sessió de Teatre d'Art que ha organitzat la primera actriu Mercè Nicolau a l'Estudi Cirera.

L'obra escollida per aquesta sessió és d'Ibsen, «Nora» (Casa de Nines), sota el següent repartiment:

«Nora», senyora Nicolau; «Cristina», senyora Prunell; «Mariana», senyora Marsal; «Elena», senyoreta Alcubierre; «Helmer», senyor Ballarín; «Doctor Rank», senyor Cumellas; «Krogstad», senyor Cirera; nens, Coscolla, Soler, Roig.

La direcció a càrrec del primer actor Enric Giménez.

NOTICIES DE L'ESTRANGER

Els extremismes i les extremitats

Una recent escena d'avalot a la Cambra francesa ha mostrat una psicologia d'alguns anomenats extremistes. El diputat comunista Vaillant-Conturier ha atacat de manera violentíssima el president del Consell de Ministres, amb ocasió d'una fotografia publicada per *L'Humanité*, en la qual M. Poincaré i l'ambaixador nord-americà apareixien rient en una cerimònia dedicada als morts de la guerra.

La fotografia, àdhuc essent del tot autèntica, tindria ben poca vàlua. En els habituals seguicis dels enterraments hom podria treure una multitud de fotografies semblants. El fet d'aquestes coses una arma de combat és una manifestació de migradesa d'ànima. I el portar al Parlament aquests trucs de periòdic demostra en aquell qui ho fa un baix nivell mental i moral.

La política de M. Poincaré, ara i abans, pot ésser discutida. La seva política d'ara ens sembla molt vulnerable. Però els recursos de combat que els comunistes francesos utilitzen contra el cap del Govern són rebutjables des del doble punt de mira ètic i estètic. Molt sovint trobem, en aquest món, que van juntes la manca del sentit ètic i la manca del sentit estètic. Es pot sospitar, a títol preventiu, de la dretura ètica d'un home de mal gust. I és espantosa la dosi de mal gust que conté la psicologia de certs extremistes.

Massa sovint es confonen els extremismes i les extremitats. Massa sovint la tesi ultraradical va acompanyada d'una tara psíquica. El pur radicalisme, el noble radicalisme — perfectament respectable i lícit — no ha d'ésser confós amb la bromera dels atacs convulsius.

A. ROVIRA I VIRGILI

Els treballs de desarmament

Paris, 7. — La primera sots-comissió del desarmament ha redactat la seva resolució referent a la fabricació d'armes i a l'ús dels gasos asfixiants. Aquesta resolució serà examinada per la comissió en ple.

La segona sots-comissió ha examinat el projecte de desarmament formulat pel senyor Esher. — Havas.

Accident d'aviació a Metz

Metz, 7. — Un aeroplà militar ha caigut a terra des d'una altura de 200 metres, morint els tres tripulants que anaven a l'aparell. — Havas.

Foc a Hamburg

Hamburg, 7. — En l'incendi ocorregut a la fàbrica d'alcoholes de Biel-verder n'hi han hagut 2 morts i 8 ferits. — Havas.

Els desordres de Magdeburg

Magdeburg, 7. — Han acabat per complet els desordres que es van produir amb motiu d'una manifestació celebrada ahir per a demanar la destitució del gerent del palau pertanyent al comandant Gneisenau, quedant a aquestes hores restablerta la calma per complet. — Havas.

Els comunistes alemanys

Berlin, 7. — El partit comunista protesta contra la participació dels independents en el Govern. I demana que siguin detinguts immediatament els capdells monàrquics i que quedin prohibides, terminantment, totes les organitzacions nacionalistes. — Havas.

La marina de guerra de Polònia

Washington, 7. — El senador senyor France ha presentat al Senat un projecte autoritzant el president dels Estats Units per a regalar a Polònia, amb l'objecte que aquesta hi tingui la base per a la seva marina futura, sis vaixells de guerra nord-americans, dels que han de quedar desarmats a tenor del Tractat naval de Washington. — Havas.

La volta al món en avió

Atenes, 7. — El major anglès Blake, prosseguint el seu raid d'aviació, ha sortit amb direcció a Egipte. — Havas.

Irlandesos en llibertat

Londres, 7. — Han estat posats en llibertat O'Kelly i O'Grien, detinguts, com se sap, arran de l'atemptat comès contra el mariscal Wilson. — Havas.

L'aviació al nord d'Àfrica

Paris, 7. — L'oficial aviador Pelletier Poisy sortí ahir, a les sis del matí, de Tunis, aterrant a Le Bourget a les sis menys deu minuts de la tarda, havent recorregut 1.700 quilòmetres, d'ells 890 sobre el Mediterrani. — Havas.

A la Cambra francesa

Paris, 7. — (Continuació de la sessió de la Cambra.)

El senyor Poincaré continua el seu discurs citant les nombroses gestions realitzades per l'ambaixador de França a Viena per assegurar el concurs de les potències, a fi de solucionar els problemes plantejats a Europa. Recorda després la negativa del Govern austriac en 1911 a l'obertura d'un mercat financer francès a Àustria, subordinant aquesta petició a un acord previ franco-alemany. Examina l'orador les afirmacions fetes per Iswolsky, ambaixador de Viena a París, afirmant que aquest no va tenir cap influència sobre l'acció de França, que practicava una política d'aproximació entre tota l'Europa. Recorda els esforços de França per a localitzar i aturar el conflicte balcànic en 1912, mantenint la pau.

Arriba després el senyor Poincaré als esdeveniments de 1914, recordant que el Govern francès pensava tan poc en la guerra que ell marxà, acompanyat de Viviani, a Rússia, assabentant-se, en ple Bàltic, de la gravetat dels esdeveniments.

Llegeix després la seva carta al rei d'Anglaterra, estimant la raó dels preparatius intensificats d'Alemanya, afegint a la dita carta que si Anglaterra i França donaven una forta impressió d'unitat, hi hauria grans probabilitats que no es pertorbaria la pau.

França va fer, doncs, tot el que va poder per a evitar la catàstrofe a Europa i a tot el món. — Havas.

Recorda el senyor Poincaré les declaracions de Schoen pretentent que els avions francesos volaren damunt d'Alemanya, quan França havia retirat llurs tropes.

Llegeix a continuació les condicions vergonyoses que imposava Alemanya i que, aleshores, en ésser rebutjades, va ésser aquesta qui declarà la guerra a França.

Quan el cap del Govern posa de manifest la resposta del rei i del poble belga a les infames proposicions d'Alemanya, tota la Cambra es posa a peu dret i aclama Bèlgica.

Recorda l'orador la unanimitat de la Cambra, inclòs dels socialistes, aplaudint el missatge presidencial i el discurs de Viviani proclamant que França no tenia cap responsabilitat.

Referint-se després a les acusacions de què se l'ha fet objecte, sobre si havia rebutjat la possibilitat d'arribar a la pau durant la guerra, abans de 1918, recorda Poincaré que les proposicions de l'emperador Carles no podien acceptar-se, perquè ocupaven Àustria diverses divisions alemanyes, i Alemanya no s'hi havia adherit, ni podia adherir-s'hi, perquè les ignorava. Demés, les proposicions no suposaven cap avantatge per a Itàlia, i França no podia contravenir l'acord de 1915, ni pensar fer la pau sense Itàlia.

Fa ressaltar el senyor Poincaré que els comunistes segueixen muts sobre la reunió celebrada per Llod George, Sonnino i Ribot, el dia 19 d'abril de 1917, en la qual foren examinades les proposicions de pau separada amb Àustria i constien en l'acta de la dita reunió l'acord d'aquests tres ministres, considerant que semblants proposicions eren perillosíssimes per als aliats.

L'ex-president del Consell, senyor Painlevé, interromp i declara que Sonnino precisà aleshores les greus conseqüències interiors que resultarien si Itàlia obtenia únicament el que oferia Bulov perquè aquesta nació romangués neutral, puix Àustria i Alemanya seguirien unides, mentre Itàlia quedaria abandonada. Afirmà Painlevé que les negociacions de pau de 1917 haurien estat un desastre, i acabà llegint la resolució votada per la Cambra, inclòs per Sembat i Cachin, assegurant que la voluntat de França era mantenir-se indissolublement unida amb Itàlia.

Segueix el senyor Poincaré el seu discurs, confirmant les declaracions de Painlevé i afegint que podia oblidar els insults personals, però no els insults inferits als aliats.

Setze nacions — afirma el cap del Govern — van fer justícia a França, donant-li la raó en la lluita entaulada, i fiant el tractat de Versalles, en el qual es proclama no la responsabilitat parcial, sinó exclusiva d'Alemanya. Aquestes nacions no haurien vingut a combatre en país francès si tingués França alguna responsabilitat en la catàstrofe que ha con-

Cròniques d'Itàlia

Assisi

La petita ciutat d'Assisi — tres mil cinc cents habitants — és visitada d'un cap d'any a l'altre per un milió de peregrins i turistes, terme mig. Assisi és Sant Francesc, i el franciscanisme és un dels valors més purs de la civilització occidental. El Pobret passava pels camps i vinyes d'aquest recó de la Umbria, alleugerit per l'amor de Déu i esmolat per la gana, sabia el gust de les herbes d'aquestes muntanyes i el de l'aigua de les fonts, conèixia el camí de les estrelles i les criatures d'aquestes mares, parlava amb els ocells i tenia amb els seus primers germans aquells inoblidables col·loquis de les «Fioretti» de tan profunda humanitat. I tot això, fins per a un home mitjanament discret, és tan fresc i gustós!

Per a un temperament místic, Assisi reuneix totes les condicions. És un poblet pobre, ressecat, calcinat i tot aromàtic d'herbes seques. És molt net. Té esglésies tònades i imponents dins d'un aire camperol, humil i frugal. Les restauracions que s'han fet, les estretes de paper del Duomo, responen a l'art industrial-cristià de l'època. Hi ha grans convents, monges de Santa Clara, freres amb sac, ase i gran ombrell, bispe de vuitanta tres anys i joves sacerdots poliglotes. I sobre tot això, hi ha el gran panorama, aquell gran panorama que un home necessita per a explicar la vida i les paraules de foc de Ramon Llull, hi ha el gran panorama de la Umbria, provocador de totes les nostalgies i de tots els àcids enyoraments, evocador de tots els records i de totes les tristesses d'aquest món.

El Dant, en el cant XI del Paradís, si tenim bona memòria, diu d'aquest paisatge el mot just:

... Però oh! d'esso loco fa parola
Non dica Assisi che direbbe corto
Ma Oriente se proprio dir vuole.

El paisatge es veu bé, sobretot de la galeria exterior del convent de Sant Francesc, que avui forma part de l'escola dels ordes dels mestres elementals, propietat de l'Estat. Del gran convent de Sant Francesc, l'Estat s'ha apoderat de la part millor, que és la que cau sota l'absis de l'església. La galeria, a dos cents metres sobre les planures de la Umbria, construcció del segle XII, amb dolçissims arcs en forma d'ametlla, penjada sobre un hort monacal i extasiat, platejat pel borboll de les oliveres, és d'un romanticisme punxant. Els crepuscles d'aquí són enervants. Les muntanyes del fons es dilueixen en morats fins i primers — últims termes de Rafael — i al cel es torna del moribund color verd-poma del Perugi. Ara que és el temps del segar els pagesos canten pels camps i les cançons arriben de la planura confoses en el panteix de la terra. Totes les campanes d'Assisi toquen a vespres i de vegades el vent barreja el bram d'un ase de frare amb

el belar d'unes ovelles i amb el so d'una campaneta que salta.

Amb el crepuscle sempre s'alça una mica de vent que fa remourejar la gran massa del convent com si fos un instrument sonor.

La pintura d'Assisi és molt abimada. La gent del país i els freres s'han conjurat per dir que el Giotto i el Cimabue estan intactes, i això està molt bé per dir a les caravanes Cook o als joves matrimonis tanquis, però el cert és que tota la pintura d'Assisi és retocada i retocada de la manera més vil. L'església superior del convent, on hi ha pintada la vida de Sant Francesc, per Giotto, i on s'acabava de perdre els quatre grans frescos del Cimabue, pintats en els panys de la creu de l'església, és molt humida i la llum va esgratinyant-ho tot. Del Cimabue no se'n cantava aviat ni gall ni gallina, i del Giotto, degut als retocs i a les restauracions, no se'n pot tenir ja ara una idea clara. Són que la figura de Sant Francesc promou i promoua sempre la imaginació per completar-ho tot. El que serà una llàstima és que per arrodonir l'interès tasiàtic d'Assisi no es portin les pintures d'aquests grans mestres a lloc més adequat.

A l'església inferior, els frescos són més ben conservats, gràcies a la poca llum, però les tres alegories francescans de Giotto i el Cimabue han estat també restaurats. Això és dessegurant. (Del que hem vist a Itàlia, se pintava al fresc, només estan intactes les parets de la capella dels Medici al Palau Riccardi, a Florència, que impressionant, inoblidable de Benvenuto Gozzoli.)

Fem totes aquestes consideracions per a dir que això de les restauracions, si bé no ens ha arribat a produir una desil·lusió completa d'aquesta pintura, no ens ha agradat gens ni mica. Entre això i aquesta entossissima organització de tot hom pel turisme, es farà impossible el viatge a Itàlia. L'avidesa de la gent no té fi ni compte, tots els preus són insuportables i aleshores i es necessita la paciència d'un sant per a suportar tanta bandarreria.

Sort que aquestes franciscaníssimes llocs conviden a la cantada i no ens acabanar la paciència per més que faci. Altres més sanguinària que nosaltres suporten les matelxes vexacions. Per exemple aquest turista mexicà que trobarem ahir davant la Santa Clara de Simone Martini — pintor fabulosament elegant. — El mexicà ha fet la revolució amb Pancho Villa i ens confessa, amb una veu molt dolça, que havia mort una trentena de persones. Ara s'esponja amb les «Fioretti» i parla constantment del «Pobrecito».

JOSEP PLA

set la ruïna d'Europa. Les campanyes d'Alemanya han tendit sempre, a negar el grandios èsforç de França, amb el fi preconcebut de desunir-la amb els aliats. El país tot, amb infrangible bon sentit, considera aquestes campanyes com una injúria feta a la pàtria francesa.

Tota la Cambra, posada a peu dret, ovaciona el cap del Govern i diputats de tots els partits acuden al banc del Govern per a felicitar personalment l'orador. — Havas.

Paris, 7. — A la sessió d'ahir passada la Cambra va aprovar la impressió i repartiment de l'ordre del dia que va tancar la discussió de les interpellacions sobre responsabilitats de la guerra. — Havas.

El missatge presidencial argentí

Buenos Aires, 7. — A la sessió d'obertura del Parlament, celebrada ahir, es llegí el missatge presidencial, que resumit a grans trets, diu així:

La República argentina s'ha abstingut fins avui d'intervenir en els conflictes sorgits entre les Repúbliques americanes. La creació d'ambaixades argentines a Santiago de Xile i Rio Janeiro és abstracció de delinqüents.

di i aviat serà firmat un acord amb els Governos del Brasil i de l'Uruguai, amb el fi d'utilitzar la força motriu del Iguazu i del Salto Grande.

La República argentina ha ofert facilitats als Governos europeus per a la compra de carnis i de cereals, i molts d'aquests Governos acceptaren l'oferta feta.

Si assenyalava a continuació la necessitat de construir cases per a la classe modesta, fent-se constar que tant la riquesa pública com la privada han augmentat després de la crisi originada per l'última guerra mundial.

Es preconitza la conveniència de crear un Banc d'emissió, declarant-se que l'or que hi ha dipositat a la Caixa de Conversió figura com a garantia del paper moneda, i estimant que mentre no es restableixi la normalitat del mercat de canvis i s'aprovi una llei que salvaguardi l'encallor, no convé consentir en l'exportació d'aquest metall.

El missatge recomana després l'aprovació de la llei de l'impost sobre utilitats i estableix que a fi de l'any 1921 els Deutes consolidats elevaven a 1.217.690.000 pústres paper i els Deutes a curt termini a 538.360.000 pústres.

Diversos ingressos estimats en 396 milions de piastres, només han produït 206 milions, la qual cosa ha originat un dèficit de 190 milions de piastres.

La circulació de paper moneda s'eleva actualment a 3.303 milions, amb una garantia metàl·lica superior al 80 per cent.

El missatge declara també que les importacions en l'any 1921 s'elevaven a 30 milions de piastres or i les exportacions a 670 milions de piastres or, i acaba fent constar els progressos obtinguts per l'Argentina en l'exploatació dels petroli. — Havas.

Vot de confiança al govern francès

París, 7. — La Cambra, com a final del debat de la interpellació sobre responsabilitat de la guerra, votà per 532 vots contra 63 una moció de confiança al Govern. — Havas.

El treball agrícola

París, 7. — Davant el Tribunal permanent del Treball, el delegat francès M. Albert Thomas ha rebut per al dit organisme la competència sobre el treball agrícola. — Havas.

La Conferència de La Haia

La Haia, 7. — Ahir es van reunir les sots-comissions d'assumptes no russos.

També es va reunir la sots-comissió dels deutes, examinant els informes proporcionats pels delegats russos sobre els pressupostos. Segons aquests els correus telegràfics, telèfons i ferrocarrils havien de donar un ingrés, en nou mesos, de 296 milions, al qual feren notar els altres delegats que si els dits ingressos són proporcionals al primer trimestre, no passaran de 25 milions. — Havas.

La Haia, 7. — El delegat rus Sokolnikof ha declarat als periodistes que si Rússia no obté els crèdits demanats, els seus creditors han de renunciar al cobrament dels crèdits.

El delegat Krasin ha desmentit que hagi declarat no ésser impossible al Govern dels soviets restituir el 90 per cent de les propietats confiscades i indemnitzar en quant al 10 per cent restant. — Havas.

La Haia, 7. — La delegació russa, preguntada sobre el pressupost de Rússia, declarà que el Comitè de comissaris soviets segueix examinant-lo i que els projectes comunicats a la Conferència de La Haia no tenen encara l'aprovació de Moscou. El senyor Sokolnikof ha informat que en realitat els ingressos només assoleixen un quatre i mig per cent del que hi ha pressupostat. — Havas.

La guerra civil a Irlanda

Dublin, 6. — Encara no s'ha aconseguit apagar tots els incendis. L'estat del cap rebel Brugha és molt greu.

Es creu que el senyor De Valera ha aconseguit fugir. — Havas.

Dublin, 7. — El Butlletí Oficial anuncia que els irregulars han estat expulsats de Boyle. Al Sligo els irregulars incendiaren tres casernes, fugint després al camp. Les tropes nacionals dominen en els comtats de Roscommon, Longford, Westmeath i Mayo. Corren diversos rumors sobre la manera com Valera escapà de la batalla de Sackville. Un dels rumors afirma que Valera està ferit a Bray i que el Pare Domènec el visità en un automòbil de la Creu Roja.

La vida a Dublin va adquirint paulatinament el seu caràcter normal. Els danys materials es fan pujar a quatre milions de lliures esterlines i les pèrdues humanes s'elevuen en 65 morts i 270 ferits, pel que fa a Dublin solament. — Havas.

Dublin, 7. — Les tropes nacionals han aconseguit copar i fer presoners un determinat nombre de rebels, que lluitaven en diversos punts del país.

A Curragetown, trescents soldats de l'Estat lliure han atacat un immoble fortificat pels irregulars, i després d'un fort tiroteig per ambdues parts, s'han rendit trenta tres irregulars, sense condicions.

A Blessington, les tropes nacionals han voltat un grup d'irregulars, fent-los trenta presoners, després d'un curt combat.

Prop de Mullingar han estat detinguts un nombrós grup d'homes i dones que anaven en un automòbil del qual s'havien apoderat.

El total dels presoners fets fins ara, solament a Dublin, pujen a uns set cents. — Havas.

Dublin, 7. — Durant el combat des- enroïllat a Boyle ha estat mort el general Declery. — Havas.

Dublin, 7. — El partit populista, en

ELS DARRERS LLIBRES SORTITS

ELS DEU MIL

Xenofont (Dos volums)

EL TALISMÀ

Walter Scott (Dos volums)

Premiat en el concurs de l'Editorial Catalana, S. A.

POEMES I CANÇONS

Josep M. de Sagarra

LA CREACIÓ D'EVA I ALTRES CONTES

Josep Carner

La literatura catalana a l'abast de tothom :: Les grans obres de la literatura universal traduïdes directament

Escriviu tot seguit demanant catàleg

«EDITORIAL CATALANA, S. A.», ESCUDELLERS, 10 BIS

contesta a la demanda formulada pel Centre i els demòcrates, ha acordat per unanimitat declarar-se disposat a entrar en el Govern, a base de les condicions indicades en la carta que li ha estat dirigida. — Havas.

Anglaterra i la qüestió de Tanger

Londres, 7. — L'ambaixador de França, comte de Saint Aulaire, ha visitat lord Balfour, tractant-se en l'entrevista especialment de tot el referent a la qüestió de Tanger. — Havas.

La defensa de la república alemanya

Berlin, 7. — Ha començat dins de la Comissió jurídica la discussió del projecte de defensa de la República. Diverses Comissions examinaran totes les esmenes presentades al projecte. — Havas.

El govern alemany

Berlin, 7. — Les fraccions democràtica i centrista del Reichstag han dirigit una carta al partit populista manifestant-li que consideren possible llur col·laboració amb aquesta fracció política i invitant-lo, per tant, a participar en el Govern. — Havas.

La vídua de Wilson

París, 7. — Li telegrafien a «Le Journal» des de Londres que Lady Wilson, vídua del mariscal recentment assassinat, ha declarat acceptar l'anar en candidatura per la vacant produïda a la Cambra dels Comuns per la mort del seu marit. — Havas.

Itàlia i el Marroc

Roma, 7. — El diari «El Mondo», el director del qual, senyor Torre, és el president de la Comissió parlamentària de Negocis Estrangers, publica un article del seu corresponent a París, tractant del conveni firmat en 1912 per Poincaré i Tittoni, sobre el Marroc i Líbia.

Aquest conveni — diu el corresponent — exclou l'opinió del Govern francès sobre tota possibilitat de participació d'Itàlia en la reunió per a fixar l'estatut de Tanger.

Després de fer història de la qüestió, opina el dit corresponent que l'exclusió d'Itàlia no hauria pogut realitzar-se si el ministre Schanzer, en intervenir-hi, hagués fet les negociacions millor a París que a Londres.

Després d'afirmar que està clar el fet de l'exclusió d'Itàlia en la qüestió de Tanger per Anglaterra i Espanya, acaba dient irònicament:

«Les dues nacions mediterrànies poden i han de posar-se d'acord i potser una d'elles romandrà a l'espectativa per si se li ocorregués repetir el cop d'Agadir i afirmar el seu predominí al Mediterrani. — Havas.

Avalots al Parlament alemany

Berlin, 7. — Els diaris d'aquesta capital donen compte de diverses escenes tumultuoses que es desenrotllen al Reichstag i al Landtag en tractar-se de les novelles manifestacions a favor de la República. Les sessions hagueren d'ésser suspeses. Al Landtag els diputats arribaren a les mans. — Havas.

Desgràcia al metropolità de Nova York

París, 7. — Li telegrafien a «Le Journal» de Nova York que un curt circuit ha provocat un incendi als soterranis del metropolità. Un centenar de persones sofririen un principi d'asfixia, morint-ne dues. Es tem que en morin d'altres. — Havas.

Ex-president brasiler, acusat

Rio Janeiro, 7. — El Govern ha invitat el mariscal Hermes de Fonseca, ex-president de la República, a compareixer en el termini de vuit dies, sota pena d'ésser acusat de deserció. — Havas.

Campionat mundial de tennis

Wimbledon, 7. — Segona final. La senyoreta Lenglen guanya a la senyora de Peacock per 6-4 i 6-1. — Havas.

Eclesiàstics condemnats a mort

Londres, 7. — Comuniquen de Moscou que per haver-se oposat a la requisita de béns religiosos, han estat condemnats a mort onze eclesiàstics i laics i a presó vint-i-tres eclesiàstics i laics. — Havas.

Material per a la Creu Roja francesa a Rússia.

París, 7. — Comuniquen de Dunkerque que el vapor «California» ha sortit cap a Petrógrad, conduint proveïments per a la Creu Roja francesa. La càrrega d'aquests proveïments puja a uns vuit milions de francs. — Havas.

L'ambaixador d'Austria a Madrid

París, 7. — Comuniquen de Viena que ha estat nomenat ambaixador d'Austria a Madrid el senyor Herr Eychoff. — Havas.

Impremta comunista assaltada

Berlin, 7. — «La Bandera Roja» publica un despatx de Giewitz dient que els nacionalistes van invair i destruir ahir la impremta d'un diari comunista que es publica a aquella població, maltractant després d'obra el personal que allí treballava. — Havas.

L'acció de França al Marroc

París, 7. — Davant la Comissió de Negocis Estrangers del Senat ha informat el ministre de Negocis, enumerant els distints acords a què arribà França per a aconseguir la seva llibertat d'acció al Marroc, essent — digué — el primer, tant per la data com per la seva importància, després del concertat amb Espanya, l'acord franco-anglès firmat el 8 d'abril de 1904.

Conegut és el paral·lisme existent entre la qüestió marroquina i la d'Egipte. Fou a canvi de reconèixer França els drets de la Gran Bretanya a la vall del Nil com Anglaterra s'adherí a la llibertat d'acció de França al Marroc, si bé amb la doble reserva que no es constituïria cap fortalesa a Tanger i que França pendria en con-

sideració els drets que pogués tenir Espanya en la part del Marroc pròxima al Mediterrani.

Poc després — afegí — es feren públics els acords, reconeixent a Espanya una zona d'influència al Marroc, en la qual seria mantinguda l'autoritat del Soldà mitjançant una representació directa d'aquest.

El ministre terminà eposant les condicions en què, a judici seu, podria implantar-se a Tanger un règim acceptable per a tots. — Havas.

Probable crisi ministerial anglesa

Londres, 7. — El Consell de ministres s'ha ocupat de la llei anomenada de protecció referent als guants de cotó de procedència i fabricació alemanya, mostrant-se dividits els ministres en aquest assumpte, fins a l'extrem que el ministre de Comerç ha manifestat que de no ésser aprovada aquesta llei, presentaria immediatament la dimissió.

Es creu que de dimitir la dit ministre, també ho faran d'altres. — Havas.

La frontera entre Colòmbia i Venezuela

Berna, 7. — El Consell federal ha designat la Comissió encarregada de fixar la frontera entre Colòmbia i Venezuela, essent encarregat de la Presidència a l'ex-oficial d'artilleria senyor Lardy. — Havas.

Armes clandestines

Magdeburg, 7. — Han estat descobertes en una vila quinze ametralladores, cinquanta fusells i una gran quantitat de municions. — Havas.

La revolta al Brasil

Rio Janeiro, 7. (Comunicat oficial). — El mariscal Hermes Fonseca ha estat detingut i arrestat a bord del cuirassat Fierangi. — Havas.

La confiscació de béns a Mèxic

Washington, 7. — L'ambaixador de Mèxic a aquesta capital, ha rebut una comunicació del seu Govern, assabentant-lo que una decisió del Consell Suprem de data de 12 de maig proposat, ha sentat jurisprudència, en el sentit que l'article 27 de la Constitució mexicana no té efecte retroactiu i que en la seva conseqüència no pot ésser invocat en el que es refereix a les confiscacions de béns. — Havas.

La clausura de les cambres franceses

publicarà un decret clausurant la Cambra de diputats i el Senat. — Havas.

Les epidèmies d'Orient

Ginebra, 7. — L'informe presentat per la Comissió d'enquesta sobre les prevencions contra les malalties epidèmiques a l'Orient, diu que al Canal de Suez, per on poden tenir entrada les epidèmies regnants a la Índia i als altres països de l'Est, s'ha comprovat que el règim que segueixen el servei egipci d'higiene i el Consell sanitari, és molt eficaç.

Respecte al Mar Roig i a les pe-

grinacions a Medina i a la Meca, després de fer algunes consideracions sobre el nombre de peregrins que anyalment hi prenen part, procedents de diversos indrets, diu que el Edjiz no pot col·laborar amb llibertat en els treballs de sanitat, per la dificultat de ferir les legítimes susceptibilitats musulmanes, ja que podrien creure que s'atacava contra la llibertat de llurs creences. — Havas.

Match de boxa

París, 7. — El boxejador francès Criqui ha vençut al boxejador belga Wynn per knock out en el vigsim round.

Per tant, ha estat proclamat campió de pes ploma. — Havas.

El tractat de Rapallo a Ucraïna

Berlin, 7. — El Govern de l'Imperi i el Govern ucraïnès, s'han posat d'acord per a fer extensiu a Ucraïna el Tractat ruso-alemany de Rapallo. — Havas.

DANVIS DE L'ESTRANGER

Facilitats per la casa SULER I TORRA GERMANS, Rambla dels Estudis, 13, i Bonaparte, 1.

PREUS DE COMPRA:

Bitllets:	Francesos, 50'00
	Anglesos, 28'25
	Italians, 27'50
	Belgues, 50'00
	Suïssos, 122'00
	Portuguesos, 0'40
	Alemanys, 1'15
	Austriacs, 0'02
	Holandesos, 2'35
	Russos, 0'00
	Grecs, 00'00
	Suecs, 1'48
	Noruegs, 0'95
	Dinamarca, 1'20
	Romania, 4'25
	Turquia, 00'00
	Estats Units, 6'32
	Canadà, 5'00
	Argentina, 2'24
	Uruguai, 4'90
	Xilens, 0'60
	Brasilers, 0'60
	Bolíviens, 1'35
	Peruans, 10'25
	Paraguais, 0'10
	Venezuela, 00'00
	Japonesos, 2'80
	Algerins, 48'50
	Egipte, 28'10
	Filipines, 2'70

Els serveis tècnics d'Agricultura

El cap del Servei d'Acció Social Agrària, don Josep Maria Rendé, ha publicat un fascicle titulat «La psicologia dels nostres pagesos», formant part de la sèrie de publicacions de divulgació dels Serveis Tècnics d'Agricultura.

Amb la competència que és peculiar al senyor Rendé, estudia la idiosincrasia dels agricultors agrupats en associacions, exposant amb ple coneixement de causa els efectes que caracteritzen als directors i als dirigits, i proposant les solucions adequades a l'esplendor i definitiu triomf de la tasca social i econòmica dels Sindicats Agrícoles.

La Universitat

Ha visitat al rector l'alcalde de Cal·leja, per assabentar-lo que en principi la inauguració de les noves escoles està fixada per a darrers de setembre.

— El director de l'Institut s'ha acomiadat del rector, dient-li que s'ha encarregat de la direcció el senyor Sabrás.

— Les esposes dels professors de l'Institut i les alumnes han tramès un missatge a l'esposa del doctor Ramon i Cajal.

— Per R. O. s'ha constituït la fundació Pau Vila Codina a Lleyda, nomenant per a patronat la Junta Provincial de Beneficència.

— S'ha possessionat de l'escola de Cabrera d'Igualada la mestressa Jovita Fontanet.

AUTORITZEU LES NOTES DE LES QUALS ENS PREGUEN LA PUBLICACIÓ, AMB UN SEGELL O UNA FIRMA QUE ENS SIGUI CONEGUDA.

Una grandiosa manifestac

Organització dels Actes d'Afirmació Catalana

L'ASSEMBLEA

Dia 8. — A les quatre de la tarda. Lliga Regionalista.

Per acord de la Comissió d'Acció Política tenen dret (i diriem obligació) d'assistir a l'Assemblea:

Els senadors.

Els diputats a Corts.

Els diputats de la Mancomunitat.

L'alcalde i els regidors de Barcelona.

Els alcaldes o representants de les minories nacionalistes dels municipis caps de partit judicial.

Els presidents de les societats adherides o un representant d'aquestes.

Tots els qui vulguin assistir-hi, hauran d'inscriure's prèviament a la Secretaria de la Lliga Regionalista — Boters, 4 — on els serà donada la credencial d'assembleista.

Els representants de minories municipals nacionalistes hauran de presentar, en l'acte de la inscripció, un document en el qual consti la delegació de llurs companys de consistori.

Els presidents o delegats de societats, l'acord de la Junta Directiva adherint-se a l'Assemblea i delegant-los per assistir-hi.

NOTES: Les societats que no estiguin expressa i oficialment adherides a la Lliga Regionalista poden fer-ho per tot avui.

Els que tinguin dret d'assistir a l'Assemblea i no puguin assistir-hi, se'ls prega que trametin l'adhesió.

EL MITING

Dia 9. — A les onze del matí. Palau de l'Art Modern. Exposició de Montjuich (Sala 2.ª).

Comunicacions

Porten a la Plaça d'Espanya (Arenes) des de diferents indrets de Barcelona, les següents línies de tramvies:

Rambles, Arenes, Sans: Núm. 1 (bandera blava).

Astiller, Drassanes, Rambles, Arenes: Núms. 27 i 33 (bandera groga).

Oriental, Pelayo, Arenes: Núm. 28 (bandera groga amb ratlla blava).

Bordeta, Arenes, Rambles, Drassanes: Núm. 52 (bandera groga amb ratlla vermella).

Plaça de Catalunya, Col·blanch: Núm. 58 (bandera blava).

Marina, Corts Catalanes, Arenes, Sans: Núm. 56 (bandera blava).

Plaça Palau, Marquès del Duero, Arenes, Sans: Núm. 57 (bandera blava).

De la Plaça d'Espanya (Arenes) al Palau de l'Art Modern (uns 300 metres) hi haurà servei d'autoòmnibus.

Les portes del miting s'obriran a les deu del matí.

Hi ha dues portes: la de Ponent, per la qual hauran d'entrar els que hi vagin a peu o en autoòmnibus, i la de Llevant (carrer de Lleyda), per la qual hauran d'entrar els que hi vagin en cotxe o auto particular.

A la porta haurà d'ésser presentat el tiquet corresponent.

NOTA: Fóra molt convenient que dintre la sala del miting els assistents es col·loquessin cap al cantó de les portes per on hauran de sortir per a entrar a la sala de l'apat. Grans rètols ho indicaran.

L'APAT

Dia 9. — A la una de la tarda. Palau de l'Art Modern. Exposició de Montjuich (Sala 1.ª).

CANVI DE TIQUETS

El primer tros del tiquet-rebut, que diu «Apat monstre», ha d'ésser canviat pel butlletí d'entrada a l'apat, en el qual es designa el número o lletra de la taula, el número del seient i la porta per on s'ha d'entrar a la sala de l'apat.

El canvi del tiquet-rebut pel butlletí d'entrada es farà:

A la Lliga Regionalista (Boters, 4) fins al dissabte, a les deu del vespre.

A les quixetes col·locades a les portes del Palau de l'Art Modern des de les nou del matí del dia 9.

Els assistents que vulguin seure plegats, hauran de presentar junts, al canvi, els tiquets-rebuts.

No és possible fer canvis de butlletins una vegada remesos ni reservar-ne, sinó és per taules completes.

LES PORTES D'ENTRADA

Com va fer-se en l'apat del Parc Güell i amb objecte d'evitar contracorrents i topades de les còrrues de gent, a cada butlletí s'indica, ultra la taula i el seient, la porta d'entrada.

Les portes seran quatre: dues exteriors i dues interiors, aquestes des de la sala del miting.

Les exteriors són:

Porta núm. 1 de Ponent. Els que hagin d'utilitzar-la, segons indicació del butlletí, deuen sortir de la sala del miting per la porta també dita de Ponent.

Porta núm. 4 de Llevant. Els que hagin d'utilitzar-la hauran de sortir de la sala del miting per la porta dita també de Llevant.

Portes núms. 2 i 3 interiors; comuniquen la sala del miting amb la de l'apat.

L'ORGANITZACIÓ DE LES TAULES

Cada taula va marcada amb un número, del 1 al 35, amb passadís que les parteix, o amb una lletra. Sobre cada plat hi va el número del seient, els parells a la dreta, els senars a l'esquerra, mirant la presidència.

Seguint aquestes instruccions, en pocs minuts i sense molèsties, poden quedar asseguts tots els assistents.

Les recomanem en gran manera.

Per a començar el dinar, es donaran dos tocs de campana: un de prevenció, i cinc minuts després el d'execució.

Acabat l'apat, serà bo que els que formin agrupacions foranes no es moguin dels seients corresponents, per a fer més factible les reunions amb la Comissió d'Acció Política.

Les «campanyes» de la «U. M. N.»

NOTAVEM ahir com el Sr. Fournier i els altres representants parlamentaris de la Unió Monàrquica Nacional arribaven a extrems tan arbitraris en llurs campanyes contra els ideals i els interessos de Catalunya que els mateixos enemics de la causa nacionalista n'eren ja escandalitzats i en protestaven.

Tan inoportuna era la intervenció i l'allusió del Sr. Fournier, qui sembla haver oblidat com entrà al Congrés per la mateixa porta que sortí de la Direcció dels Registres, insistia en la seva dèria contra els homes i les coses de Catalunya i denunciava al Parlament unes suposades declaracions antipatriòtiques del Dr. Pi i Sunyer.

Tan inoportuna era la intervenció i l'allusió del Sr. Fournier, que diversos sectors de la Cambra l'interromperen i l'apostrofaren. I el mateix senyor President del Congrés li hagué de pregar reiteradament que es limités a parlar de l'article que estaven discutint, amb el qual no tenia, ni podia tenir, cap mena de relació, ni directa ni indirecta, el discurs atribuït al senyor Pi Sunyer.

Homes, doncs, tan poc afectes als ideals nacionalistes com el senyor Bergamín i el senyor Bugallal han hagut de cridar l'atenció del senyor Fournier aquests darrers dies, advertint-li que l'obsessió que la Unió Monàrquica Nacional pateix contra la Mancomunitat i els homes representatius de Catalunya comença a cansar i a revoltar en els mateixos centres polítics de Madrid, on l'ambient no és gens favorable ni a les aspiracions ni als interessos de la nostra terra.

Aquest resultat, aconseguit per l'absència absoluta d'ètica política i de sentit de la realitat dels representants parlamentaris de la U. M. N., demostra que en els mateixos centres polítics de Madrid fatiguen i amoinen al capdavant les maniobres insistents dels destriats de Catalunya. A Madrid les colles oligàrquiques del centralisme i els sectors ètnics que senten una hostilitat instintiva en contra dels ideals nacionalistes, ens podran combatre i ens podran fins i tot odiar. No comprenem, però, que hi hagi catalans que actuïn com actuen els diputats i els senadors de la U. M. N. Si alguna veu isolada i sense autoritat els elogia públicament, és gairebé una veu d'ultratomba com la del senyor Amós Salvador. I si aquest és el veredict del Madrid polític i centralista, no cal dir quin serà el veredict de Catalunya, astorada en veure que fills seus atemp-ten d'aquesta manera contra els ideals i els interessos de la pàtria.

AL DIA

El cos i l'ànima

De molts indrets de Catalunya ve-nen cartes de ciutadans entusiastes expressant el sentiment llur per no poder assistir als grans actes d'afirmació catalana, per motiu del segar, els uns; pel batre, els altres.

Llegint aquestes cartes, pensava el cronista: — Oh, bons amics! Treba- lleu aquests dies, als raigs del sol ar- dent; la dalla o la falç al puy, les regnes de les eugues a la mà o la força enladrada, per un bocí de pa de Catalunya: trebal·leu pel cos, mentre a la Lliga Regionalista i al Palau de l'Art Modern trebal·lem per l'ànima de la nostra terra! Per l'ànima! I pel cos! Ideal i Pa: això és la pàtria!

Trebal·leu pel pa de Catalunya. Un poble només pot arribar a la seva llibertat o per desesperació de la mi- seria o per la plenitud de la riquesa; perquè la nacionalitat dominant no el deixi viure o perquè no sàpiga curar de la seva economia, desconel- xent, per manca d'aptituds, o menys, preu del treball, les seves necessitats.

Per això cal, en el plet de Catalu- nya, no oblidar la riquesa, el treball de Catalunya; per això, de tant en tant, cal sacrificar algun avantatge de règim, per un avantatge econòmic. Es treballa de cada dia fer catalanistes, però és treball de cada dia, tam- bé, enfortir la nostra riquesa. En la lluita per la llibertat de Catalunya és factor molt principal la nostra riquesa. Ella crea i fa sentir, ultra el dret i la dignitat de catalans, la necessitat de sostreure de mans barroeres, des- cuidades i poc amigues, l'adminis- tració pública.

Així pensava el cronista, llegint les lletres planyivols dels amics for- sament absents de les festes, però que hi són amb l'ànima. Nosaltres, també, des de les festes d'afirmació catalana pensarem en ells. Oh amics absents! «Bon cop de falç!» I segueu arran, que la palla va cara, segueu arran!

POL

Polítics

MITING D'AFIRMACIÓ NACIONALISTA

Per al que es celebrará aquesta nit, a les deu, a la sala d'actes del Centre Autonomista de Dependents, i orga- nitzat per la Unió Catalanista, s'han començat ja a rebre adhesions d'en- titats de Barcelona i de fora.

L'avinentesa de trobar-se a Cata- lunya l'il·lustre català d'América doc- tor Josep Murillo, director de «La Nova Catalunya», de l'Havana, farà que hi prengui part en nom dels compatriotes residents en aquella Re- pública.

També vindrà de Lleida l'ex-alcalde d'aquella ciutat doctor Humbert Tor- rre, el qual, amb el doctor Murillo i els senyors doctor Riera i Puntí, Francesc Macià, Pelegrí i Llangot, Su- nyol, Ramon Duran, Folguera i Du- ran i Noguera i Comet, formen la lli- sta dels oradors del miting.

Govern civil

PER A L'EXPOSICIÓ

Ha estat presentat al Govern civil el pressupost extraordinari de 65 milions per a l'Exposició de Barcelona.

S'assegura que no hi haurà cap di- ficultat perquè el governador l'aprovi.

AUTORITZEU LES NOTES DE LES QUALS ENS PREGUEU LA PUBLICA- CIO, AMB UN SEGELL O UNA FIR- MA QUE ENS SIGUI CONEGUDA.

ACCIÓ CATALANA

de germanor nacionalista

Les Idees
i les Imatges

ELS DOS PATRIOTISMES

La pàtria aprofita i agraeix, per igual, gairebé, el patriotisme de l'ambició i de l'heroisme i el patriotisme de la prudència i de la humilitat.

La prudència i la humilitat patriòtiques poden i deuen ésser considerades per la pàtria, a la manera d'una, com un ver factor d'heroisme. Aquest patriotisme prudent i humil, dit sigui de pas, és, potser, malgrat les aparències, el més difícil, i per tant, fins a cert punt, el més precós dels patriotismes.

Es el patriotisme de la tasca modesta i segura: — no en les coses que donen l'aureola de la celebritat, sinó quietament, obscurament, en les coses modestes, en les menes, en les feines de cada dia, a casa, en l'escola, en la professió, en el taller... — és el patriotisme que s'identifica amb l'exemplar concepte de deure social que En Prat de la Riba ens dona en el fragment, que reproduïm, extret d'un dels seus escrits darrerens.

JOSEP MARIA JUNOY

Reportatges
de París estant

RAYMOND DUNCAN

Tot París coneix aquest home extraordinari que es diu Raymond Duncan.

Nord-americà d'origen, sense miraments ni defallències, ha volgut trencar amb totes les fórmules i rutines de l'actual generació. Germà de la cèlebre dansarina Isidora Duncan, té, com ella, el sentit de la dansa i la noble harmonia del gest. Raymond Duncan, que alguns assenyalen amb la riota als llavis, és un auster i un altruista, vesteix una senzilla túnica, viu amb les seves pròpies mans, i en el seu rostre hi ha la dignitat misteriosa d'un home d'ideal.

En el treball, en el repós, en la conversa i en la dansa, exerceix, enmig dels seus delixes, un mestratge continuat i diligent.

Raymond Duncan és un sacerdot sense doctrina, enamorat de l'antiquitat clàssica, va restablint un culte mitològic a les divinitats del paganism.

Un dia, sent cantar unes cançons catalanes a un dels seus deixebles, i ple d'una fervent emoció, li demana de repetir tal meravella, davant dels seus amics.

L'humil cantaire, excursionista entusiasta de les nostres muntanyes, havia après les cançons amb els seus companys de llavis mateixos de la gent camperola.

Raymond Duncan hi va sentir tota la sobrietat del nostre paisatge, potser aquella subtil remor de les frondes pirenenques o la gran serenitat del nostre Mediterrani.

I ara, Raymond Duncan, canta «La filla del Marxant», tot amanyagant els infants llançats al carrer per llurs pares, homes de disbaixa o dones de plaer, d'aquest París majestuós i resplendent.

Ramon de CURELL

La Comissió d'Acció Política de la Lliga
al poble de Catalunya

La Lliga Regionalista convoca el poble de Catalunya als grans actes que s'han de celebrar els dies 8 i 9 de juliol.

En primer terme, per afirmar, amb més força que mai, que persisteix indestructible la voluntat del poble d'obtenir el reconeixement i la consagració de la seva autonomia.

En segon lloc, per a marcar l'orientació a seguir en les circumstàncies presents.

En els darrers temps, la situació del món, per una banda, les circumstàncies de la nostra terra, per altra, han fet aparèixer més sumorta l'actuació del catalanisme polític. I com a conseqüència, a fora, esperits superficials, han cregut que podien esborrar del qüestionari polític espanyol el problema de Catalunya. I a casa nostra, una part de l'opinió catalana s'ha desorientat: alguns, oblidant el camí recorregut, han proclamat el fracàs de la política intervencionista i evolutiva; i una part del nostre poble s'ha deixat envair per un sentit de pessimisme descoratjador, sense tenir en compte que tots els moviments polítics tenen el llur ritme i que la santa continuïtat és condició indispensable de victòria.

Davant d'aquest estat d'esperit, que podria ésser pernicios per a la nostra terra, la Lliga Regionalista vol fer, una vegada més, afirmació de catalanisme, demostrant que pot variar, adaptant-se a les circumstàncies, la tàctica política; però que intervenint en el poder o lluitant en l'oposició, callant o actuant, conserva la unitat essencial de les conviccions catalanistes. Vol demostrar que el seu silenci no pot interpretar-se com afebliment dels seus ideals. I aspira a obtenir de l'organització nacionalista un ample vot de confiança que permeti als homes directors de la Lliga Regionalista emprendre amb més braó, noves campanyes.

No és aquest el moment de precisar-ne l'orientació i el sentit, que hauran de concretar-se com a resultat de les deliberacions de l'Assemblea que es prepara. Cal, no obstant, ja des d'ara proclamar que, siguin quines vulguin, no tindrà eficàcia l'esforç mentre no sigui la catalanitat nota essencial de totes les manifestacions de vida del nostre poble, mentre amb l'entusiasme i la unió de tots els qui sentin els ideals autonomistes no s'ofegui la veu d'aquells que entre nosaltres tenen l'audàcia de presentar-se com enemics sistemàtics de les aspiracions, no sols polítiques, sinó fins culturals i econòmiques de Catalunya.

A iniciar aquesta acció tendeixen els actes que es preparen.

La Lliga Regionalista demana a tots aquells homes representatius, per raó dels càrrecs que desempenyen en les Corts, en la Mancomunitat, en els Ajuntaments, en les Associacions polítiques, que a través de les mutacions dels temps i de la diversitat de les circumstàncies, han vingut atorgant-li llur confiança, que concorrin a pendre part en les deliberacions de l'Assemblea, en les quals, al mateix temps que la Comissió d'Acció Política donarà compte de la seva actuació passada, es marcarà el camí a seguir en l'esdevenidor. I crida a tot el poble de Catalunya perquè amb la seva assistència i amb el seu entusiasme doni, a l'acció que s'ha d'emprendre, la consagració i la força indispensable perquè tingui eficàcia.

Raimon d'Abadal. — Francesc Cambó. — Lluís Duran i Ventosa. — Josep Puig i Cadafalch. — Joan Ventosa i Calvell.

Els galleguistes de La Corunya
a la Lliga

Com a prova del ressò que van tenint arreu de les terres d'Espanya els grandiosos actes d'afirmació nacionalista que se celebren a Barcelona, a la Lliga Regionalista s'ha rebut el següent telegrama de La Corunya:

«Irmandade da Fala saudá agarimosamente irmans Catalunya e fai votos triunfo nacionalidades. — Consello Directivo.»

El Districte de Granollers

Per als concurrents als grandiosos actes de diumenge, el districte de Granollers té reservades dues grans taules a l'àpat; tenint ja 330 inscripcions. Hi haurà 20 alcaldes i 72 regidors.

Avis als del Districte de Vilafranca

El diputat de la Mancomunitat pel districte de Vilafranca, senyor N'Enric Ràfols, prega als inscrits a l'àpat, de l'esmentat districte, que passin tots pel seu despatx, carrer Ample, núm. 27, amb l'objecte de reunir allí tots els tiquets i anar-los a canviar d'un sol cop a la Lliga, per a estar tots junts a l'àpat.

Els grans actes de la Lliga

Com dèiem fa uns dies, els grans actes públics de la Lliga Regionalista han anat creixent, com creixen la força i el prestigi de l'agrupació.

Del dinar de Germanor (del Nou Retir) al sopar de la Victòria del Frontó Comtal, d'aquest a la Diada Regionalista del Palau de Belles Arts, de la Diada al grandios àpat del Parc Güell i d'aquest al dinar monstre de diumenge, la progressió és evident: en xifres rodones es passa de 900 concurrents a 1.600, de 1.600 a 2.000, de 2.000 a 5.000. El de diumenge representa més de la suma dels dos darrers: és un èxit grandios per a la Lliga, una satisfacció per als seus davanters, que veuen la tasca llur premiada per la confiança i la gratitud d'una gran majoria.

Els actes de demà són, realment, un gran èxit de la Lliga.

Avis d'interès

Els posseïdors de tiquets que no puguin assistir a l'àpat i els de talonaris que els sobri algun tiquet faran un gran favor rementent-los de seguida a la Lliga Regionalista, perquè han quedat molts ciutadans esperant aquesta eventualitat.

Per si hi ha tiquets sobrers

A la Lliga Regionalista es donen als sol·licitants de tiquets per l'àpat uns números correlatius, als quals, avui, seran servits, per rigorós ordre, els tiquets que, per l'avis anterior, fossin retornats.

El festival del Turó Park

Per a avui, a les deu de la nit, s'ha organitzat un festival extraordinari en honor dels assembleïstes de la Lliga Regionalista i dels concurrents als actes del dia 9.

Ultra els números ordinaris de les atraccions, hi haurà els següents interessants números extraordinaris:

Cursa de cintes catalanes, amb valuosos premis.

Balliets populars catalans, a càrrec de l'Esbart Folklore, dirigit pel senyor Rigall.

Concert de sardanes, a càrrec de la cobla «Nova Harmonia», de La Bisbal, reformada; presentació a Barcelona.

Castell de focs, que finirán amb una magnífica apoteosi al·legòria de Catalunya.

L'actualitat social

LA CAUSA PELS SUCCESOS

DE MATARÓ

Ahir al matí, va continuar la vista de la causa pels successos de Mataró.

Han acabat de declarar els testimonis. En general no han concretat res, limitant-se a dir que sentiren trets, o veleren algun dels processats, però sense especificar els autors de l'agressió.

Un soldat va declarar que detingué un processat després de la col·lisió.

Les defenses van renunciar a fer declarar 22 dels testimonis que tenien citats.

Després es va llegir la prova documental.

El fiscal va modificar les conclusions en el sentit d'acusar els processats del Sindicat Lliure, no sols d'haver agredit els del Sindicat Unió, sinó també altres obrers pertanyents a la Societat Tèxtil, de constitució majoronina anterior a les divisions entre únics i lliures.

A la tarda va continuar el procés, començant l'informe del fiscal.

ELS FARINAIRES

Ahir es van reunir amb el delegat del treball al Govern civil el farinaires L. Salisachs i alguns dels seus obrers per a tractar de la vaga for-

cosa en què estan per excés de producció.

ELS ESTRANGERS EMPRESONATS

L'Associació de Periodistes d'aquesta ciutat s'ha dirigit a les restants associacions periodístiques barcelonines a fi que defensin la petició que acaba de dirigir al governador civil tendint a que siguin posats en llibertat els presos estrangers no sotmesos a procés, els quals estan empresonats des de fa molts mesos.

COMISSIO MIXTA DEL TREBALL
EN EL COMERÇ DE BARCELONA

Davant la Comissió Mixta del Treball, s'ha presentat una proposició perquè s'acordi que siguin concedides a la dependència mercantil, vacances durant l'estiu.

Abans d'adoptar cap resolució, aquesta Comissió Mixta, en sessió celebrada el dia 3 del corrent, acordà obrir una informació, amb caràcter individual i col·lectiu, que permeti que totes les branques del comerç d'aquesta ciutat puguin exposar llur criteri sobre el particular. El termini per a acudir a la informació, acaba el dia 20 del corrent.

També la Comissió Mixta acordà obrir informació respecte a una altra proposta presentada, demanant que sigui suprimit, d'una manera absoluta, el règim d'internament per a tota la dependència del comerç d'aquesta ciutat. El termini per a concórrer a aquesta última informació, faeix el dia 15 del vinent mes d'agost.

DARRERES INFORMACIONS

PENINSULA

LA CONCENTRACIO DE LES ESQUERRES

Madrid, 8, 12'30 matinalada.

Continuarà durant l'estiu la propaganda de la concentració, suspesa des del banquet del Palace, per a atendre al quotidià desenrotllament dels debats parlamentaris.

Don Melquíades Alvarez, després de pendre les algues a Mondariz, parlarà a la Corunya, Orense i Pontevedra.

A alguns d'aquests actes hi assistiran també el marquès d'Alhucemas i don Rafael Gasset.

Don Santiago Alba organitzarà mitjings a Pamplona i a diverses províncies castellanes.

A tots els esmentats actes, hi assistiran representacions dels diferents grups de la concentració.

L'acte de més importància se celebrarà a últims d'agost a Sant Sebastià o a Irún, assistint-hi els mateixos oradors que van intervenir en el del Palace.

Les esquerres de les Bascongadas han canviat ja impressions amb el marquès d'Alhucemas per a organitzar aquella assemblea que per totes les seves circumstàncies promet ésser important.

ELS EXPULSATS DE L'EXERCIT

Per fi, i ja en form, ha resultat el Tribunal Suprem la qüestió d'incompetència incoada pel Ministeri Fiscal, declarant-se competent, en aule els fonaments del qual s'expressen a continuació:

«Considerant que el Ministeri Fiscal invoca en ajuda de l'excepció d'incompetència, que al·lega com de previ i especial pronunciaments, el principi formulat en l'article quart número 2 de la nostra llei, aplicada als tribunals d'honor per la jurisprudència de la Sala, segons la qual quan aquests organismes funcionin en virtut de disposicions de caràcter legislatiu, exerceixin una jurisdicció privativa i especial, les manifestacions i conseqüències dels quals no poden revisarse davant de cap més ni tan solament per raó de es resolucions que produïxin i del procediment seguit per a adoptar-la i promulgar-la;

Considerant que en sentir del litigant, el tribunal d'honor que el jutjat no està autoritzat pel Codi de Justícia Militar ni per cap precepte legislatiu, sinó per les prevencions d'una simple R. O., la de 3 de desembre de 1919, dictada amb el propòsit de suplir la falta de decret aplicable al cas, de la qual cosa dedueix que aquesta Sala és competent per a decidir, si en la constitució i funcionament d'aquell organisme, que creu dimanada d'una mesura dictada pel poder executiu, s'han complert les prevencions de l'esmentat Codi, com seria necessari perquè el veredict que pronuncia i la sobirana resolució concordant que es subseguí, separant de l'Exercit al recurrent, fóra inatacable davant la Sala;

Considerant que així plantejada la qüestió no es pot, sense greu perill d'error, declarar la incompetència d'aquesta jurisdicció en un succint article de previ pronunciaments, perquè per a això seria necessari fer supòsit de la dificultat, donar per aclarit el que cabalment constitueix el problema litigiós, i tenir com a cert, sense la prova obligada del cas en tots els seus aspectes, que el tribunal d'honor que fulmina la sentència contra el recurrent estava autoritzat pel Codi de Justícia Militar, i no exclusivament, com sosté l'interessat, per la R. O. de 3 de desembre de 1919;

Considerant que aquest greu dubte, que en substància constitueix el fons del recurs, no pot solucionar-se en ram d'excepció dilatorià, sens perjudici que sobre ella es decideixi en definitiva en el ple que sorgirà mitjançant l'escrit de al·lit contestatíu, i dicti la Sala, amb complet coneixement de l'assumpte la sentència que consideri justa;

Es desestima l'excepció d'incompetència al·legada pel Fiscal; tornin al lit Fiscal els autos perquè continui la demanda en el termini legal i exposi sobre la prova.

Publicu's aquest aute a la «Gaceta de Madrid» i insereixi's a la col·lecció Legislativa».

L'EXPEDIENT PICASSO

Ahí acabà el Consell Suprem de

Guerra i Marina el coneixement de l'expedient Picasso.

Com a resultat dels càrrecs que apareixen a l'expedient, es proposa donar de baixa de l'Exercit a tots els generals que són responsables de l'enfonsament de la Comandància de Melilla; a tots els coronels que tenien comandament i a 20 tinentes coronels, i es demana que a molts altres caps i oficials se'ls anoti en llur fulla de serveis el fet d'haver servit a la Comandància de Melilla en sorgir la desfeta.

El general Berenguer apareix amb una responsabilitat directa, no ja perquè amb el seu coneixement es portaren a cap totes aquelles malaurades operacions militars, sinó, demés, per la qualitat de general en cap de l'exercit del Marroc i per la seva personalitat d'Alt Comissari.

El Consell Suprem de Guerra i Marina ha tingut molt en compte, en declarar responsable el general Berenguer, els termes en què està redactat el R. D. nomenant-lo Alt Comissari i general en cap de l'exercit d'Àfrica, el qual, diu clarament i terminant, que s'ajuntin en la persona del general Berenguer ambdós càrrecs per a tenir a una sola mà i dirigits per un sol cap tots els assumptes que efecten a la nostra zona del Marroc, i les operacions militars que el nostre exercit es vegi precisat a realitzar, essent, per tant, el general en cap, l'únic responsable davant la nació. Així ho diu clarament i taxativa l'esmentat R. D.

Resulta, doncs, evident, que el general Berenguer té una responsabilitat directa que li serà exigida, la qual cosa complica molt la seva actual situació al davant de la Comissaria del Marroc.

El Consell Suprem de Guerra i Marina ha estudiat també detingudament la situació del senyor Clerva, i la seva gestió com a ministre de la Guerra.

Es recorda que, sense facultats per això, el senyor Clerva va dictar una R. O. dirigida al general Picasso, segons la qual li ordenava que exclusiu de l'expedient de responsabilitats que estava formant, al general Berenguer cometent així una evident extralimitació de funcions.

Ultra aquesta famosa R. O., a l'expedient hi figuren anomalies i extralimitacions que afecten la gestió del senyor Clerva, com a ministre de la Guerra i que han portat al Consell Suprem de Guerra a adoptar l'acord de desglossar de l'expedient tot el que afecti a la gestió del senyor Clerva, formant expedient apart, i dirigir-se al Congrés, en demanda d'un suplidor contra l'ex-ministre de la Guerra.

NOTES PORTUGUESES

Lisboa. — El governador civil de Lisboa ha conferenciat amb els delegats de les flequeries i dels obrers flequers, amb l'objecte d'aconseguir que no arribi a esclatar la vaga anunciada.

El Govern, a l'ensem, ha adoptat les precaucions necessàries perquè en el cas que esclati la vaga, la població no estigui mancada de pa.

—Els socialistes es proposen enviar un informe als laboristes anglesos contra l'actitud que s'observa a l'Àfrica del Sud, on es pretén continuar sotmetent als obrers indígenes a treballs inhumans. — Ha'as.

EL COMITE PACIFISTA

El Comitè Pacifista ha pres el següent acord:

Elevar una exposició al Govern, demanant que cessi l'actuació al Marroc i que s'implanti el protectorat civil, d'acord amb els tractats.

LA REFORMA TRIBUTARIA

Al Senat, aquesta tarda s'ha tornat a reunir la Comissió mixta que enten en el projecte de reformes tributàries per a continuar la seva tasca, per tal d'harmonitzar els dictàmens de totes dues Cambres.

ELS PRESSUPOSTOS

Anit passada es va tornar a reunir la Comissió de pressupostos per a estudiar el de Governació.

La reunió va durar des de les deu fins a les dues de la matinalada.

El ministre informà als senadors dels assumptes referents al seu departament.

Després d'informar el senyor Piniés, la Comissió féu una detallada tasca, examinant la partida i deixant ultimant fins la meitat del referent a les atencions sanitàries.

Aquesta tarda, a les sis, ha tornat a reunir-se, per a deixar ultimant el dictamen.

També tenia el propòsit d'examinar avui mateix el pressupost del Treball, Indústria i Comerç.

COMUNICAT OFICIAL DEL MARROC

El despatx de Guerra d'aquesta nit, diu:

«L'Alt Comissari participa al ministre de la Guerra que segueix:

Sense novetat als territoris de Ceuta, Tetuan i Larraix.

Diuen del zoco el Jemis de Beni-Aros, que se celebra zoco, notant-se més concurrència que en l'anterior.

S'ha presentat un enviat de Busena notificant desigs de tornar a Lemmaa i duar, quedant conforme en mig portar-ho a cap.

Augmenta el nombre famílies de Meserat, arribades aqueste últims dies.

Tots confirmen notícies que coincideixen sobre que el Raisuni els deté dient-los que estan a punt d'acabar-se les gestions que porta a cap amb el Govern, la qual notícia el sha estat desmentida.

Diuen que el Xarif porta tres dies malalt sense sortir de la seva tenda. S'han vist fogueres en totes les direccions, amb motiu del Asmara.

Al Zoco ha circulat la notícia del bombardeig d'Ain Balde, el qual produí la baixa de dos indígenes, dos matxos i dues vedelles mortes, produint-se, demés, l'incendi de tres cases.

Es creu que hi ha moltes baixes.

L'oficina de policia de Bad-Karia, diu que ha rescatat un súbdit espanyol anomenat Josep Salvo, que fou fet presoner.

Al Penyal de Velez, pròximament a les onze, féu l'enemic un dispar de canó (pocs de fusell, puix contestats immediatament per la plaça, aquesta impedi amb els seus dispar que l'enemic continués els seus, no havent-hi hagut novetat en el personal ni en el material.

LES RESPONSABILITATS

Tenint en compte els rumors que circulen aquests dies respecte a les derivacions que poden assolir en l'expedient del general Picasso, els periodistes, tenint en compte les afirmacions que es contenen en l'editorial d'un diari del matí, ha interrogat el ministre de Finances, co que hi havia de cert en el que atany a la sumària que s'instrueix contra el general Berenguer.

El senyor Bergamin ha manifestat que no sabia si el ministre de la Guerra en tenia notícies, però que el Govern, fins ara, no en sabia res d'aquest assumpte.

EL PRESSUPOST DEL MARROC

El vinent dimarts, tindrà lloc al Congrés, la votació definitiva del pressupost del Marroc, per al qual ha estat demanat el quorum.

INSPECCIO DE TRIBUNALS

Al Congrés, la Comissió de Gràcia i Justícia s'ha reunit per a estudiar el projecte d'inspecció de tribunals.

A petició d'un dels individus de la Comissió, el projecte ha quedat per a nou estudi.

CRIM

Aquesta tarda s'ha realitzat a Madrid un crim dels que revelen l'existència d'una banda organitzada.

A primeres hores del matí, l'amo d'una carnisseria establerta al número 14 del carrer de Sant Aleix, Manuel Rodríguez, va ordenar a l'encarregat, Sebastià García, que anés a realitzar un encàrrec d'adquisició de carns.

A la botiga hi va quedar un noi de 14 anys d'edat, anomenat Primitiu Rosado López, el qual en absentar-se'n l'encarregat, va tancar la porta. Complerta la tasca que se li havia imposat, l'encarregat va tornar, observant en trucar a la porta, que estava oberta i el jove dependent no es presentava.

El Sebastià va entrar a la botiga i va quedar esgarriat davant del quadre que es va presentar als seus ulls. Darrera del taulell, a terra, i en mig d'un gran bassal de sang, hi havia el noi Primitiu amb una grossa ganivetada al coll que quasi li separava el cap del tronc.

El claix on tenia per costum guardar els diners, estava obert i es va notar la falta de 2.000 pessetes.

El Sebastià, encara no refet de la terrible impressió, avisà l'amo i a les autoritats, que es van presentar al lloc del crim, començant el jutge de guàrdia a instruir les oportunes

diligències i ordenant el trasllat del cadàver al dipòsit judicial.

S'ignora qui pugui ésser l'autor o els autors d'aquest esgarriat crim.

La policia dirigeix les seves recerques envers una banda d'apatxes arribada recentment de Barcelona, recordant que l'aparició d'una altra fou la causa del cèlebre robatori de la Caixa de Préstecs de la Plaça de Bilbao.

EL 7 DE JULIOL

Aquest matí, a les onze, s'han celebrat a Sant Francesc el Gran, solemnes funerals per l'etern descans de l'ànima dels liberals veterans morts.

Ha presidit el general Luque.

A les sis de la tarda, ha començat a l'Ajuntament l'acte organitzat per a commemorar el centenari del 7 de juliol de 1822.

L'alcalde, després de presentar al general Luque i al senyor Ortega Muñilla a la Junta directiva dels militars nacionals, ha pronunciat un discurs en el qual ha invocat les glòries de la tradició liberal espanyola.

En el programa de les festes figura un concert per la banda municipal.

La concurrència ha estat obsequiada amb un lunch.

NOTA BURSATIL

Molt fermes es cotitzen els cabals públics i guanya la partida d'interior 40 cèntims en quedar a 69'70.

Les accions ferroviàries estan molt ben disposades per l'acord del Consell superior ferroviari de proposar al Govern la puja de tarifes en un tretze i mig per cent.

Els Nords han millorat 8 pessetes els Alacants sis i mitja.

També estan molt fermes les accions del Banc d'Espanya que passen de 545 a 550.

La moneda estrangera es cotitza depreciaments i baixen els francs un enter i mig, els marcs 35 i els dòlars un i mig. Les liras segueixen sense variació i els marcs en bitllets s'operen a l'45.

VISTA D'UNA CAUSA

A l'Audència ha continuat avui la vista de la causa contra el professor d'esgrima Ferraro, per la mort de la seva esposa Margarida Hilver.

I han desfilat diversos testimonis que han afirmat que Margarida sostenia relacions amb el baró de San Malato.

El fiscal i las defenses han renunciat a preguntar a la filla del procesat, preciosa noia de vuit anys, que s'ha atansat tota poruga a la barra.

Terminada la prova testifical i la documental, en la qual figuren cartes i fotografies que condemnen a Margarida, el fiscal ha pronunciat un informe d'acusació de conformitat a les conclusions que va elevar a definitives, examinant la prova i apreciand els fets com a consecutius d'un parricidi, amb una circumstància atenuant.

El defensor senyor Pérez Ubeda, en un raonat informe, ha advocat per la inculpatibilitat del procesat.

Demà continuarà la vista amb el resum presidencial.

LA QÜESTIO DE LES RESPONSABILITATS.—MANIFESTACIONS DEL PRESIDENT.

Madrid, 8, 2 matinalada.

El tema de les converses a les Cambres ha estat l'actitud, feta pública, que el Consell Suprem de Guerra i Marina proposa, com a resultat de l'estudi de l'expedient incoat pel general Picasso, que les responsabilitats directes aconsegueixin a l'Alt Comissari, general Berenguer, considerant la R. O. dictada pel senyor Clerva, com una extralimitació de funcions.

Els ministres han procurat defugir les preguntes dels periodistes, pretextant que oficialment el Govern deconex la marxa del sumari.

Amb tot, el senyor Sánchez Guerra, envestit aquesta nit per nosaltres, ens ha fet aquestes interessants manifestacions.

«Es possible — ha dit — que el Consell Suprem de Guerra i Marina hagi arribat a l'expressió d'un desig que les responsabilitats directes arribin al cim de les autoritats militars, sense que això vulgui dir que el Consell Suprem de Guerra i Marina tingui la facultat d'enjudiciar l'illurement».

Per a processar el general Berenguer caldria trametre un duplicatori a l'Senat, pedint només el Parlament amb la seva sobirania, podria fer-ho.

—Influiran aquestes determinacions del Consell Suprem de Guerra i Marina en les converses que s'anuncien del general Berenguer amb el Governat

—No, en absolut — ha replicat vament el president del Consell.

Ara mateix acabo de rebre un telegrama del general Berenguer, anunciant-me que no sortia avui perquè no havia trobat cabuda a l'expedient. Ho farà demà, per arribar a Madrid el diumenge al matí. En aquest matí dia començarem les converses sobre els assumptes del Marroc, tenint cap fonament tot el que es parla pels eters propagadors de notícies fantàstiques que amb l'afany recorre notícies alarmants arriben l'absurd de suposar encartats als senyors Clerva i vescomte d'Eza.

Referint-se després als debats parlamentaris, ha dit el senyor Sánchez Guerra que el diumenge continuà el discutir-se a l'matí i a la tarda, l'article del pressupost, i per al diumenge seran requerits els diputats amb l'objecte de pendre part en la votació definitiva del pressupost del Marroc, per a la qual cosa s'ha sol·licitat el quorum.

LA CONCENTRACIO

Aquesta nit els caps de la concentració liberal, ha nsoat junts, ratificant l'acord de continuar aquest matí la campanya de propaganda, anunciada.

Arxius, Museus i Biblioteques

Provincial Arqueològic. — Oberta les onze del matí a la una de la tarda: Capella de Santa Agata. Plaça del Rei.

D'Història Natural, al Parc, «Matorrell», al passell de les Magnòlies «Museu de Catalunya» (fauna, flora, gea catalana, oceanografia, paleontologia), a l'ex-restaurat de l'Exposició; «Vivarium», a l'antic Invernadero «Aquarium», a la Cascada. — Oberta cada dia, menys els diïlluns, de deu a una i de tres a cinc de la tarda.

Especial de Mineralogia, Patrografia, Paleontologia i Conquillologia, a la Societat de Ciències Naturals «Club Muntanyenc», Princesa, 14, primer. — Obert d'onze a una i de tres a onze de la tarda: «Arquitectura: Escola d'Arquitectura». — Segon pis de la Universitat, a onze de la vetlla.

D'Història Natural de la Universitat: Edifici de la Universitat.

Artístic i Arqueològic de Barcelona. — Obert de les nou del matí a la una de la tarda, i de les tres fins a posta de sol: Palau Reial del Part.

Municipal: Obert de les deu del matí a la una de la tarda i de les quatre a les set de la tarda: Casa de la Ciutat.

—Especial de Patologia Vegetal del Consell de Foment (Aragó, número 287, principal). Públic. Tots els dies feiners, de deu a una i de quatre a sis de la tarda. Avísant anticipadament també es pot visitar els dies festius.

Museu Pedagògic de Ciències Naturals de L. Soler Pujol. — Plaça Real, número 10.

D'Història Natural de l'Acadèmia de Ciències i Arts: Rambla dels Estudis, 9.

De la Corona d'Aragó: Carrer dels Comtes de Barcelona.

De Protocol: Notariat, 4.

De la Universitat: Edifici de la Universitat.

De Catalunya (Bisbe, 1). — Cal una tarja de presentació. De deu del matí a la una del migdia i de cinc de la tarda a les vuit dels vespre.

Centre Excursionista de Catalunya (Carrer del Paradís). — Oberta de sis a vuit de la tarda i de les deu a dos quarts de dotze de la nit.

Biblioteca del Consell de Pedagogia. — Urgell, 187. — Oberta, de 11 a 1 del matí, i de 4 a 7 de la tarda.

Els diïllunes, de 11 a 1 del matí. Aquesta Biblioteca és circulant.

Episcopal: Palau Episcopal.

Dels Museus Artístics (especial de Art): Oberta de les deu del matí a la una de la tarda. Museu Arqueològic: Palau Reial del Parc.

Arús. — Oberta de deu a una del matí, i de set a nou del vespre. Passeig de Sant Joan, 26, principal.

Del Reial Patronat: Palau de la Diputació.

—Del Consell de Foment (Aragó, número 287, principal). Agricultura, Indústria, Comerç i Patologia vegetal Pública. Tots els dies feiners, de deu a una i de quatre a sis de la tarda els diïllunes.

De la Catedral: Plaça de la Catedral.

Biblioteca pública de Sant Andreu de Palomar (Santa Marta, 13 i 20). — Oberta de les vuit a les deu del vespre.

L'organització de l'exèrcit i els pressupostos de Guerra

(Discurs pronunciat al Congrés pel diputat nacionalista N'Eduard Aunós el dia 26 de juny de 1922)

(Acabament)

Respecto a la primera finalitat, no puede ser más equivocada: lo están demostrando los hechos elocuentemente; lo están demostrando las personas técnicas que han publicado luminosísimos libros, entre los que sólo citaré el escrito por el general Percin últimamente, que ha demostrado de un modo palmario y evidente que el valor de las reservas es superior, incommensurablemente superior al valor de los hombres que están en los cuarteles.

Pero, ¿y la otra finalidad? La otra finalidad de hacer que se constituya el Ejército a base del profesional y del soldado que está mucho tiempo en los cuarteles, para que, separado de la sociedad en que vive y separado de su familia, pueda amoldarse más fácilmente a las determinaciones de los Gobiernos, es una idea que sólo se explica en los regímenes y constituciones que no tienen base sólida en los pueblos. Esto tenía su razón de ser, como he dicho antes, en la Francia de la Restauración; si queréis la tenía, para citar regímenes menos estables, en aquellos ejércitos mercenarios que sostenía durante los últimos tiempos la Monarquía de Nápoles; pero en España este fenómeno no se produce, y, por tanto, esa concepción del Ejército no puede fundarse más que en la idea errónea de hacer intervenir este Ejército en las cuestiones sociales, y con ello introducir un grave daño, porque si le utilizáis en favor del capital, en favor del trabajo, en favor de la que fue, siempre, su intervención será nociva y peligrosa, porque abriréis entre el Ejército y el pueblo un abismo de odios y rivalidades, y al mismo tiempo se hará que dentro de aquel se mantengan ideas políticas y se siembren discordias sobre si están bien o mal tomados los acuerdos del Gobierno, y de ahí surgen todas esas disensiones internas del Ejército, de ahí surge el compadrazgo dentro del mismo y, como consecuencia, de esa labor funesta de los Gobiernos (que han abusado de la fuerza armada para estos menesteres, que han utilizado tan malamente al Ejército para convertirle en una fuerza opuesta a otras fuerzas civiles que mantenían discordias, dirimibles en otros terrenos) resulta que no habéis hecho más que preparar el camino para que se constituyesen las Juntas de Defensa, que tanto daño han causado.

Nosotros creemos (ya lo expuso el señor Rahola, como decía antes, en el Senado; tenemos que afirmarlo de nuevo para que no se dude de nuestra opinión en este particular), esta minoría cree que el Ejército debe fundarse a base de la nación armada, a base de la igualdad de todos los ciudadanos en el cumplimiento del deber militar, sin excepción alguna; porque hasta aquellas familias pobres cuya excepción se establece en la actual ley debe suprimirse y dárseles en todo caso una indemnización, para que todos los ciudadanos permanezcan en filas el tiempo que sea necesario para su instrucción.

Pero, ¿cuánto tiempo debe durar su servicio activo? Claro es que si estuviesen el tiempo que ahora marca la ley sería ruinosisimo para el Estado, no podríamos soportarlo ni sostenerlo; pero es que creemos que el tiempo que deben permanecer en filas debe ser el estrictamente necesario para que aprendan el oficio de soldado, cuatro, cinco o seis meses, como máximo, y digo seis meses y me parece todavía exagerado, excesivo, porque en el Ejército suizo se les retiene todavía menos tiempo.

Tal es la eficacia de un Ejército constituido en la forma que nosotros proponemos, que basta recordar la situación de Alemania después de la batalla de Jena en que Napoleón el Grande le impuso la obligación de sostener un ejército reducido, para convencernos de ello. Alemania, concibiendo entonces la idea de la nación armada, hizo que pasaran por las filas rápidamente y por poco tiempo, y así constituyó un ejército que fue más tarde el elemento principal para luchar con el Emperador y derrotarle. He dicho que me parece mucho el espacio de seis meses, y lo repito, porque en las naciones donde, más

o menos imperfectamente, está constituido así el ejército, el tiempo de servicio es todavía más limitado. En Portugal, por ejemplo, el soldado de infantería permanece en filas durante quince semanas, el de artillería durante veinte y el de caballería treinta semanas. En la Argentina la instrucción dura un año. Es decir, que se tiene en todas partes a la aminoración del servicio en filas. Pero es necesario que se le instruya como es debido, porque, si no, será completamente inútil para cumplir el día de mañana los altos designios que la Patria confía. Si la instrucción se le da en forma en que hoy la recibe, todo será inútil, y no se me cite el ejemplo de los actuales excedentes de cupo, que están brevísimo tiempo en los cuarteles, y cuya instrucción ha tenido tan malos resultados, pues ello obedece a la defectuosa instrucción que reciben. De la eficacia de la instrucción dependerá el valor de un ejército así constituido. Si se da la instrucción partiendo, tal como ahora se hace, de principios equivocados, ni seis meses ni un año, ni dos, harán de un ciudadano un soldado.

Juntamente con la reducción del tiempo de servicio y con el aumento de los contingentes, pedimos que al recluta no se le aparte de su región o de su provincia para prestar el servicio militar. El afán de alejarle de ellas sólo puede explicarse por el propósito de los Gobiernos, a que antes aludía, de hacer que el Ejército pueda intervenir en las luchas internas, porque separando la juventud de sus hogares, llevando al soldado a país extraño, se cree que es más dócil a los mandatos del Gobierno. Pero como esta finalidad no es la que debe perseguir, yo pido que a los jóvenes reclutas no se les aleje de sus regiones o de sus comarcas y que se procure hacerle el servicio militar asequible y fácil.

Me refería al malísimo resultado de nuestra instrucción y al que hemos obtenido no sólo con los excedentes de cupo, sino incluso con los soldados de cuota. Es un defecto cardinal de toda nuestra enseñanza militar (defecto que no es exclusivo de España, que se advierte también en otros países) el afán de que esa instrucción sea casi exclusivamente de orden cerrado, para obtener un mayor lucimiento en las paradas y maniobras puramente decorativas, instrucción que sólo sirve para relajar el espíritu del soldado, porque esas formaciones de hombres que se mueven como autómatas, que no hacen más que ejercicios rítmicos, en los que cada movimiento está medido con precisión casi matemática, para lo único que sirven es para matar en cada uno de los soldados la iniciativa individual y el concepto de la propia responsabilidad que el día de mañana han de necesitar en los campos de batalla. Nada de instrucción de orden cerrado; ya lo decía el conde de Romanones y lo han repetido varias voces elocuentísimas en esta Cámara. La instrucción debe acomodarse a lo que es la guerra, y así el ciudadano que, aparte de pasar breve período por el cuartel debe ser citado cada año para maniobras, irá adquiriendo los conocimientos suficientes para cumplir su alta misión, y a medida que vayan transcurriendo los años y que vayan integrando más ciudadanos la reserva será mayor su valor militar. La guerra no es algo distinto de la vida, y el hombre que ha forjado su espíritu en la lucha constante con el destino y con la adversidad, que ha aprendido en las puras lecciones de la realidad a ser audaz y cauteloso, es el que el día de mañana, adoptando esa experiencia a las necesidades de la guerra y en el campo de batalla a la necesidad del momento, logrará un mayor provecho, pues esas enseñanzas habrán de constituir para él un medio de defensa o un arma de ataque.

Otro problema gravísimo de nuestro Ejército, que se ha consignado aquí en todos los tonos y denunciado constantemente, es el de nuestra oficialidad; problema gravísimo, que mientras no huyamos de ese principio de constituir un Ejército profesional, no resolveremos nunca del todo.

Es inútil — ya tendré ocasión de demostrarlo luego — que votemos leyes de bases para la organización del Ejército y fijar la escala de oficiales; se saltará sobre ella, porque esta es la consecuencia de los ejércitos profesionales, porque el ejército profesional vive por esto y para esto, cada vez es mayor el aumento de oficialidad, porque en los ejércitos de esta clase es ésta una consecuencia inevitable.

Creemos que la recluta de oficiales no debe hacerse tan sólo con aquellos que hace estudios especiales en las Academias; los oficiales deben pertenecer, en su inmensa mayoría, en un 75 por 100, al orden civil; deben ser ciudadanos que, después de la instrucción que han realizado en los cuarteles durante el breve tiempo que antes he señalado, salgan de ellos con una preparación tal que, al realizar luego un examen, puedan ascender en grados e ir subiendo a medida que vayan adaptándose más a estas necesidades y a este ambiente. Y en cada una de estas maniobras anuales, que estimamos indispensables y necesarias para mantener la eficacia del Ejército, es en donde se verá si han perfeccionado sus conocimientos, si han realizado estudios sobre las materias que les han sido encomendadas, si han hecho todas las experiencias tácticas que se les ha obligado a realizar, si han llevado a cabo las investigaciones necesarias; entonces es cuando, poco a poco, van ascendiendo hasta llegar a los grados superiores de la escala, y esta oficialidad (mal llamada de complemento, porque es tan oficialidad como la otra), esta oficialidad de orden civil, que es la base del Ejército moderno, es una oficialidad que, sobre no costar nada al Estado, reúne la ventaja de hacer del Ejército el símbolo y encarnación del pueblo de que forma parte.

El general Villalba, cuando desempeñó la cartera de Guerra, reconoció la necesidad de que fuese disminuyendo la oficialidad profesional y aumentando la oficialidad mal llamada de complemento; esto lo reconocerá, seguramente, el actual señor Ministro; pero no se pasó del reconocimiento, porque en los hechos no se obtiene nunca el resultado apetecido.

En la ley de Bases se estableció un medio para constituir esta oficialidad, por el voluntariado de un año; sus resultados han sido escasísimos, porque no es este el camino que hay que seguir; hay que llegar a que sea obligatoria la obtención del grado de oficial, porque la sociedad tiene el derecho de pedir a aquel que ejerce funciones de juez, de abogado u otras diversas, que en el día de mañana en el campo de batalla y en los sitios de peligro mande una sección, un batallón o un regimiento, según su categoría y capacidad; pues este es un deber social que todo ciudadano tiene que cumplir, y hay que exigir a aquel que posee dotes intelectuales para ello que sea oficial y forme parte del elemento directivo del Ejército. De esta manera se irá reflejando cada vez más la sociedad civil en el Ejército, se irán unificando una y otra, y no nos encontraremos como ahora con dos entidades completamente distintas; llevaríamos a cabo una labor de economía, que es lo que el país necesita y demanda.

¿Por qué la oficialidad profesional ha de estudiar en Centros especiales, separada en absoluto de la colectividad en que vive, como si fuese a constituir algo especial, como si quisiéramos educarla de un modo distinto de los demás ciudadanos? ¿Por qué no seguir aquellos principios tan elocuentemente expuestos por Jaurés, de que la oficialidad saliese de las Universidades, poniéndola en contacto con el elemento civil y con los intelectuales, con los hombres de ciencia, que desde la cátedra educan a la muchedumbre de jóvenes que acuden a recibir sus sabias enseñanzas? De este modo se establecería un compañerismo entre todos, y cada cual cursaría en la facultad que más en armonía estuviese con su aptitud, compenetrándose unos con otros de modo evidente.

He dicho antes que las maniobras constituyen la base del Ejército; pero aquí no se practica ninguna del or-

den a que yo me refería. Se nos objetará, tal vez, que no son necesarias y que es un gasto inútil el que se invierte en ellas, teniendo, como tenemos, una maniobra viva, que es la guerra de Marruecos. Qué profundo error sería considerar que la guerra de Marruecos puede servir de estudio y de guía para que la oficialidad, con la práctica allí adquirida, defendiese el día de mañana el territorio nacional! Qué error tan grande! Precisamente, como todos sabéis, la derrota del Ejército francés en la guerra del 70 se atribuye a que el mayor núcleo de su oficialidad había tomado parte en las guerras de Argelia, en las luchas contra las cabilas, donde surge un concepto equivocado del heroísmo personal, de los actos valerosos que se llevan a cabo ante el enemigo, con desdén y con desprecio a la vida. Allí prendió la idea de que el valor personal vale más que la organización, y por eso se hundió tan estrépitosamente aquel Ejército. Es decir, que lo que algunos consideran como una excelente preparación militar, es, en realidad, una deformación del espíritu. Ese concepto del valor que se desarrolla en las guerras irregulares, donde, a veces, el heroísmo personal puede ser decisivo, no sólo es falso e inexacto, sino que, aplicado a la defensa del territorio, resulta extraordinariamente perjudicial. Cuando de defender el territorio nacional se trata no hacen falta esas excitaciones artificiales que, a veces, conmueven al soldado y le hacen más teñaz, tanto en la defensa como en el ataque. Para defender el territorio no se necesitan esas excitaciones, porque todos los ciudadanos saben que defienden lo que les es propio: sus hogares y sus haciendas, no siendo, por tanto, precisos esos rasgos de valor que tanto satisfacen y entusiasman a algunos, pero cuya eficacia suele ser muy dichosa.

Podrán parecer con el exclusivo propósito de transportar aquí lecturas de autores que han tratado estos asuntos con extraordinaria competencia y con insuperable dominio. No, no se trata de una divagación retórica, de algo que no responda a la realidad. Para convencerse de ello no hay más que estudiar el presupuesto del Ministerio de la Guerra. Tenemos un Ejército a base de oficialidad profesional; con sólo ver lo que cuesta y lo que representa este Ejército, tendremos hecha su crítica más acerba. Por eso insisto en que aplicando esos otros principios a que antes he hecho referencia, podríamos realizar una obra de imponderable valor.

Lo primero que se advierte en el presupuesto de la Guerra, es que está formado a base de obscuridades y de ficciones. El estudio de este presupuesto requiere entrar en terreno vedado para la mayoría de los ciudadanos. En el corto espacio de que he dispuesto, porque realmente es brevísimo el tiempo utilizable, ya que el dictamen se dió anteayer y se está discutiendo hoy, he intentado hacer un estudio del mismo, y realmente, no sé si habrá acertado o no, porque es tal la confusión, es tal la obscuridad, son tantas las trabas que parece que se ponen para que no pueda penetrarse en la investigación de lo que significa cada una de las partidas, que realmente me declaro falto de condiciones para criticar algo que me ha sido imposible entender.

Es de notar, como he afirmado al principio de mi discurso, que el aumento del presupuesto es tan progresivo, que ya, si seguimos a este paso, llegará un momento en que será superior a la potencia económica del país.

En el año 1909, según datos que obran en mi poder, el presupuesto de la Guerra era de 218 millones; en 1918 pasó a 317 millones, y con la acción de Marruecos a 591 en el año 1920; el presupuesto actual lo tenemos todos a la vista, y si a él sumamos también lo que se invierte en Marruecos, asusta la cantidad enorme que representa. Por consiguiente, ésta es una realidad, es un hecho indudable que no puede negar nadie; el presupuesto de Guerra aumenta en progresión geométrica. ¿Y han correspondido a este aumento, como

decía antes, mayores eficacias? Yo creo que no.

Pero, además, estamos aprobando un presupuesto que, en realidad, es un modesto parecer, no podemos aprobar, puesto que está todo él en pugna con la ley de Contabilidad. Esta ley prohíbe que se traigan esas cifras globales, donde vemos que hay varios conceptos, y el resultado final es que no sabemos lo que se gasta en cada uno de ellos; es decir, que en puridad lo que discutimos es una autorización al Ministerio de la Guerra para que disponga como le parezca de las cantidades que aquí votamos. Pero lo que si se nota y advierte en este presupuesto, lo que llama la atención incluso de personas tan profanas en materias militares como este modesto diputado, es la cantidad enorme que gastamos en oficialidad.

Según los cálculos que he podido recoger, he notado que la oficialidad que integra las plantillas del presupuesto del Ministerio de la Guerra cuesta al Estado 174.603.000 pesetas, y en cambio, los 118.000 hombres clases y soldados que en este mismo presupuesto se consignan, contando la ración de pan y los gastos de hospitalización suman 79.310.000 pesetas; es decir, la oficialidad cuesta 174.603.000 pesetas y todos los soldados y cabos 79.310.000 pesetas, y estas cifras no pueden ser más elocuentes, a mi modo de ver. Tal vez se me podrá dar explicación a estos que para mí son verdaderos enigmas; tal vez habrá personas que, con su erudición y talento, podrán destruir esta afirmación; pero el hecho es de tal gravedad y transcendencia, que no puede pasar desapercibido ni puede menos de exponerse aquí.

Pero si, como he dicho antes, la norma principal del presupuesto es la obscuridad, la imprecisión, el sube y baja cuando examinamos la cuestión de las plantillas. Ocurre en este particular algo que hasta pocas personas que puedan darse idea cabal de lo que significan por que, además, se detallan de un modo tan raro, se ocultan de tal manera, se intercalan en medio de tantas barbaridades que se necesita una gran tenacidad para suprimir su estudio.

Creo que debería presentarse un estado general de la oficialidad, con destino o sin él, con plantillas o sin ellas, porque además de la oficialidad que aparece en las diversas plantillas del presupuesto del Ministerio de la Guerra, hay un capítulo donde están consignados nueve millones de pesetas para unos oficiales que no figuran en ninguna de ellas, ni están adscritos a servicio alguno, ni sabemos qué misión realizan, dando ello margen a que vayan creándose una serie de oficiales con cargo al mismo, que será un aumento constante de la oficialidad, y acabará componiéndose el Ejército casi todo de oficiales.

Transgresiones a la ley de 1918. No hay para qué insistir en las que han advertido otros señores diputados; pero a mayor abundamiento voy a tener el honor de leer algo que ha llegado hasta mí. Fija la ley de 1918 como total, entre generales, jefes y oficiales, 13.915 individuos, que están convenientemente determinados en ella y distribuidos por sus grados. Pues bien, en el resumen del presupuesto, sin contar con el ejército de África, la oficialidad se eleva a 14.237, por consiguiente nos hallamos con un aumento de mil i pico de oficiales. Entre otras transgresiones podemos señalar las siguientes: Por Real orden de 4 de mayo de 1920 se han creado 81 comandantes jefes de armamento; por Real orden de 11 de julio de 1919, 113 comandantes de demarcación de reserva; por Real orden de 24 de mayo de 1919, 27 comandantes jefes de grupo de caballería por Real orden de 4 de mayo de 1920, 57 tenientes coroneles. Así se observa que en el Arma de caballería, sin contar el ejército de África, el número de 45 tenientes coroneles, que era el fijado en la ley de 1918, alcanza en el actual presupuesto a 81. Y no quiero pasar a estudiar las demás Armas, para hacer resaltar estos defectos y estas transgresiones al espíritu y a la letra de la ley, porque creo que todos estamos convencidos de ello.

Pero es más. El señor Ministro de

El servei de telèfons

De «El Dia Gráfico»:

«Nuestras campañas. — Los telé-
fonos de Barcelona. — Aspecto político
del conflicto. — Fracaso del Estado.
— El Cuerpo de Telégrafos y la Man-
comunidad. — La protesta del Comer-
cio y de la Industria. — Las condi-
ciones económicas. — Hasta ahora, en
nuestra campaña contra el mal, el
pésimo, el detestable servicio telefó-
nico urbano de Barcelona, hemos
abordado el problema en sus aspectos
técnico, económico e industrial; falta
abordarlo en su aspecto político.

Alrededor del pleito telefónico bar-
celonés, se ha venido haciendo —
hace más de medio año — una cam-
paña de pura conveniencia política,
tanto por los defensores de la socia-
lización del servicio, como por los
partidarios de la Mancomunidad. Se
disputaban unos y otros un buen ne-
goció por lo que rentaba y no por la
necesidad imprescindible de dotar a
Barcelona de un servicio telefónico
decente y útil.

Los intereses del comercio, de la in-
dustria y aún la comodidad del abo-
nado que paga un servicio que no
se le presta, interesaba poco o nada
a amigos y adversarios de la solución
de revertir y explotar el Estado los
teléfonos barceloneses.

De ahí que el problema tomara un
carácter político tan marcado que sus
demás aspectos pasaran de esenciales
a secundarios. Lo real y verdadero
está en que, mientras se perdía el
tiempo en estériles discusiones, el
servicio telefónico urbano estaba ca-
da vez peor y se hacía imposible, de
momento, toda solución de concor-
dia.

De un lado, la Mancomunidad; de
otro, el Cuerpo de Telégrafos. Y en
medio, no con carácter de mediador
y conciliador, sino alzando el fuego,
el Gobierno que fallaba el pleito no
en favor de la razón, de la justicia,
de las necesidades de Barcelona, si-
no a favor de las conveniencias polí-
ticas del centralismo. Y como en nues-
tro país todo se convierte en cues-
tión política — en cuestión de baja
política — la solución dada al pleito
de los Teléfonos de Barcelona adole-
ce de los defectos inherentes a todo
fallo dictado por la pasión, el odio,
el deseo de perjudicar al adversario
sin ventaja alguna para el pueblo.

Cuando se ventilaba el pleito entre
el Cuerpo de Telégrafos y la Man-
comunidad, nosotros nos impusimos
una neutralidad absoluta. Creíamos
que al decidirse el Gobierno por el
Cuerpo de Telégrafos iba animado
del deseo de reorganizar debidamente
el servicio, dotándolo de personal,
material y dinero bastantes para
conseguir rápidamente colocar los
teléfonos de Barcelona a la altura
que requieren las necesidades del co-
mercio y de la industria barcelonesa.
No queríamos ver en la tramitación
y solución de ese pleito la cordialidad
o frialdad de relaciones políticas que
pudieran existir entre los partidos
que gobiernan la Mancomunidad y
el Gobierno. Y pensando que por so-
bre esas pequeñas estaba el supre-
mo interés de Barcelona — y así es
como se practica el verdadero patrio-
tismo — aguardamos el fallo go-
bernamental y lo aceptamos como la
solución momentánea más ventajo-
sa.

La obra del Gobierno no ha res-
pondido a nuestras esperanzas. El des-
barajuste telefónico urbano es cada
día más pavoroso. El Cuerpo de Te-
légrafos se ve impotente para evitar
la catástrofe. El Gobierno se mantie-
ne en pasividad culpable. Las comu-
nicaciones telefónicas van disminu-
yendo con grave perjuicio para la
normalidad mercantil e industrial de
Barcelona.

Esa desidia ministerial debe obede-
cer, evidentemente, a un plan, a un
plan maquiavélico. Llevar la desor-
ganización telefónica barcelonesa a
su extremo límite, sumiendo al régi-
men actual, y al Cuerpo de Telégra-
fos que lo ampara y sostiene, en el
mayor desprestigio y fracaso, para
traspasar luego el servicio a la Ma-
ncomunidad, cuando el mal sea casi
irreparable y la reorganización de
los teléfonos urbanos represente un
esfuerzo económico irrealizable.

Es ese el artero procedimiento de
la vieja política española: enredar
las cosas de tal manera que cual-
quier solución que se les de resulte
tardía e inútil. Hacer, en una pala-
bra, que el mal no tenga remedio.
Entonces el culpable de todo, el Go-
bierno, tendrá un gesto de generosi-
dad y otorgará a la Mancomunidad
un servicio absolutamente desorga-
nizado y que va contribuyendo al fra-

caso del Cuerpo de Telégrafos que lo
dirigía.

De modo, que toda solución venida
del Gobierno, redundará — sea la
que sea — en perjuicio de Barcelona.
Contra Barcelona se hizo el traspaso
del servicio telefónico al Cuerpo de
Telégrafos; contra Barcelona se hará
seguramente el traspaso a la Manco-
munidad. Esa fue la táctica del Go-
bierno: al Cuerpo de Telégrafos se
le encomendó un servicio, negando-
le los medios más elementales para
prestarlo; y a la Mancomunidad se
le traspasarán los teléfonos cuando
ya Barcelona esté incomunicada por
la sucesiva y fatal destrucción de la
mayor parte de las líneas y del ma-
terial telefónico.

Nosotros no tenemos fe ni en las
palabras ni en las promesas del Go-
bierno. El Cuerpo de Telégrafos, por
consecuencia lógica de la actitud mi-
nisterial, cree que no se les dejará
desamparados y que el Gobierno acu-
dirá a remediar el desbarajuste te-
lefónico de Barcelona. Nosotros ve-
mos la actuación del Gobierno en
este asunto con justificado recelo.
Nuestra opinión es la de que el Go-
bierno no hará, ni quiere hacer na-
da. Se trata de Barcelona y esto
explica ciertas actitudes ministeria-
les.

Además, siempre ha ocurrido así.
«Pide más que un catalán» — acos-
tumbra a decir los gobernantes cen-
tralistas. Y aplican a las justas y
reiteradas demandas de Cataluña —
casi nunca atendidas y nunca satis-
fechas — aquel adagio característico
de los abúlicos u ociosos: «contra el
vicio de pedir, hay la virtud de no
dar». Y no dan nada: ni aquello a que
tienen perfectísimo derecho todos los
ciudadanos de un país más o menos
civilizado donde hay Fisco que cobra
— y lo que cobra! — y contribuyen-
tes que pagan — y lo que pagan!

Al telegrama concreto, apremiante,
persuasivo que el senador don Juan
Pich mandó al presidente del Conse-
jo, respondió Sánchez Guerra con
otro laconico, de puro cumplimiento:
«que trasladaba la queja al ministro
del ramo». Y nada más. El Gobierno
ya lo ha hecho todo. Esperemos, se-
ñalados. Va para rato. Se trata de Bar-
celona y ya se sabe: contra el vicio
de pedir... No faltará sino que
ahora, a demás de lo de Marruecos
y de Tánger, el Gobierno tuviera que
arreglar el conflicto telefónico de Bar-
celona!

Esto no es serio, ni es digno. Bar-
celona no merece una burla semejan-
te. Lo serio, lo digno, lo práctico y
hasta lo político era traspasar a la
Mancomunidad, desde un principio,
el servicio telefónico urbano de Bar-
celona, manteniéndose el Gobierno a
la expectativa. Si la Mancomunidad
conseguía reorganizar el servicio; si
se hacía merecedora del agradeci-
miento de los barceloneses por haber
sabido dotar a la ciudad del servi-
cio que su importancia mercantil e
industrial requiere, el Gobierno ha-
bría compartido el éxito, puesto que
el traspaso de los teléfonos a la Ma-
ncomunidad hubiera sido obra suya.
Y si, por el contrario, la Mancomu-
nidad fracasase en sus propósitos, el
Gobierno, en uso de su perfecto de-
recho y atento únicamente al supre-
mo interés de Barcelona, debía arre-
batarle el servicio, entregándolo al
Cuerpo de Telégrafos o a la entidad
oficial que dispusiera de personal y
elementos bastantes para bien admi-
nistrarlo y regirlo.

Lo que ocurre, es, pues, obra de la
mala política del Gobierno. Antes
podía creerse que se trataba de una
imposición del Cuerpo de Telégrafos.
Ahora se ha visto, por el resultado
de nuestra campaña, que el Cuerpo
de Telégrafos, es, con Barcelona, la
víctima de la mala política ministe-
rial. Parece como si el desprestigio
del Cuerpo de Telégrafos sirviera al
Gobierno para llevar adelante sus pla-
nes maquiavélicos.

Barcelona ha de salir al paso de
una manera viril, desbaratando la
farsa que se está representando.

Nos dirigimos a las entidades eco-
nómicas, a la Cámara de Comercio y
Navegación, al Fomento del Trabajo
Nacional, a la Cámara Industrial, al
Centro Autoconómico de Dependents del
Comercio, a la Industria, a la Cá-
mara Mercantil, a la Unión Gremial,
a la Federación Patronal, a los Sin-
dicatos Obreros, a la Asociación de
Fonógrafos, y a todas aquellas otras
entidades nacidas al amparo de los
intereses del comercio y la industria
que dicen velar y defender, para que
intervengan decididamente en esa
cuestión de los teléfonos.

Que no pase como tantas otras ve-
ces que solo intervienen cuando el
mal ya no tiene remedio. La políti-
ca y el miedo consiguen a veces mo-
vilizarlas — una huelga, el estado
de guerra, la lucha social — pero pa-
sada la hora del peligro o satisfe-
chas las veleidades políticas, caen
otra vez en el marasmo que las ca-
racteriza.

Si ahora una cuestión tan tras-
cendental para la vida del comercio
y de la industria de Barcelona no
consigue moverlas, podremos decir
que no es el interés y el amor a
la ciudad la razón de su existencia,
sino otras conveniencias no siempre
de acuerdo con los intereses morales
y materiales de Barcelona.

Bien está que contra toda ley y
razón sean los Gobiernos centralis-
tas los enemigos de Barcelona: es-
tan en su papel tradicional. Pero no
se concibe que los propios barcelo-
neses sean los que cooperen con su
pasividad y su silencio a la obra ma-
lizada de perjudicar a su ciudad que-
rida.

La protesta alzada contra el tremen-
do desbarajuste telefónico actual, de-
ben formularla en primer término
las entidades económicas afectadas.
La Prensa la ha iniciado ya: que
esas entidades la recojan y se lle-
varán tras de sí la adhesión unánime
de los barceloneses.

La Lliga del Bon Mot

L'HIMNE A LA PARAULA

La Lliga del Bon Mot ja té himne.
La Junta de la benemèrita entitat va
encarregar-lo al lloretat poeta i mest-
tre en Gai Saber mossèn Antoni
Navarro.

Les estrofes belles d'aquest himne
ja les té un eminent compositor per
a posar-hi música, i ben aviat seran
cantades a totes les festes del Bon
Mot.

L'himne diu així:

De la eterna meravella
la paraula és nova llum;
tot per ella es renova
si l'oblit tot ho consum;
és la flor que brolla para
germinada al seny i al cor
i a través del temps, fulgura
en eixams d'estrelles d'or.

Paraula santa
flama ancestral,
sempre triomfanta
llum d'ideal.

En els llavis del Profeta
és conjur, promesa i llamp;
en la boca del poeta
és amor, victòria i salm.
Es incendi i és torbera
que commou la immensitat,
planys d'ocell i dol de fera,
cant excels de llibertat.

Paraula santa
flama ancestral,
sempre triomfanta
llum d'ideal.

Ella és l'ànima del poble
i amb sa força tot ho mou;
la paraula pura i noble
serva l'odi contra el jou.
La paraula és la cadena,
del passat i l'avenir;
quan sa entranya n'és ben plena,
ja cap poble pot morir.

Paraula santa
flama ancestral,
sempre triomfanta
llum d'ideal.

Oh paraula sobirana!
gran miracle, ric tresor!
Oh paraula catalana
viva sang del nostre cor.
A l'entorn de la gran taula
del patriòtic sagrament,
tu seràs, dolça Paraula,
cant, fermaça i testament.

Paraula santa
flama ancestral,
sempre triomfanta
llum d'ideal.

Mn. Antoni NAVARRO

Els Pomells de Joventut

En la festa pomellística celebrada
a Sans estigué representada la Ma-
ncomunitat del diputat don Josep Gra-
ñís, i l'Ajuntament del tinent d'alcalde
don Bonaventura Plaça. Els conse-
llers del districte senyor Anglada,
Llongueras i Tornàs.

guerra, en su segunda Memoria
oponatoria al presupuesto, nos
da un resumen total del per-
juicio que figura en el proyecto, com-
parando con el ejercicio anterior, y yo
no sé si obedecerá a un error
de imprenta o a una equivocación,
el total de esa oficialidad que
el Ministro es de 14.151, y en
lo sumando todos los oficiales
en el presupuesto se incluyen en
Cuerpos armados, en la Adminis-
tración central y en la regional, el
total es de 15.645, es decir, que entre
el resumen del Sr. Ministro y lo que
da el presupuesto hay una dife-
rencia de 1.493. No sé si será un
error, porque yo no he podido en-
trar a la organización que existe
en el Ministerio, o una errata
de imprenta, pero de todas suertes
parece que se aclarase este punto,
o ello sin contar, claro está, el
pero de oficiales desconocidos que
se incluyeron en ese capítulo 12 a
antes he hecho referencia.

En este modo, por esta desorgani-
zación imperante resulta que comen-
dando las cifras del presupuesto,
haciéndolas en relación unas con
otras, se pueden hacer una serie de
estadísticas curiosas. En la oficiali-
dad, como dije antes, gastamos
603.000 pesetas, sin contar la que
se gasta en África, y teniendo en cuenta
número de soldados que figuran
en el presupuesto, 118.000 hombres,
se siempre la base de cálculo,
instrucción de cada soldado sólo
concepto de oficialidad, prescin-
diendo del sostenimiento y manu-
ción, cuesta 1.100 pesetas. Me pa-
rece que ya no puede ser más caro
que a un soldado para el ejerci-
cio de su profesión. Además, por
la mil millones de los que figuran
en el presupuesto corresponden, apro-
ximadamente, siempre sin contar el
ejército de África: dos generales, cin-
co coroneles, 13 tenientes coroneles,
comandantes, 48 capitanes, 36 o-
ficiales y le falta muy poco para un
ejército mayor. Total, 119 jefes y o-
ficiales para cada mil de los referidos
soldados.

Esto por cada mil hombres y por
año, calculando el porcentaje de la
oficialidad con relación al total del
presupuesto de Guerra, resulta que la
oficialidad en España, la que hay en
la Península, cuesta el 30 por 100 de
el presupuesto de Guerra. Comen-
dando este gasto que gravita sobre
el Estado español en relación con los
otros países, nos encontramos con
los siguientes datos: Según el presu-
puesto de Guerra francés presentado
se poco y cuyo «rapport» obra en
la Biblioteca, resulta que sostenien-
do el Ejército del Sarre, Túnez,
Argelia y Oriente, con todas las con-
secuencias de la postguerra, corres-
ponde por cada ciudadano francés 24
francos. En España, sin el Ejército
de Marruecos, paga cada ciudadano
10 pesetas, o sea unos 58 francos. En
Italia la proporción por cada ciuda-
dano es de 17 francos, y ahí es don-
de se ha realizado el régimen de
milicias en toda su pureza. No
quiero considerar lo que significaría
la estadística si a ella unimos los
costos de Marruecos, los extraordi-
narios realizados después y a raíz
del desastre y los que estamos sos-
teniendo en la actualidad, porque en-
tonces el porcentaje que correspon-
de a cada ciudadano en este respec-
to sería tan abrumador que hasta, tal
vez, dudaríamos de que fuese una rea-
dad.

A cambio de todos los dispendios
de oficialidad y todo esto, que es so-
lamente el símbolo exterior del Ejér-
cito; para Escuela de tiro y maniob-
ras se consignaron 10 millones de pe-
setas y para campañas estratégicas,
tres millones. Es decir, que lo que
constituye eficacia de un Ejército, lo
que hace al soldado verdaderamente
capaz para el día de mañana defender
su país, en este presupuesto es
pobresimo, parco, apenas se atiende a
ello; pero, en cambio, en lo que se
gasta de mantener gran número de ofi-
ciales que nos haga parecer grandes,
aunque no lo seamos, en esto inver-
timos cantidades, como habéis visto,
verdaderamente considerables. Es ne-
cesario, pues, señores diputados, que
reformen este orden de cosas, pues-
to que en el fondo estamos todos
conformes en ello: creo que todos
coincidimos, sin distinción de parti-
dos, en que esto no puede continuar,
en que estos despilfarros no deben
seguir, en que por este camino Es-
paña no va sólo a su completa deca-
dencia, sino a su miseria y ruina eco-
nómicas.

Estamos todos convencidos de ello,
y debemos hacer lo posible para que
aquí se expongan las ideas fundamen-
tales, que son base para la reorgani-
zación del Ejército; debemos exponer
nuestro criterio para que el Gobierno
comprenda que es preciso reformar

el Ejército, adaptándolo a las nece-
sidades de España, y como dijo el se-
ñor Pedregal elocuentemente en la
última discusión de presupuestos, co-
mo repitió el señor Barba, para que
no sirva únicamente de relumbrón
para decorar al país con algo que pa-
rezca espléndido, cuando en el fondo
no hay más que pobreza y necesida-
des. En vez de hacer eso, procuremos
que haya un Ejército que sea eficaz,
que sea un arma útil para la defen-
sa de la Nación, y al mismo tiempo
que no sea una carga demasiado pe-
sada para los ciudadanos.

Nosotros entendemos que hay que
ir a una reforma radical resolviendo
ese grave problema del burocratismo
en el Ejército, que es el que más pesa.
Para resolverlo estamos conformes
con la opinión expresada por el
señor conde de Romanones en su úl-
timo libro sobre la necesidad de que
se supriman las Capitanías generales,
que constituyen uno de los capítulos
de cargas mayores, y en la necesi-
dad de que se creen Cuarteles gene-
rales de Cuerpos de ejército, a fin de
que pudiéramos suprimir la mayor
cantidad de personal de oficina y sal-
var toda complejidad posible en
cuanto se refiere a la Administración
militar; y al mismo tiempo para que
no pueda nunca existir dualidad ni
pugna entre una autoridad militar y
una autoridad civil, porque esta es
la fuente de muchos disturbios y
acontecimientos que han sido la ver-
guenza de nuestra política contem-
poránea.

Creemos, repito, que la oficialidad
de orden civil, oficialidad proceden-
te de filas, ha de ser el 75 por 100
de la oficialidad; creemos que hay
que constituir un Ejército en donde
los reclutas estén muy breve tiempo
en los cuarteles, sólo el necesario pa-
ra instruirse; tres, cuatro o seis me-
ses como maximum; entendemos que
tiene que suprimirse toda exención en
el cumplimiento del deber militar, no
sólo los que nacen, como ahora, de
la diferencia de situación económica,
sino además aquellas que provienen
de la pobreza de las familias, como
he dicho antes, porque a éstas ten-
drá que auxiliarlas el Estado; pero
sus hijos deberán cumplir su deber
y aprender el oficio de soldados, que
es el que todos los ciudadanos tie-
nen la obligación de conocer para po-
der servir a la defensa del Estado.

En definitiva, marchar hacia la
constitución de las milicias, al régi-
men de las milicias, que es el único
sistema posible que respondería a la
situación actual de España. Un país
que no puede tener sueños de impe-
rialismo ni de conquista, que no tie-
ne grandes enemigos que le acosen;
un país que se halla en este respecto
en condiciones en que tal vez no se
encuentra ningún otro país del mundo
para hacer una serie de economías en
este particular, no es posible que si-
ga por este camino de dilapidación
y de desenfreno. Porque con esto no
sólo hacemos un daño a la Nación y
a nosotros mismos, sino también al
Ejército, porque esto sirve de base
para que aquí se le pueda criticar, y
nosotros que hacemos estas críticas
sin ninguna intención molesta para
nadie, porque somos los primeros en
admirar al Ejército en aquello en que
se le debe admirar, y somos los pri-
meros en criticarle en aquello que se
le debe criticar, porque creo que la
admiración no excluye el reconoci-
miento de los defectos; nosotros, que
no tenemos hacia el Ejército ninguna
prevención, queremos que se consti-
tuya a base de democracia, de un
sentido de igualdad, a base de dar
entrada en la oficialidad al elemento
civil, a base de que se respeten to-
dos estos principios que entendemos
cardinales para una reforma del mis-
mo; y los entendemos cardinales por-
que ellos suprimirán las desigualda-
des existentes, harán que el Ejército
no intervenga en las luchas políti-
cas y sociales, que es el error más
grave de los errores, y al mismo
tiempo harán que no sea una carga
tan pesada como ahora, que es, real-
mente, algo que deprime el espíritu
y el ánimo del que lo considera.

El pueblo pide que se realicen esas
reformas, la opinión está conforme
con ello, el país lo reclama; yo no sé
a qué esperamos para realizarlo. Tal
vez todavía teméis, tal vez no queréis
suprimir de este Ejército esa idea de
profesionalismo, porque lo preparáis
para alguna intervención en el orden
interior. Cual es vuestra finalidad, que
hace que no realicéis ese cambio
que las circunstancias demandan tan
apremiantemente? Decidlo, declaradlo,
porque si nosotros creemos que es
justa, nos arrodillaremos a ella, pero
si creemos que es injusta, la comba-
taremos en todos los terrenos y en to-
dos los campos.

VIDA MARÍTIMA I COMERCIAL

Moviment del Port el dia 7

VAIXELLS ENTRATS:

Vapor espanyol «Amatxu Begonias», de Marsella, amb càrrega general.
Vapor noruec «Tore-Jarl», de Londres, amb càrrega general.
Vapor espanyol «Gorgonio 5», de València, amb càrrega general.
Vapor italià «Iniziativa», de Gènova, amb càrrega general.
Vapor alemany «Achilles», de Màlaga, amb càrrega general.
Vapor espanyol «Mahón», de Mahón, amb càrrega general i 31 passatgers.
Vapor espanyol «Isleño», d'Elvis, amb càrrega general i 11 passatgers.
Veler italià «Fortunato», de Liorna, amb carbó vegetal.
Veler italià «Margherite», de Marina de Carrara, amb marbre.
De Palma de Mallorca, hidroavió «Barcelona», amb correspondència.

VAIXELLS DESPATXATS:

Veler italià «Laura», en llast, cap al Golf Aranci.
Veler italià «Giuseppe», en llast, cap a Tarragona.
Pailebot espanyol «Joven Paquito», amb càrrega general, cap a Palamós.
Vapor noruec «Tore-Jarl», amb càrrega general i trànsit, cap a Marsella.
Vapor italià «Ansaldo San Giorgio III», amb càrrega general i trànsit, cap a Gènova i escales.
Vapor espanyol «Serafin Ballesteros», amb càrrega general, cap a Gijón.
Vapor espanyol «Amatxu Begonias», de trànsit, cap a València i Alacant.
VAIXELLS SORTITS:
Vapor alemany «Otto Leonhart», amb càrrega general i trànsit, cap a Marsella.
Vapor alemany «Saar», amb càrrega general i trànsit, cap a Gènova.
Vapor italià «Fiume», amb càrrega general i trànsit, cap a Gènova.
Vapor espanyol «Cabo Roca», amb càrrega general, cap a Bilbao i escales.
Vapor espanyol «Antzonekoa», en llast, cap a València.
Vapor espanyol «Isleño», amb càrrega general, cap a Elvissa.
Vapor espanyol «Rey Jaime I», amb càrrega general, cap a Palma.
Cap a Palma de Mallorca, hidroavió «Barcelona», amb correspondència.

Accidents marítims

NOTES DEL LLOYD

Buenos Aires, 3 de juliol. — El vapor grec «Athanasios», en viatge de Villa Constitución, cap a l'Adriàtic, amb blat, ha encallat a Martín García.
Constança, 1. — El vapor francès «Moineau», amb càrrega de benzina i petroli, està cremant.
Iquique, 3. — El vapor anglès «Magellan», amb carregament de carbó, davant d'Arica, va tenir foc, resultant amb avaries.
Montreal, 3. — El vapor anglès «Canadian Commander» segueix encallat en mala situació a Miquelon Petit. De Sydney, Halifax i Quebec, li són tramesos auxilis. Té aigua a les bodegues i a la màquina.
Durban, 4. — El vapor anglès «Magna», en viatge de Calcuta i Rasgoon, cap a les Antilles i Cuba, té foc a les bodegues. Haurà d'ésser descarregat.

EL TRACTAT AMB FRANÇA

En resposta a la consulta elevada al ministre d'Estat per la Lliga de Defensa Industrial i Comercial, sobre la data d'entrada en vigor del Tractat de Comerç amb França, l'esmentada entitat ha rebut el següent telegrama:
«Ministre d'Estat a President Lliga Defensa Industrial i Comercial. — Conveni amb França entrarà en vigor vuit dies després de la seva signatura i calculo que aquesta podrà tenir lloc probablement a les darreries d'aquesta setmana.»

LA FIRA DE MOSCOTES

La Direcció de la Fira Oficial de Moscotes de Barcelona ens comunica perquè ho fem públic que el primer tom del Catàleg anunciador de la vinent Fira quedarà imprès el primer d'agost, circulant per Amèrica immediatament i emportant-se'n la inscripció de prop 500 futurs expositors.
A fi que sigui possible la deguda col·locació per endavant dels firaires i que aquesta col·locació consti en el Catàleg esmentat, el dia 15 de l'actual juliol quedarà tancada definitivament l'admissió per a aquest tom.

EL TRANSPORT DEL BESTIAR

A la Secretaria del Foment del Treball Nacional s'ha rebut un exemplar del projecte de la tarifa especial lo-

BORSA DE BARCELONA

7 de juliol de 1922

Cotització única del Col·legi d'Agents de Canvi i Borsa i el Mercat lliure de Valors

SESSIONS DEL DIA. — Al matí, a la Sala de Contractacions del Casino Mercantil, a fi de mes: Es fa de Nords de 63'80 a 63'85 i a 63'60, Alacants de 63'70 a 63'45, Andalusos a 59'50, Docs a 20'10, Colonials de 65'65 a 65'00. Cáceres variable a 34'15.

A la tarda, a la Casa Llotja. Es fa de Nords de 64'00 a 63'75 i a 64'10, Alacants de 63'80 a 63'60 i a 63'70, Andalusos de 59'90 a 59'80 i a 51'20, Orenses a 16'70, Cáceres variable a 34'15 i a 34'10, Colonials de 65'25 a 65'50 i a 65'25, i Docs a 19'80.

Cotització de valors tractats al comptat i no inscrits encara en el Butlletí Oficial

Barcelona Traction and Light Power 7 % 1921, a 98'75.
Barcelona Traction and Light Power 7 % 1922, a 105'00.
Barcelona de Navegació 6 % 1921 i 1922, a 72'25 i 72'25.
Obligacions Espanyola Colonització 6 %, a 95'00.
Elèctrica del Cinca 6 %, a 85'00.
Grans Molins Bascos 6 %, a 89'50.
Acers Sant Martí 7 %, a 97'50.
Mines de Potassa «Sura» 7 %, a 101'00.
Trasatlàntica 6 %, «noves», a 101'25 i 101'65.
Teneria Moderna 7 %, a 99'00.

AL COMPTAT (Reproduït del Butlletí Oficial)

Canvi a estranger		Tresor 5 % gener 1924	B102'80	febrer	A102'85	B102'85
París, rec. publicat	50'75					
Londres, rec. publicat	28'51					
Berlin, rec.	1'83					
Vienna, rec.	0'03					
Roma, rec.	28'68					
Gènova, rec.	60'00					
Zurich, rec.	122'50					
Nova York, rec.	6'40					
Corones sueques, París.	303'50					
Corones sueques, Londr.	163'15					
Deutes Estat						
Interior						
A.	69'70					
B.	69'95					
C.	69'95					
D.	69'92					
E.	69'95					
F.	69'90					
G.	70'00					
H.	69'90					
I.	69'90					
J.	69'90					
K.	69'90					
L.	69'90					
M.	69'90					
N.	69'90					
O.	69'90					
P.	69'90					
Q.	69'90					
R.	69'90					
S.	69'90					
T.	69'90					
U.	69'90					
V.	69'90					
W.	69'90					
X.	69'90					
Y.	69'90					
Z.	69'90					
Ext.						
A.	69'90					
B.	69'90					
C.	69'90					
D.	69'90					
E.	69'90					
F.	69'90					
G.	69'90					
H.	69'90					
I.	69'90					
J.	69'90					
K.	69'90					
L.	69'90					
M.	69'90					
N.	69'90					
O.	69'90					
P.	69'90					
Q.	69'90					
R.	69'90					
S.	69'90					
T.	69'90					
U.	69'90					
V.	69'90					
W.	69'90					
X.	69'90					
Y.	69'90					
Z.	69'90					
Amort. 5 %						
A.	69'90					
B.	69'90					
C.	69'90					
D.	69'90					
E.	69'90					
F.	69'90					
G.	69'90					
H.	69'90					
I.	69'90					
J.	69'90					
K.	69'90					
L.	69'90					
M.	69'90					
N.	69'90					
O.	69'90					
P.	69'90					
Q.	69'90					
R.	69'90					
S.	69'90					
T.	69'90					
U.	69'90					
V.	69'90					
W.	69'90					
X.	69'90					
Y.	69'90					
Z.	69'90					
Tresor 5 % juliol 1922	102'00					
gener 1924	102'30					
febrer 1924	102'30					
maig 1924	102'30					
agost 1924	102'30					
nov. 1924	102'30					
des. 1924	102'30					
jan. 1925	102'30					
febr. 1925	102'30					
març 1925	102'30					
abr. 1925	102'30					
maig 1925	102'30					
jun. 1925	102'30					
jul. 1925	102'30					
ag. 1925	102'30					
set. 1925	102'30					
oct. 1925	102'30					
nov. 1925	102'30					
des. 1925	102'30					
jan. 1926	102'30					
febr. 1926	102'30					
març 1926	102'30					
abr. 1926	102'30					
maig 1926	102'30					
jun. 1926	102'30					
jul. 1926	102'30					
ag. 1926	102'30					
set. 1926	102'30					
oct. 1926	102'30					
nov. 1926	102'30					
des. 1926	102'30					
jan. 1927	102'30					
febr. 1927	102'30					
març 1927	102'30					
abr. 1927	102'30					
maig 1927	102'30					
jun. 1927	102'30					
jul. 1927	102'30					
ag. 1927	102'30					
set. 1927	102'30					
oct. 1927	102'30					
nov. 1927	102'30					
des. 1927	102'30					
jan. 1928	102'30					
febr. 1928	102'30					
març 1928	102'30					
abr. 1928	102'30					
maig 1928	102'30					
jun. 1928	102'30					
jul. 1928	102'30					
ag. 1928	102'30					
set. 1928	102'30					
oct. 1928	102'30					
nov. 1928	102'30					
des. 1928	102'30					
jan. 1929	102'30					
febr. 1929	102'30					
març 1929	102'30					
abr. 1929	102'30					
maig 1929	102'30					
jun. 1929	102'30					
jul. 1929	102'30					
ag. 1929	102'30					
set. 1929	102'30					
oct. 1929	102'30					
nov. 1929	102'30					
des. 1929	102'30					
jan. 1930	102'30					
febr. 1930	102'30					
març 1930	102'30					
abr. 1930	102'30					
maig 1930	102'30					
jun. 1930	102'30					
jul. 1930	102'30					
ag. 1930	102'30					
set. 1930	102'30					
oct. 1930	102'30					
nov. 1930	102'30					
des. 1930	102'30					
jan. 1931	102'30					
febr. 1931	102'30					
març 1931	102'30					
abr. 1931	102'30					
maig 1931	102'30					
jun. 1931	102'30					
jul. 1931	102'30					
ag. 1931	102'30					
set. 1931	102'30					
oct. 1931	102'30					
nov. 1931	102'30					
des. 1931	102'30					
jan. 1932	102'30					
febr. 1932	102'30					
març 1932	102'30					
abr. 1932	102'30					
maig 1932	102'30					
jun. 1932	102'30					
jul. 1932	102'30					
ag. 1932	102'30					
set. 1932	102'30					
oct. 1932	102'30					
nov. 1932	102'30					
des. 1932	102'30					
jan. 1933	102'30					
febr. 1933	102'30					
març 1933	102'30					
abr. 1933	102'30					
maig 1933	102'30					
jun. 1933	102'30					
jul. 1933	102'30					
ag. 1933	102'30					
set. 1933	102'30					
oct. 1933	102'30					
nov. 1933	102'30					
des. 1933	102'30					
jan. 1934	102'30					
febr. 1934	102'30					
març 1934	102'30					
abr. 1934	102'30					
maig 1934	102'30					
jun. 1934	102'30					
jul. 1934	102'30					
ag. 1934	102'30					
set. 1934	102'30					
oct. 1934	102'30					
nov. 1934	102'30					
des. 1934	102'30					
jan. 1935	102'30					
febr. 1935	102'30					
març 1935	102'30					
abr. 1935	102'30					
maig 1935	102'30					
jun. 1935	102'30					
jul. 1935	102'30					
ag. 1935	102'30					
set. 1935	102'30					
oct. 1935	102'30					
nov. 1935	102'30					
des. 1935	102'30					
jan. 1936	102'30					
febr. 1936	102'30					
març 1936	102'30					
abr. 1936	102'30					
maig 1936	102'30					
jun. 1936	102'30					
jul. 1936	102'30					
ag. 1936	102'30					
set. 1936	102'30					
oct. 1936	102'30					
nov. 1936	102'30					
des. 1936	102'30					
jan. 1937	102'30					
febr. 1937	102'30					
març 1937	102'30					
abr. 1937	102'30					
maig 1937	102'30					
jun. 1937	102'30					
jul. 1937	102'30					
ag. 1937	102'30					
set. 1937	102'30					
oct. 1937	102'30					
nov. 1937	102'30					
des. 1937	102'30					
jan. 1938	102'30					
febr. 1938	102'30					
març 1938	102'30					
abr. 1938	102'30					
maig 1938	102'30					
jun. 1938	102'30					
jul. 1938	102'30					
ag. 1938	102'30					
set. 1938	102'30					
oct. 1938	102'30					
nov. 1938	102'30					
des. 1938	102'30					
jan. 1939	102'30					
febr. 1939	102'30					
març 1939	102'30					
abr. 1939	102'30					
maig 1939	102'30					
jun. 1939	102'30					
jul. 1939	102'30					
ag. 1939	102'30					
set. 1939	102'30					

en sèries eliminatòries per al campionat de Catalunya de velocitat (1.000 metres), cinc voltes.

segona carrera la componen mitges finals de l'esmentat campionat, també sobre igual distància.

tercera carrera és una eliminatòria reservada als corredors no classificats per al final del campionat. S'estimarà un corredor cada tres voltes.

premis: 25 pessetes, 20, 15, 10, 10, 5.

La quarta carrera serà de mig fons (handicap), amb entrenadors a moment amb els següents premis: 175 pessetes, 125 i 75. Es correrà sobre 500 metres, sortint Regnier cratch, cedint un avantatge de tres voltes a Llorens, i de cinc a Armengol.

La cinquena carrera, especialment, pro-esser un esdeveniment, donada magnífica forma en què es troba Regnier, i després de la forma esmentada en que va guanyar el Gran Premi de Badalona.

Després d'indicar que en Llorens, l'antic campió d'Espanya de velocitat, es deixarà vèncer fàcilment, i Armengol, que tants aplaudiments guanyats en el nostre Parc d'arrere de moto, tampoc deixarà perdre el seu cartell sense gran resistència.

Esport Ciclista Badalonès té especial cura d'organitzar d'una manera impecable aquests campionats, i la qual cosa és d'esperar que la magnífica pista del carrer de Sant Joan es veurà el vinent diumenge ple d'aficionats.

PORT CICLISTA CATALA

Aquesta entitat efectuarà demà, diumenge una excursió a Santa Eulà de Ronçana, prop de Llíser de la Bisbal, esmorçant a la font de la Fiteria.

Sortida de la Plaça de la Universitat, a les cinc del matí.

CLUB DE NATACIO BARCELONA

Demà, diumenge, a dos quarts de onze del matí, se celebraran, en les aigües del port i lloc de costum, les proves de preparació per a la «trial» dels nedadors que portaran la representació del Club en els últims Campionats d'Espanya que s'han lloc enguany a Alacant.

Força interessants cal esperar veure les dites proves, per quant les aigües estan molt anivellades, i d'altra part, entre els nedadors existeix gran desig de voler fer l'honor del seu estimat Club als esmentats Campionats.

L'ordre de proves és com segueix: 500 i 1.500 metres, estil lliure. 400 metres, braça de pit. 300 metres damunt l'esquena. Salt: palanca, trampolí i prova de aïles.

Per últim, a dos quarts d'una, tindrà lloc un partit d'entrenament de primera i segona categoria.

TIR DE COLOM

El gran premi de Vilafranca. El vinent diumenge se celebraran Vilafranca del Penedès unes importants tirades, organitzades per l'Associació de Caçadors del Penedès i la secció de tir de Penya Rin. El programa de les tirades és el següent:

A les onze del matí: Primer. Poule de prova a un colom. Segon. Premi de l'Ajuntament de Vilafranca a un colom. Handicap. A les tres de la tarda: Primer. Premi de l'infanta Isabel, a un colom. Segon. Campionat del Penedès. Copa de la R. Associació de Caçadors de Barcelona i 1.000 pessetes de premi a vuit coloms. Distància, 24 metres. Dos zeros exclouen. Dret a qualificar.

Tercer. Copa Penya Rin, a un colom.

Quart. Copa de l'Acadèmia de Caçadors de Catalunya, a un colom. Handicap.

Les dites tirades despertaran un gran interès.

La prova Campionat del Penedès constitueix el clou de la reunió, perquè se sap que hi pendran part les millors escopetes de Catalunya. L'anterior campionat fou guanyat per don Francesc Burés.

A Vilafranca, com a Barcelona, hi ha molt d'entusiasme amb motiu de les esmentades tirades.

Municipi

DE LA COMISSIÓ DE FOMENT

La Comissió de Foment ha acordat: aprovar el projecte de plec de condicions, pressupost i plànols per a la construcció d'un pont sobre la Se-

quia Comtal, emplaçat a l'extrem Est del carrer dels Afores.

Adquirir, a indicació del director general dels serveis tècnics, unes lampes angleses per a l'estudi del projecte d'il·luminació de Barcelona.

Foren preses en consideració les següents mocions: del senyor Maynés, perquè s'instal·lin els llums necessaris al carrer de la Muralla Romana.

Del senyor Plaça, perquè es construeixi una clavaguera a l'encreuament dels carrers de Pomeret i Esperança; una altra amb el seu imbornal-sifó, que enllaci amb la construcció dels ferrocarrils de Catalunya al Torrent de Pomeret, i un pretil de mamposteria a la línia de façana del propi carrer de Pomeret.

Que es construeixi una tanca a Vallvidrera, davant de l'estació del Funicular.

Del senyor Balle, perquè es procedeixi a l'arranjament del carrer dels Infants; a l'obertura i prolongació del de l'Estrella; a l'arranjament de l'aferrat del de Sant Francesc i de Canet, de la Llibertat i de Sant Marí (Sarrí).

Dels senyors Cararach i Iglesias, interessants-se que es formuli el pressupost per a la construcció de la clavaguera del Passeig del doctor Pi i Mollí i del carrer de Sant Andreu, des del Torrent de Campañà fins al final; perquè es traslladin els canals, llores que hi ha davant de la Tinència d'Alcaldia del districte novè, al Passeig de Campoamor, i que s'augmentin les bombetes de la font de la plaça de Santes Creus; perquè es construeixin imbornals al carrer de Rialp, tocant al carrer de Maladeta, i perquè d'acord amb la Companyia de M. S. A. es formuli el projecte d'un pont sobre la via, en el seu encreuament amb el Passeig de Fabra i Puig.

Una altra del senyor Batlle Interès, sant que es col·loquin plaques de retolació de noms.

Del senyor Tomás, interessant que es practiqui l'anàlisi de les aigües de la mina de Can Mantega.

PRESENT ALS BOMBERS

Amb destí a la Germandat del Cos de Bombers, s'han rebut a l'Alcaldia 100 pessetes, enviades per la senyora vídua de Rosal, pels bons serveis prestats per individus de l'esmentat cos, en l'incendi esdevingut a la xemenia de la casa número 203 del carrer de Casanova, el passat dimecres.

L'EMPRESTIT DE L'EXPOSICIO

El concurs convocat el dia 23 de juny per a l'adjudicació de l'emprèstit de l'Exposició, ha tingut els següents resultats:

A part d'una oferta d'origen estranger, molt interessant en la seva concepció, però amb alguns detalls fonamentals que la feien inacceptable, la banca local, ajudada per importants bancs de Madrid, ha sostingut una gran lluita per aconseguir l'adjudicació.

La Ponència, conscient que tal lluita era prova evident del gran apèl en què el públic, i, per tant, la Banca, tenen els valors del Municipi, a causa de la situació cada dia més sòlida de la seva hisenda, ha tret tot el partit possible de la lluita, arribant a una solució que, per una part, dona a l'Ajuntament mitjans de disposar en breu termini de l'import íntegre del pressupost de l'Exposició i, per altra part, li assegura la cooperació harmònica i coordinada de tota la Banca de Barcelona i de diversos bancs de Madrid.

L'expedient es trameta al governador civil per a la seva aprovació i, quan aquesta hagi estat atorgada, s'anunciarà una subscripció pública, a la qual l'Alcaldia i la Ponència esperen que concorrerà tot el públic, ansí de demostrar d'una manera fàcilment el seu entusiasme per l'obra de l'Exposició.

Excursionisme

Ha estat obert al públic el xalet de la Renclosa que el Centre Excursionista de Catalunya té edificat a la regió de la Maladeta, al peu del Pic d'Aneto i a 1.985 m. d'altitud. El xalet d'Ull de Ter, que el dit Centre posseeix al Pirineu Català i a 2.325 m. d'altitud, s'inaugurarà per a la present temporada el dia 15 del corrent mes. Els preus que regiran aquest any al xalet de la Renclosa, són els següents: Per als socis del Centre i de les entitats que hi estan adherides, dia complet, ptes. 14'75; i per als no socis ptes. 19. En el xalet d'Ull de Ter el dia complet per als socis ptes. 13, i per als no socis ptes. 15.

Per acreditar els socis del Centre

llur qualitat de tal és absolutament indispensable la presentació del carnet d'identitat amb el timbre de l'any corrent.

El Grup Excursionista «Terra Endins» celebrarà demà un dia de camp a la Font del Bon Pastor, del terme de Sant Cugat del Vallès.

Punt de reunió a les 6'45 del matí (estació dels Ferrocarrils de Catalunya).

El propinent diumenge, l'Agrupació d'alumnes i ex-alumnes de l'Escola Municipal d'Arts del Districte VIII, efectuarà una excursió a Mataró i Llavanes.

El Pomell de Joventut Violetes ha organitzat una excursió al bell paratge de Montalegre, essent el punt de reunió i hora de sortida davant l'estació de França a les 6'45 del matí, a fi efecte de traslladar-se amb tren fins a Montgat, i tornant a migdia pel mateix lloc.

El Centre Excursionista Barcelonès efectuarà demà, diumenge, una excursió a Núria, pujant per Ribas i el Pont de Cremal i davallant per la Fontalba i Queralt.

I una altra excursió a Begas, Pi d'En Sadurn, Cren d'Ardenya, Coves i Font d'Ordal, Vallirana, Corbera i Quatre Camins.

El C. E. Montcau efectuarà demà, diumenge, una excursió al pintoresc Montalegre, seguint l'itinerari: Mollet, Sant Fost, Montalegre, Tiana i Montgat, sortint per l'estació de França a les 5'40 del matí.

Musicals

Demà, diumenge, a la tarda, la Schola Orpheonica, dirigida pel mestre En Josep Allier, donarà un concert a la societat coral La Unió, de Sant Cugat del Vallès, executant un excel·lent programa, en el qual prenen part la valuosos cantants Na Elisabet Gallinat de Salom, l'Esbart de Dansaires Patria (secció de S. O.) i la cobla la Principal Barcelonina.

Per les tres seccions, acompanyats per la cobla, es cantarà «La sardana de la Patria», del mestre Morera, fent el programa amb una extraordinària audició de sardanes.

Demà, diumenge, l'Orfeó «Mossèn Cinto» efectuarà l'anunciada excursió artística a Castellar del Vallès, sortint de l'estació del Ferrocarril de Sarrià a tres quarts de vuit cap a Sabadell, en la qual ciutat hi haurà els automòbils necessaris per a transportar els excursionistes a Castellar. La secció d'homes sortirà del local del Foment Autonomista Català, a les set del matí, en autocamión directament cap a l'indicat poble.

Avui, a les deu de la vetlla, tindrà lloc el concert que la Schola Cantorum, de Gràcia, dona a l'Orfeó Gracienc (Esmaragda, 27 i 29), prenent-hi part, demés, aquest Orfeó, dirigit pel seu mestre En Joan Balcells.

Integren el programa, ultra les composicions del Mre. Morera, obres de Vives, Clavé, etc., i l'estrena de «L'himne dels joves», d'En Molas, mestre director de la Schola.

Dels afores

Sant Andreu

Per a commemorar el segon aniversari de la solemne Entronització del Sagrat Cor de Jesús al seu estatge social, l'Ateneu de Sant Lluís Gonzaga, de Sant Andreu de Palomar, ha organitzat els següents cultes i festes:

Avui, 8 de juliol: Repicament general de campanes a l'església parroquial, i a la vetlla, magnífiques il·luminàries a la façana de l'Ateneu.

Demà, 9 de juliol: A les vuit del matí i a la parroquia, solemne Missa de Comunió general, amb plàtica preparatòria pel reverend doctor Joan Alabau, prevere. Durant l'acte, el cor de l'Ateneu cantarà motets eucarístics.

A les cinc de la tarda: A la sala teatre de l'Ateneu, bellament exornada, tindrà lloc una solemne vetllada artística d'homenatge al Cor Dolcisim de Jesús, en la qual pendran part, entre altres valuosos elements, el conegut orador mossèn Ricard Ara-

gó (Ivon l'Escop) i un notable quintet musical.

Han estat convidades i han promès llur assistència a aquesta festa les autoritats del districte, entre elles el tinent d'alcalde En Xavier Tusell.

Sardanes

PER A AVUI

Nit, a les deu. — La notable cobla empordanesa «La Principal», de La Bisbal, donarà una audició de sardanes a l'estatge de l'Orfeó Sarrienc (Catalunya, 19).

Els que viatgen poden adquirir LA VEU als següents llocs:

MADRID. — Gener i C. «Minerva». Centre de subscripcions i cobraments. Tudescos, 39 i 41, baixos.

També es ven al quiosc del carrer d'Alcalá, cantó a Peligros, de don Patrici Luján.

A SEVILLA: Al carrer de Serpes, 69.

A VALENCIA: A «La Correspondencia de Valencia», Mitjana, 7 i 9.

A PERPINYA: Francesc Comellas.

A PORT-BOU: Jaume Subirana.

A LISBOA: Al Palau Conde d'Almada, Largo S. Domingos, 11.

A LISBOA: «Tabacaria Restauradores» i «Messegeries de la Presse», rua d'Ouro, 146.

A OPORTO: Rua Santa Catarina, 53.

A COIMBRA: L. Miquel Bombarda.

A BRAGA: Conceição da Rocha (agent).

A FUNCHAL: Jacint Figueira (agent).

A PARÍS: Kiosque Franco-Italien, 16, Vaudeville, Boulevard des Capucines.

A PALMA DE MALLORCA: Gabriel Lirola, quiosc del Born. Martí Coll, Sant Domingo, 9.

Espectacles

TEATRE TIVOLI

Telèfon 5060 A. Grandiosa Companyia de vodevil i grans espectacles. SANTPERE-BERGES.

Avui, dissabte, tarda, a les cinc. Magnífica funció a preus populars. Butaca, 2 pessetes. General, 0'50. El divertidíssim vodevil en tres actes, de Feydeau, traduït del distingit literat Salvador Villegut.

RESERVAT DE SENYORES

Grandiosos triomf de la Companyia. Nit, a les deu. L'obra del dia. La tragicomèdia popular catalana, evocació de la vida barcelonina de l'any 1840, en tres actes i un epíleg (sis quadros), escrita per Amichais i Mantua.

BAIXANT DE LA FONT DEL GAT

O LA MARIETA DE L'ULL VIU

Formidable èxit. — Demà, diumenge, tarda i nit, el grandiosos èxits, BAIXANT DE LA FONT DEL GAT O LA MARIETA DE L'ULL VIU. — Dilluns, tarda, extraordinària representació de BAIXANT DE LA FONT DEL GAT. Nit, i cada nit, BAIXANT DE LA FONT DEL GAT. Tot Barcelona desfilirà pel Tivoli per a presenciar l'èxit més gran del Teatre Català. BAIXANT DE LA FONT DEL GAT O LA MARIETA DE L'ULL VIU.

Es despatxa a comptaduria

Teatre de Novetats

COMPANYIA OMICO-DRAMATICA

ALBA-BONAFA

Avui, dissabte: BENEFICI.

JOAN BONAFA

Tarda, a les cinc: Matinée econòmica. La comèdia en tres actes dels senyors Paso i Abatí.

EL INFIERNO

Nit, a les deu: Reposició de la farsa còmica de costums de política rural, en tres actes, de Carles Arniches.

LOS CACIQUES

creació d'aquesta Companyia. — Demà, diumenge, tarda, a les quatre: LOS CACIQUES. Nit, a les deu: EL IN-

FIERNO. — Demà passat dilluns, tarda, a les cinc: Matinée econòmica, a BENEFICI DE LA GERMANDAT DE SANT CRISTOFOL, DE CONDUCTORS D'AUTOMOBILS DE BARCELONA. La comèdia en tres actes EL ORGULLO DE ALBACETE. Nit: 16 i darrera d'abonament a GRAN MODA. Estrena de la comèdia en tres actes, dels germans Rodríguez Peña.

EL FARO

estrenada per aquesta companyia amb grandiosos èxit al Teatre del Centre de Madrid.

ELDORADO

Companyia Velasco Sarsuales i Revistes

Avui, dissabte, tarda, a les cinc. Tercera Gran Matinée Aristocràtica. Nit, a les deu. Moda Selecta. Magnífics programes: El formós sàinet en un acte, d'Antoni Ramos Martín. LA REAL GANA, i el formosíssim espectacle de grandiosos èxit ARCO IRIS. — Demà, diumenge, el cartell del dia: El famós espectacle ARCO IRIS. Tarda, a les quatre: MAL DE AMORES. ARCO IRIS. Nit, a les deu: CARTAS SON CARTAS, ARCO IRIS.

TEATRE COMIC

Avui, dissabte, tarda, a dos quarts de cinc. «La verbena de la Paloma», «La chica del Aguilón», i l'estupenda revista valenciana, «Arròs en fesols i naps». Butaca amb entrada, 1'50 pessetes. General, 0'50. Nit, a dos quarts de deu. Primer: «La casa de socorro»; segon: «La balsa de aceite», per Juanito Martínez; tercer: estrena a Espanya de la revista de palpitant actualitat en un acte, cinc quadros, dos sotsquadros i un apoteosi, lletra de Manuel Fernández, música del mestre Joan Antoni Martínez.

Que és gran Barcelona!

per tota la companyia, debutant Ave-ji Galcerán. — Demà, diumenge, tarda i nit, grans funcions, amb la revista «Que és gran Barcelona!».

Teatre Poliorama

Companyia de comèdia de

Mercè Pérez de Vargas

Primer actor: MARIAN ASQUERINO

Avui, dissabte, tarda, a les cinc. Matinée popular. La comèdia en tres actes, de Gregori Martínez Sierra, MADAME GEPITA. Nit, a les deu. Popular. L'obra predilecta de Mercè Pérez de Vargas, la comèdia en tres actes, de Piers i Caillavet, PRIMEROSE, protagonista, Mercè Pérez de Vargas. — Demà, diumenge, tarda, a dos quarts de cinc. Secció especial. SANGRE GORDA i PRIMEROSE. — Dilluns, 12 del corrent, tarda i nit, funcions en honor i benefici de la eminent primera actriu, Mercè Pérez de Vargas, amb la comèdia en tres actes, de Dàrius Nicodemi RETAZO.

Es despatxa a comptaduria. Telèfon 4134 A.

Coliseu Pompeia

Travessera, 8 i 10. Telèfon 272 G.

Demà, diumenge. Tarda, a un quart de cinc, i nit, a dos quarts de deu. LES ORELLES DE DON PAU (un acte) LA CREU TRENCADA (tres actes)

PALACE CINE

SALO DE MODA

Avui, dissabte, tarda i nit. Magnífics programes, amb les interessants pel·lícules: L'ELISETA FA VAGA; UNA MORT DOLÇA; PER FER L'OS; el colossal film de formós argument, ESPOSA DESCONEGUDA, i la pel·lícula d'actualitat, EL VIATGE DEL REI A LES HURDES. — Demà, diumenge, d'onze a una. Gran matinal. Tarda, a dos quarts de cinc (Sessió única). Nit, a les deu, extraordinaris programes.

Diorama

Selecte programa per avui: «Contra pesera, diligència» (Programa Ajuria); «Miesió de peu»; «La deessa de la illa», per Lina Cavallieri (Programa Paramount); «Restaurant El Vertig». Demà, diumenge, grans sessions a la tarda. Nit, augment de programa i estrena de «Amarillis», per Mary Pickford (Programa Ajuria).

Saló Catalunya

Gran Cine de Moda

Notable sextet Jordà-Moltó. — Avui, dissabte, grandiosos èxit del Programa Ajuria: «L'exiliada social», per la gran artista Elise Ferguson; «Les audàcies de Bab», represa, comèdia; «Fatty

a la gralla, gran broma — Demà, nit, estrena: «Roca del Sud», per Antoni Moreno. — Dilluns, gran representació: «Per la porta del servei» (artistes Units), creació de Mary Pickford — Dijous: «El boxejador», per William Russell.

Societat Choral "La Unió"

SAN CUGAT DEL VALLES
Demà, diumenge, a dos quarts de cinc de la tarda, **CONCERT** per la *Schoia Orpheonica*, amb la cooperació de la solista senyora Gallinat de Salom. Bullets per l'Esbart Dansaire, PATRIA. Audició de Sardanes per la Cobla «La Principal Barcelonina». Per invitacions dirigiu-vos a Sant Cugat, casa Sallés, Plaça Major, 10 — Barcelona: Schoia Orpheonica, carrer de Sant Honorat, 7, principal.

TEATRE D'ART

Estudi Cirera
Salmerón, 175. — Telèfon 206 G.
V SESSIONS MERCE NICOLAU
Primer actor i director Enric Giménez
M'essió, avui, dissabte, 8 de juliol, a les deu de la nit. L'obra en tres actes, d'Ibsen.

NORA (Casa de nina)
Traducció catalana de J. M. Jordà
Venda de localitats a l'Estudi Cirera i al Centre de Localitats de la Plaça de Catalunya.

PARC

Cada nit concert per la **BANDA DE VERGARA**. Funcionament de totes les atraccions. Esmerat servei de Cafè-Restaurant. Avui, dissabte, presentació del gran **LIHUN-CHAN**, que executarà els seus difícils treballs malabaristes, equilibristes i de força.
ENTRADA DE PASSEIG 50 CENTIMS

TUO PARK

PARC DE MODA
Avui, nit, grandios festival en honor dels Assembleistes de la Lliga Regionalista. Concert **BANDA CAÇADORS DE BARCELONA**. Sardanes cobla «Nova Harmonia». Danses populars per l'Esbart Folklore. Carre de cintes al Witching Waves. Concert de l'Orquestra Vienesa a la terrassa del Restaurant. Gran Castell de focs artificials. Automòbils des de la Plaça de Catalunya i TUO-PARK.

ENTRADA DE PASSEIG, 1 PESSETA
No són vàlids els passes de favor.

AL CIM DEL TIBIDABO

Primera revella dels dissabtes. Funicular i tramvia fins a les dues. Esplèndida il·luminació a tota la Plaça. Funcionaran les sensacionals atraccions.

Talaia, Ferrocarril aeri, Museu de Guerra, Projector elèctric, etc.
Tocarà escollides peces la reputada banda **L'Harmonia Barcelonina**. El doble funicular farà ascensions contínues, mentre ho exigeixi el nombre de concurrents.

En el luxós cotxe de preferència augmenta el preu del passatge en 50 centims, anada i tornada.

LA RABASSADA

Gran **PARC D'ATRACCIONS** amb les estupendes Muntanyes Russes i restants atraccions. **RESTAURANT**. Coberts a 15 pessetes i a la carta. La més agradable temperatura. Servei

automòbil diari a Can Gomis (final Avinguda República Argentina) de les dotze del migdia a les dotze de la nit. Dies feiners, cada hora. Diumenges i festius, cada 20 minuts fins a les deu de la nit; després, cada hora. Pujada, 2 pessetes; baixada, 1'50. Servei complementari a Sant Cugat (estació) els diumenges i festius a 1'50 pessetes amb tornada facultativa per Can Gomis. Telèfon G. 6204.

Frontó Principal Palace

Avui, nit, dos escollits partits.

FUTBOL

Diumenge, dia 9, a les cinc de la tarda. **Copa VERMUT PERUCCHI**, donatiu de don Lluís Hernández Tasso.

C. D. EUROPA AVENÇ DEL SPORT

Camp Europa
Per localitats i entrades al lloc social, Sant Domingo, 7.

FUTBOL

PARTIT FINAL CAMPIONAT DE CATALUNYA DE SEGONA CATEGORIA

Diumenge, 9 de juliol, a les cinc de la tarda. Camp antic del F. C. Barcelona.

Atlètic de Sabadell (Campió de Barcelona) contra

Ateneu Sportiu de Sant Feliu de Guíxol (Campió de Girona)

Per entrades a les taquilles del camp. Entrada, una pesseta.

FUTBOL

El diumenge, dia 9, a les cinc de la tarda. Interessant partit:

F. C. Espanya - C. D. Espanyol primers equips Camp de l'Espanya

Terramar (Sitges) Telèfon 3

Parc Hotel - Omnibus a tots els trens

EDEN CONCERT

Avui, quatre debuts: **CARME FERRER, SANTA KAROKY i MAR PUJO**

Demani's el follet il·lustrat
Dr. **VELLE**, Professor Aux. de Facultat de Farmàcia, Fernando, 1

Laboratori especial per

ANALISIS MODERNS D'ORINA

Es precis depurar la vostra sang.

Malalties de la PELL

Aonés, Grans, Rojors, Granallades, Picors, Furúncols, Eczemes, Brians, Psoriasis, Sicosis, Glàndules, Vàrices, Llagunes varicoses, Accidents sifilítics

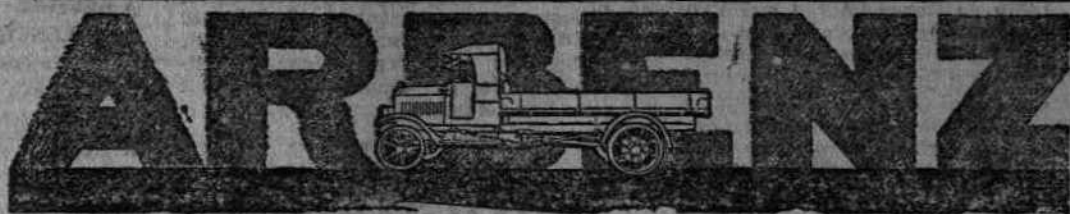
Tota malaltia de la pell no és altra cosa que el símptoma i reflex d'un estat constitucional causat per una sang corrompuda. Aquest enutjós trastorn es troba amb més freqüència en els artrítics que contenen aqueixes penoses i ostensibles erupcions d'eczema, acné, furunculosis, etc. Es precis, doncs, atacar el mal en la seva causa i fer passar pel torrent circulatori dels humors, i, per últim, dins els telixis un medicament capaç de modificar aqueix estat perillós. Sense això no hi ha curació possible. Partint d'aquestes dades precises i després de considerables treballs de laboratori va ser compost el

DEPURATIU Richelet

d'una eficàcia reconeguda com absoluta en el tractament de totes les malalties de la pell i que en l'actualitat constitueix la base de la medicació antiartrítica. Sigui quin sigui el seu origen, la seva índole i la seva forma; sigui quina sigui la seva antiguitat o la seva gravetat, cap malaltia de la pell pot resistir la influència d'aquest tractament modern que s'exerceix encara amb més rapidesa en totes les manifestacions artrítics, menys aparents però tan perilloses: Dolors, Gota, Reuma, Asma, Enfisema, Congestions, Vàrices, Flebitis, Arterio-Esclerosis, etcètera.

Cada flascó va acompanyat d'un opuscle il·lustrat. De venda a totes les bones farmàcies i drogueries. Laboratori **L. RICHELET**, de Sedan, 6, rue de Belfort, Bayonne (França).

Resultat segur

Camió i Omnibus suís de resultats extraordinaris

JOAN FREY, Ronda Sant Pere, 25

Serveis de la Companyia Trasatlántica

LINIES A ANTILLES, MEXIC, NOVA YORK I COSTAFIRME MONTERRAT
El vapor sortirà el 25 de juliol de Barcelona, el 26 de València, el 28 de Màlaga i el 30 de Cadix cap a Nova York, Havana i Veracruz.
El vapor sortirà el 17 de juliol de Bilbao, el 19 de Santander, el 20 de Gijón i el 21 de Coruña cap a Havana i Veracruz. Admet càrrega i passatge per a Costafirme i Pacific amb trasbord a Havana.
El vapor sortirà el dia 10 de juliol de Barcelona, el 11 de València, el 13 de Màlaga i el 15 de Cadix cap a les Palmes, Santa Cruz de Tenerife, Santa Cruz de la Palma, Puerto Rico, Havana, Colón, San Juan, Curaçao, Puerto Cabello i La Guayra. S'admet càrrega i passatge amb trasbord cap a Veracruz.
LINIA DE BUENOS AIRES REINA VICTORIA EUGENIA
El vapor sortirà el dia 4 de juliol de Barcelona, el 5 de Màlaga i el 7 de Cadix cap a Santa Cruz de Tenerife, Montevideo i Buenos Aires.
LINIA DE FILIPINES ISLA DE PANAY
El vapor sortirà el 3 de juliol de Cadix i el 7 de Barcelona cap a Port-Said, Colombo, Singapore i Manila.
LINIA DE FERNANDO PÓO CATALUNA
El vapor sortirà el dia 7 de juliol de Barcelona amb escales a València i Alacant, i el 12 de Cadix cap a Les Palmes, Santa Cruz de Tenerife, Santa Cruz de La Palma, demés escales intermèdies i Fernando Póo.
A més dels indicats serveis, la Companyia Trasatlántica té establerts els especials dels ports del Mediterrani a Nova York i ports del Cantàbric a Nova York i la Línia de Barcelona i Filipines, les sortides dels quals no són fixes i s'anunciaran oportunament a cada viatge.
Aquests vapors admeten càrrega en les condicions més favorables, i passatgers als quals la Companyia dona allotjament i tracte esmerat, com ha acreditat en son dilatat servei. Tots els vapors tenen Telegrafia sense fils.

Callicida ESERIVÀ

Unic remei d'èxit segur per a

Ulls de Poil i Durícies

De venda en les principals farmàcies

DEPOSITARIS: J. UELACH I C. BRUCH, 49

Fàbrica de Flors, Corones i Plantes

Tot el que'necessita per a fer-les
Antiga Casa T. COSTAS, Palla, 13 i 15, pral.

Lloguers

Pianos de lloguer de va
rispreus. Bruch
n.º 78, entresol. C. BIEGER

Anuncis

Gran magatzem
ben il·luminat, se lloga al carrer d'Auzies-March, R. Auzies-March, 47, tercer

S'ofereixen
xassals Hispano tipus Omnibus 30/40 HP., completament nous, per a remetre a l'Am. Dirigiu-vos per escrit a LA VEU DE CATALUNYA.

Dispepsia, Gastralgia amb l'ELIXIR GREEN
tònic digestiu, escuren i depuren totes les malalties de l'estómac, dispepsies, gastritis, etc. Miliorament del primergot. Dipòsit a les farmàcies. — Coling & C. i. s.

Ventiladors
des de 35 ptes. **LAMPARES PHILIPS**, preus de fàbrica. Existències en tots els tipus. **MAGATZEM DE MATERIAL ELECTRIC**, carrer de GRAVINA, núm. 8.

Catarro dels nois

L'Anti-catarro BORONET, és el veritable específic per a curar en pocs dies la Coqueluche, Bronquitis de tota mena de tos de les criatures.
Dipòsits: Farmàcia de l'autor, Carders, 44; Doctor Andreu i J. Viladomat, Rambla de les Flors

Jesus, que revolució promueu la **PEGA CURA**! Esto es perder la razón! Esto es una chifladura!

JOVENTUT PERPETUA

Subó, 1'50. — Crema, 2'50. — Polvos, 2'50. — Aigua cutània, 5'50. Aigua de Colònia, 3'50, 6, 10 i 15 ptes. segons frasc. Locions per al cabell, 4'50, 6'50 i 10 ptes. segons frasc.

Darreres creacions

Productes sèrie «IDEAL»

ACACIA, Mimosa, **GINESTA**, Rosa de Jericó, **ADIRIA**, **BLE**, Matinal, **CHYPRE**, RocioFlor, **ROSA** Vertigo, **CLAU**, **VELL**, Muguet, **VIOLETA**, Jazmin.

Subó, 3. — Polvos, 4. — Loció, 4'50, 7'50 i 10 ptes. segons frasc. Essència per al mocador, 15 pessetes frasc amb estof.

CORTÉS GERMANS - BARCELONA